JUBEL SÅNGER

för
EVANGELISKA
MÖTEN
SÖNDAGSSKOLAN
OCH
HEMMET

SVENSKA BOKHANDELS FÖRENINGENS FÖRLAG
152 OAK ST.
CHICAGO, ILL.

Nellie Andersen

JUBEL-SÅNGER

FÖR

EVANGELISKA MÖTEN

SÖNDAGSSKOLAN

OCH

HEMMET

UTGIFNA AF
THE SWEDISH M. E. BOOK CONCERN,
152 Oak St., Chicago, Ill.

Förord.

Jubelsånger, som nu utgifves för bön- och väckelsemöten samt för hemmet och söndagsskolan, behöfver icke anmälas med många ord. Vare det nog att säga, det denna sångsamling innehåller ett rikt urval af de bästa andliga melodier, som utkommit i detta land under de senare åren, samt att många af dem nu utkomma för första gången med ord på svenska språket. Ett stort antal af dessa sånger hafva blifvit öfversatta af pastor Leonard Strömberg; äfven hafva vi att tacka hr redaktören Jacob Bonggren och pastor C. F. Edwards för öfversättningen af ett mindre antal.

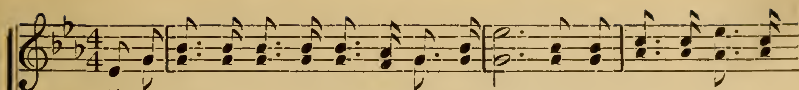
Måtte nu denna nya sångbok med sina sköna toner i någon mån fylla ändamålet, nemligen Guds namns förhärligande och själars frälsning!

KOMITEN.

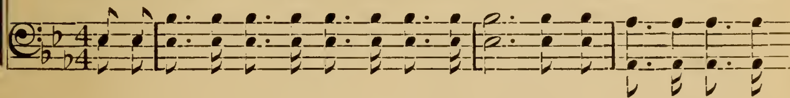
Chicago i Juni 1902.

ERNST DEURELL, MUSIC TYPOGRAPHER AND PRINTER, 2926 N. HERMITAGE AVE.

No. 1. Lyft blicken upp.

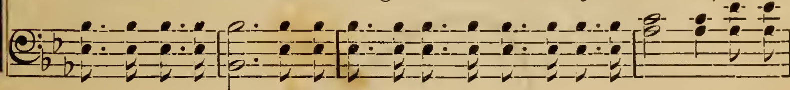

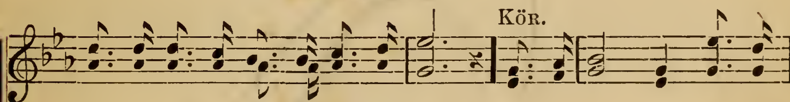
1. O, lyft blicken upp, du Herrens käm-pa-ska - ra, Lyft hög-re än det
2. O, lyft blicken upp, du gla - da käm-pa-ska - ra, Låt världens hot ditt
3. Snart skall kröningsdagens morgon skönt upprinna, Då al - la fräl - sta

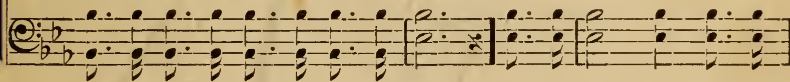

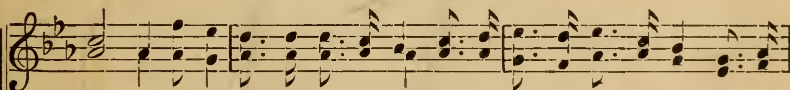
kung - li - ga ba-nér! Ty det pas-sar ej för oss att fe-ga va - ra, Då en
mod ej fäl-la ned! Nog skall Jesus själf sin e - gendom be-va - ra, Om än
lö - nen skola få. Må vi tro-get ver - ka för att sjä-lar vin - na, Att vår

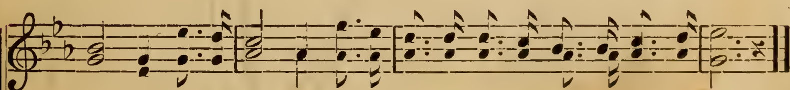
sky af vitt-nen ned upp-på oss ser.
värl-den ra - sar mot oss och är vred. Här - lig fräls - ning är vår
kro-na prydd af pär - lor ski - na må.

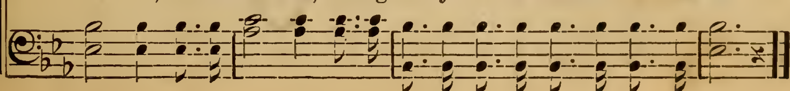

hälsning, Och vi fröj-das, då vi se Je-sus fräl-sar syn-da - re. Och vår

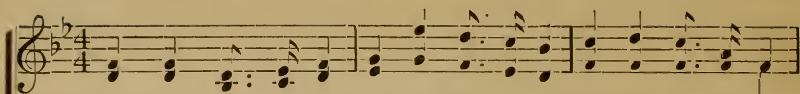

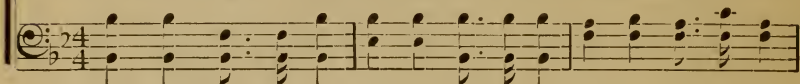
fa - na, korsets fa - na, Modigt hö - ja vi att världen den må se.

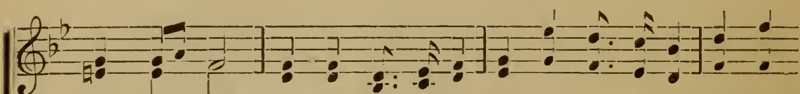

No. 2. Strid för sanningen.

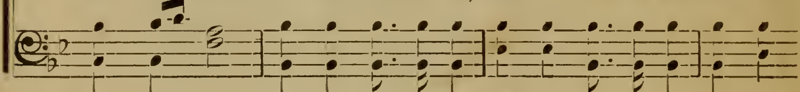

1. Strid för san - nin-gen, Strid mot fi - en-den! Tätt kring Fräl-sa-ren,
2. Mo - digt gå vi fram, Kom-ma ej på skam, Ty vår Her-res namn
3. Gud alls - vål - di - ge, Hör vårt ro-pan - de, Fräls hvar syn-da - re,

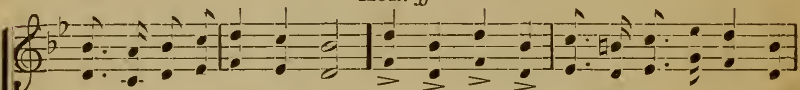

Slut - na led! Vap-nen fär - di-ga! Al - la e - ni - ga! Fullt fri-
Se - ger ger. Han oss själf står bi, Hans skall ä - ran bli; Där - för
Var oss huld! Ef - ter stri-der-na, Sist i him-lar-na Skänk oss

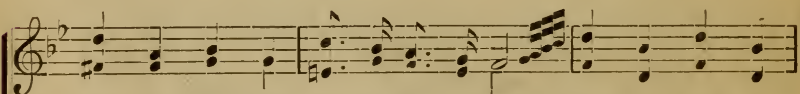

Kör. *ff*

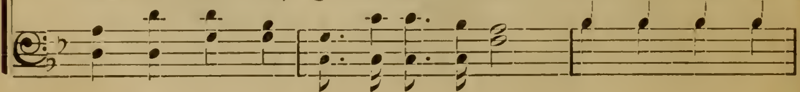

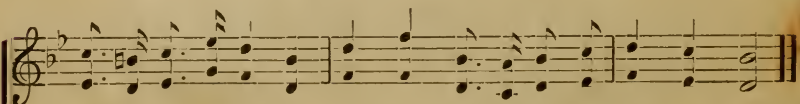
mo - di-ga, Ty Gud är med.
hö - ja vi Vårt kors-ba - nér. Upp då, brö-der, samlens kring vår fa - na!
kro-nor-na för Kri-sti skull!

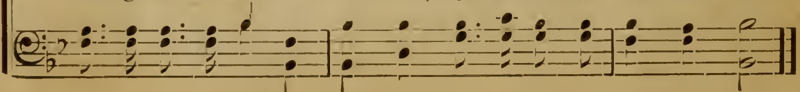

Här är lö - sen, gif - ven den hvar-ann: Fram - åt! upp - åt!

klin-ge Ho - si - an - na! Kri - stus, Hjäl-ten, för ju själf oss an.

No. 3. Aldrig ensam.

C. F. O. J. C. H. and V. A. White.

1. En-sam? Al-drig en-sam, Då Je - sus är mig när! Han med mig är och
2. Tröttad? Al-drig tröttad! Jag hvi-lar vid hans bröst. Min själ har ständig
3. Väntar? Ja, jag väntar! Han bjöd mig vän-ta här. Jag en - dast undrar

trö - star; Jag er - far han är här. Värnlös? Al-drig värn - lös, Ty Je - sus
gläd - je, Jag nju - ter e - vig tröst. Hjälplös? Ja, så hjälp-lös; Men se, jag
stun-dom, Hvarför så sen han är. Lyck-lig? Ja, så lyck - lig, Med o - ut-

är min vän; Och hur jag må för-än - dras, Han är den-sam-me än.
tryggt mig lagt I Je - su star-ka ar - mar, Han är min säk-ra vakt.
säg - lig fröjd; Ty lyc - kan har sin grundval I Her-ren Gud i höjd.

KÖR.

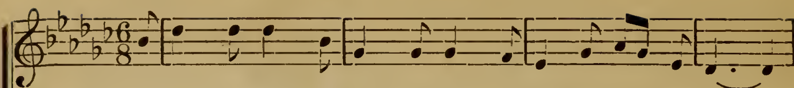
Nej, al-drig al - len', ... nej, aldrig al - len'! . . . Han har lofvat aldrig mig
Nej, nej, aldrig allen', nej, nej, aldrig allen'!

1 2

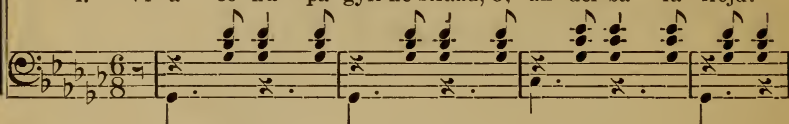
läm - na, Al-drig mig lämna al - len'; Al-drig mig lämna al - len'.

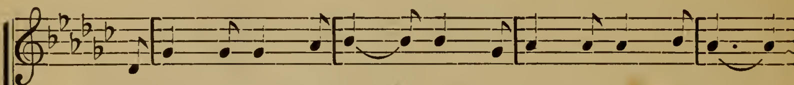
No. 4. Räddningsbåten.

SOLO.

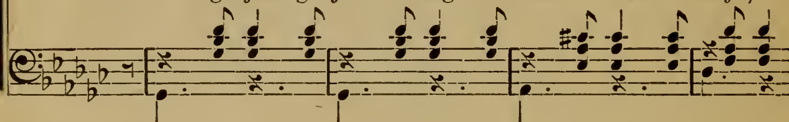

1. Vi seg - la fram på ti - dens ström, Vi drö - ja ic - ke här.
2. Vi stun-dom fäl - de mo - det här Och tyckte allt var slut,
3. Snart kommer räddnings-bå - ten hit På mör-ka vat - tens stig,
4. Vi ä - ro nu på gyll'ne strand, O, un - der-ba - ra fröjd!

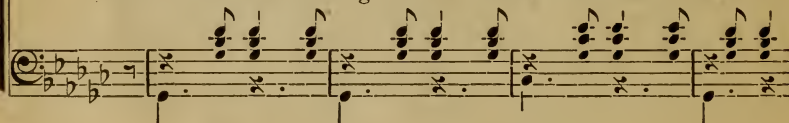

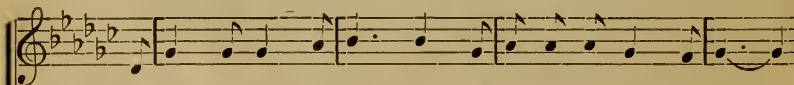
Snart än - das natt och mör - ker Och e - vig dag är när.
När an - dens lif det gäl - - de Och att till strid gå ut.
I tron jag ser den nal - - kas Att hem - ta mig och dig.
Att e - vigt sjun - ga ju - bel-sång Bland ska - ror - na i höjd;

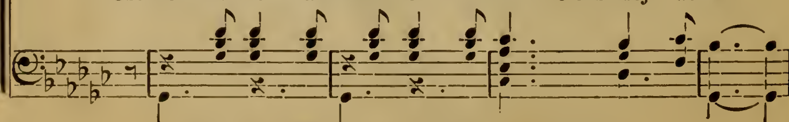

Guds barn nu tryg - ga va - ra må, Fast stor-men ho - tar dem;
Men då vi hör - de Mästarns ord: "Håll fast ut - i min hand,
Snart ä-ro vi i sä - ker - het, På him-lens skö - na strand;
Då Fräl - sa - ren och äng - lar - ne Och al - la fräl - stas tal

Se rädd-ningsbå - ten kom - mer Att sam-la oss al - la hem.
Tro blott på mig, jag leder dig Till himme-lens säl - la land."
Vår lots ger stoppsig - na - len Och ska-ran går nu i land.
Oss hel - sa och välkomna hem Till him-melens fröj - de - sal.

Kör.

Friskt mod, o kä-ra vän-ner! Det ljus-nar ef - ter - hand; Vi möta vå-ra
Som främlingar på fär - den Till Guds Je-ru - sa-lem, Se räddningsbåten

kä - - ra, På himlens gyll-ne strand.
kom - mer Att hemta ska - ran hem.

No. 5. Hel uppoffring.

C. R. Dunbar. Used by per.

1. Mitt lif, mitt allt jag gif - ver dig, O du, Guds Lam, som dog för mig.
2. Och nu i tron till dig jag går, Helt viss att du mig ej försmår.
3. O du, Guds dy - ra, re - na Lam, Som dog för mig på korsets stam.

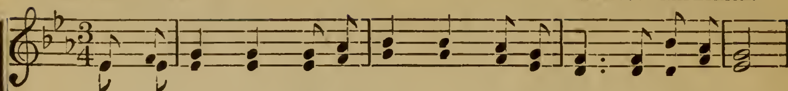
Kör: Jag lef - va vill, Guds Lam, för dig, Som tå - ligt led och dog för mig.

Jag vill bli din e - vin - ner-lig, Min Fräl-sa - re och Gud.
Du dog för mig, jag lef - va får, Min Fräl-sa - re och Gud.
Jag hel - gar nu mitt lif åt dig, Min Eräl-sa - re och Gud.

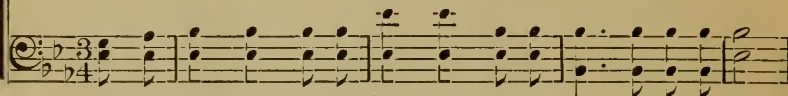
Jag lef - va vill, Guds Lam, för dig, Min Fräl-sa - re och Gud.

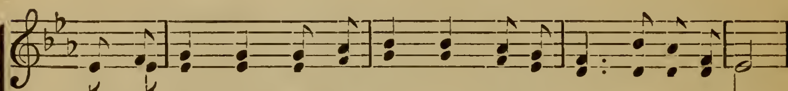
No. 6. Hör min bön.

FANNY J. CROSBY. WM. J. KIRKPATRICK.

1. Fräl - sa - re, jag där-om be - der, Att jag mer må lik-na dig;
2. Dy - re Fräl - sa - re, jag be - der Om en tro så klar och ren,
3. O, jag be - der, gör mig öd - mjuk, Genom kraf - ten af din nåd,
4. Dy - re Fräl - sa - re, jag be - der Och min bön skall städse bli

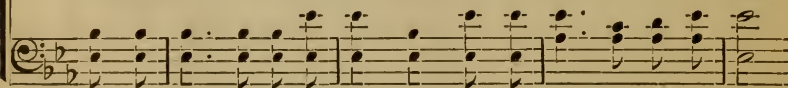
Låt din hel - ga An - des duf - va Städ-se hvi - la öf-ver mig.
Att dess ö - ga midt i nat - ten Skå-da kan din klarhets sken.
Att min vil - ja helt må va - ra Un-der - gif - ven di - na råd.
Om en hel och full upp - off - ring Och en frälsning full och fri.

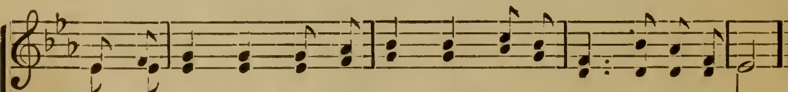

KÖR.

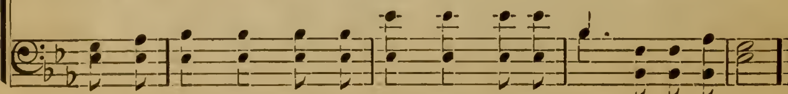

Du som kän - ner all min svag - het, Du som mi - na syn-der bar,

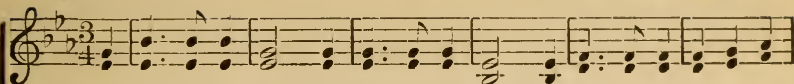

På ditt löf - tes - ord jag kom-mer, Hör min bön, gif nådigt svar.

No. 7. Barn till en Kung.

HATTIE E. BUELL. Arr. fr. mel. af JOHN H. SUMNER.

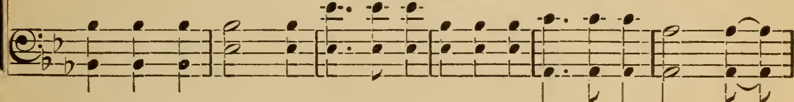

1. Min Fa-der är rik på går-dar och land, All värl-de-nes skatter Han
2. Hans en-föd-de Son, vår Fräl-sa - re kär, Var en gång så fat-tig som
3. En gång jag var fjär - ran, o, hvilken nöd! För - tappad och fal-len, i
4. Om hyddan är låg, jag kla-gar ej här: De byg-ga pa - lat-ser till

har i sin hand, Af per - lor, ju-ve-ler, af silf-ver och guld, Hans
nå - gon är här; Men nu Han re-ge-rar i ä - ra och ljus Och
syn-den helt död; Men Je-sus mig frälsat ur synd och för-derf Och
mig of - van där. O, jub-la mitt hjärta, ja, jub - la och sjung: All

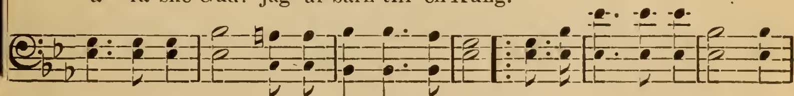

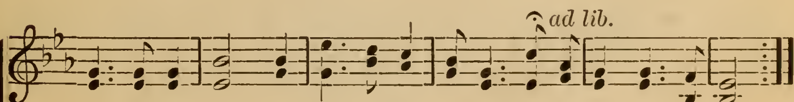
Kör.

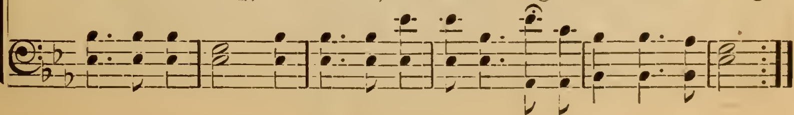
boning är prydd, Hans skattkammare full.
ger mig ett hem i sitt himmelska hus.
allt hvad Han e - ger, det får jag i arf.
ä - ra ske Gud! jag är barn till en Kung.

Jag är barn till en Kung, Ja,

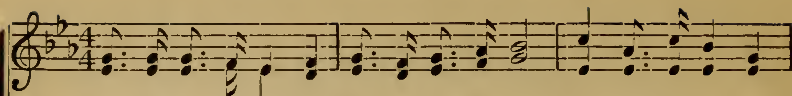

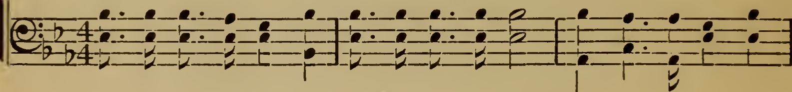
barn till en Kung; Med Je-sus, min Her-re, Jag är barn till en Kung.

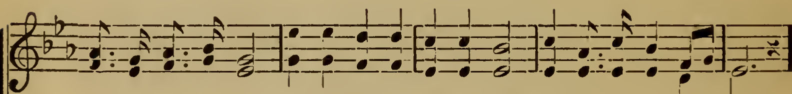

No. 8. Genom portarne.

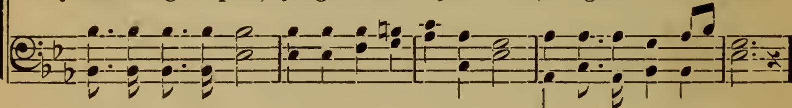

1. Hvil-ka ä - ro des - se, som vid flodens strand, Just vid den ty - sta
2. Des - se ä - ro de, som re'n i un - ga år Fun - no sin Je - sus,
3. Des - se ä - ro de, som i all nöd och strid Ständigt hcs Je - sus
4. Des - se ä - ro de, som midt i el - den stått Fast för sin Her-re,
5. Bär - ga - de för e - vigt på den säl - la kust, Fri - e från jor-dens

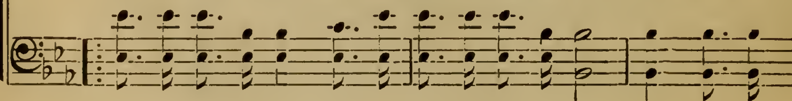
grafvens mörka rand Prisa Gud med palm i hand, Tvagne i Lammets blod?
och som i hans spår Rönte hvad hans kraft förmår, Tvagne i Lammets blod.
njö-to lugn och frid, Trogne för sin Gud all-tid, Tvagne i Lammets blod.
sökt Hans ä-ra blott; Skön befordran de nu fått, Tvagne i Lammets blod.
synd och sorg och pust, Sjunga de med fröjd och lust, Tvagne i Lammets blod.

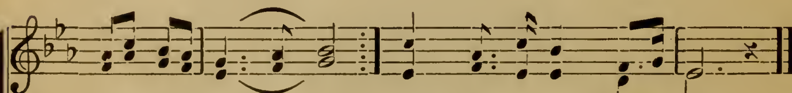

Kör.

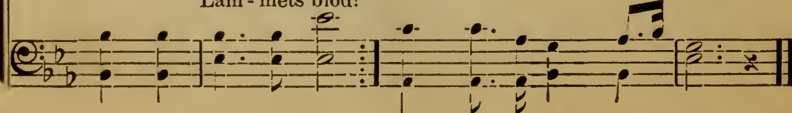
Se, i - ge - nom por - ten de gå med gladligt mod; Tvag - ne i

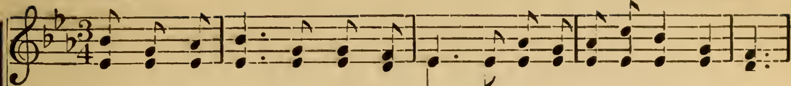
Lam - mets blod? . . . . . Tvag - ne i Lam - mets blod?

Lam - mets blod?

No. 9. Hvarför ej nu?

ELISA REED. IRA D. SANKEY.

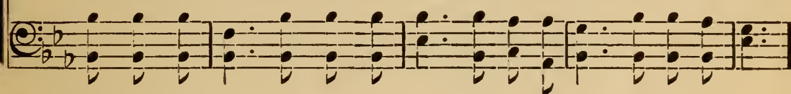

1. O, vänd dig ej från or-det bort, Gör ej mot Gud ditt hjärta hårdt;
2. På mor-gon-da-gen hoppas ej, Du vet ej om den kommer, nej!
3. I värl-den fin-nes in-gen frid, Hon skänker endast sorg och strid;
4. Se, Je-sus stö-ter in-gen ut, Som vän-der sig i bön till Gud,

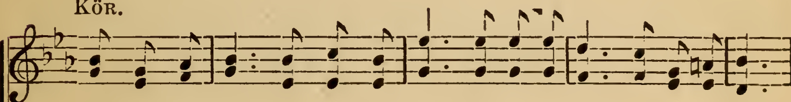

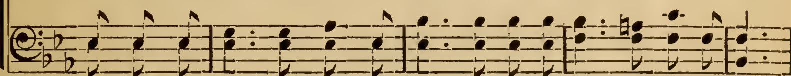
O, syn-da-re: be-tänk dig du, Du vill bli frälst—hvarför ej nu?
Nu är det tid, nu kal-las du; Du vill bli frälst—hvarför ej nu?
Hon skall för-gås, det vet du ju; Du vill bli frälst—hvarför ej nu?
Så gif då Ho-nom hjär-tat du; Du vill bli frälst—hvarför ej nu?

KÖR.

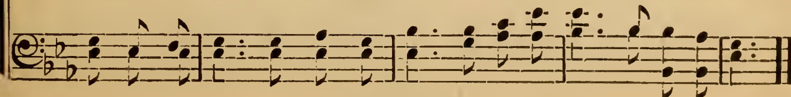

Hvar-för ej nu? Hvar-för ej nu? Du vill bli frälst—hvarför ej nu?

Hvarför ej nu? Hvarför ej nu? Du vill bli frälst—hvarför ej nu?

No. 10. Lifvets älf.

1. Långt bort i synd jag var, Men herden hem mig bar, Och jag får
2. Med Je-sus med mig här Jag in - tet mer be - gär, Ty han mig
3. Då stri-den här är slut, Jag e - vigt hvi-lar ut, Där lif-vets

hvi-la i hans famn. Jag fått min syn i - gen Och ser i Gud min vän
gifver allt med sig. Han är mitt hopp, min tröst; Jag hvilar vid hans bröst
kla-ra älf framgår. I änglars krets en gång Jag sjunger Lammets sång,

Kör.

Och prisar nu hans dyra namn.
Han bär mig tryggt på lifvets stig. Där lifvets klara älf framgår...........
Där lifvets kla-ra älf framgår. älf framgår.

Och lif-vets träd i blomning står, Jag ef - ter slu-tad strid skall

bo i e - vig frid, Där lif - vets kla-ra älf framgår, älf framgår.

No. 11. Fridsfursten.

1. Af häpnad och undran jag stannar, . . . På hafvet af kärlek blott ser; . . .
2. Jag käm-pa-de, stred för att vinna . . . . Den glädje, som fri-gö-ra kan; . . .
3. Sin hand på mig Frälsa-ren la - de, . . . Mig bjöd han: "Jag vill, var nu hel!"
4. Se, fridsfursten går vid min si - da, . . . Hans an - le - te ly - ser nu mig; . . .

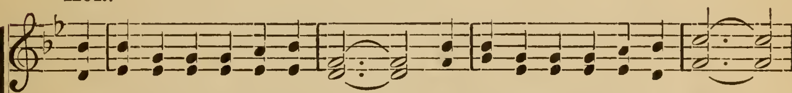

Och ljuft till min själ sänker friden . . . Som himmelska dufvan sig ner. . . .
Men ej förr'n jag upphört att strida, . . . Jag frid och väl-sig-nel-se fann. . .
Hans klädnad jag endast vid-rör-de, . . . Och he-lad blef genast min själ. . . .
Hans stämma så ljufligt mig sä-ger: . . . "Min frid vill jag gif-va just dig." . .

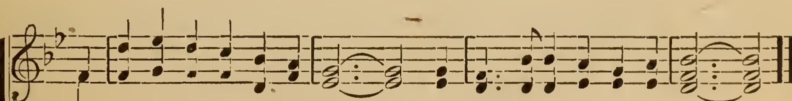

Kör.

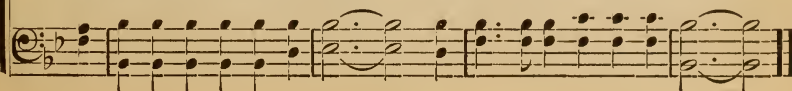

Se, Je-sus bort-ta-ger min synd, . . . Och blodet har tvagit mig ren. . . .

Jag tröstar på Honom i allt, . . . Min vil - ja är endast min Guds. . .

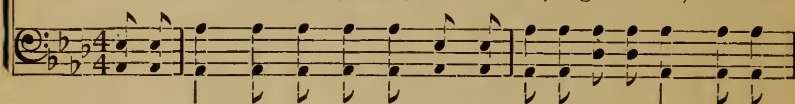

No. 12. Min Frälsare först af allt.

Fanny J. Crosby. Jno. R. Sweney.

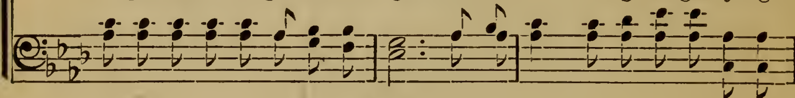

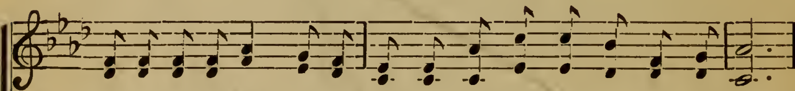
1. När mitt lifs - verk är än-dadt, och jag öf-ver flo-den går, Och den
2. O, hvad jub - lan - de säll - het då, hans an-le - te jag ser Och den
3. O, de kä - ra där-hem-ma, hur de vinka mig till sig. Vårt far-
4. Ge-nom frid - sta - dens por-tar, klädd i hvitt, mig Jesus för, Dit där

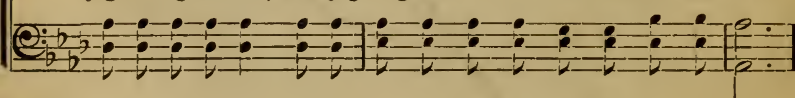

lju-sa,skö-na morgon hö-jer sig, Jag skall skå - da min Jesus, när på
glans som ur hans helga ö - gon går. Hur mitt hjär - ta skall jubla för den
väl vid dödens flod jag tänker på. Till Guds här - li - ga E-den, de med
in-gen tår från ö-gat mer skall gå. Gladt den e - vi - ga sången sjunger

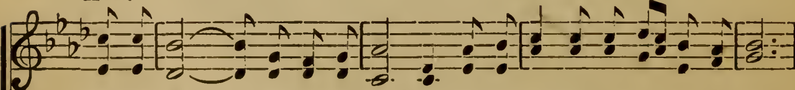

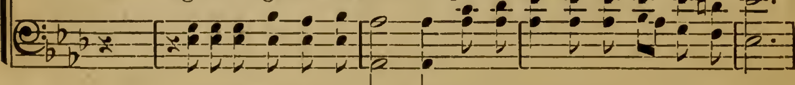
himlens strand jag står, Och hans le - en - de skall först väl-kom-na mig.
kär-lek han mig ger, Och för hemmet som jag ut - i him-len får.
sång välkomna mig; Men jag läng-tar se min Je - sus först än - då.
jag i änglars kör; Men jag läng-tar se min Je - sus först än - då.

Kör.

Jag skall i - - - - genkänna Ho-nom Och för-los-sad bredvid Honom stå
Jag skall i-genkänna Ho-nom

Jag skall i - - - genkänna Ho-nom Af de sar-ga-de hän-der-na då.
Jag skall i-genkänna Ho-nom

No. 13. Kämpande bön.

1. O, Fa-der! Nu jag vän-der mig Till dig, mig ej för - små;
2. Hvad har din en - de Son ut-stått, Hvad ångest, ve och nöd,
3. O, Je-sus! Kun - de jag blott tro, Din kraft jag kän - na fick,
4. Du tro-nes ursprung, hör mig då; Till dig min läng - tan ser:

Ty om du un - dan - dra-ger dig, O, hvart skall jag då gå!
Hvad sorg och kval han ge-nom-gått Att fräl-sa mig från död!
Och hjär-tat er - höll frid och ro I sam-ma ö - gon - blick.
Och låt mig nu den gåf-van få, Som lif åt sjä - len ger.

KÖR.

O, Gud! Jag tror, just nu jag tror, Att Je-sus köpt mig fri!

Att i hans blod, hans dy - ra blod Från synd jag ren skall bli.

No. 14. Hugsvalar'n kommen är.

Rev. F. Bottome, D. D. Wm. J. Kirkpatrick.

1. Sprid ut det gla - da ord Till hvar - je folk på jord; Hvar- helst ett mänskligt bröst Frampres - sar sorgens ljud, Låt hvar - je kristen mun För - kun - na glädjens bud: Hug-sva - lar'n kom - men är.
2. Se, nat - ten flytt för-visst, Och mor - gon gryr till sist; Och tyst är smärtans skri, Och stormens dån dött bort, Som när kring gyllne höjd Sig da - gen svin-gar fort. Hug-sva - lar'n kom - men är.
3. Se, kun - gars kung är här; Stor frid han med sig bär. Till hvar - je fån-gen själ Han brin - gar fri - hets-bud, Och i den mör-ka cell Hörs se - ger - sån-gens ljud. Hug-sva - lar'n kom - men är.
4. O kär - lek, änd-lös, varm, Hur skall min tun - ga arm För häp - ne död-li - ge För - kun - na rätt för - må, Att jag, ett syndens barn, Skall i Guds klar-het gå! Hug-sva - lar'n kom - men är.
5. Låt sån - gens e - ko fly Långt öf - ver högbvälfd sky; Må him - lens hel-gon-kör Up - på vår sång ge svar. I änd - lös kär-lek skall Den sån - gen lju - da klar: Hug-sva - lar'n kom - men är.

D.S. An - den kommit har, Som Fa-drens löf - te var. Sprid ut det gla-da ord Till hvar - je folk på jord: Hug-sva - lar'n kom-men är!

FINE.

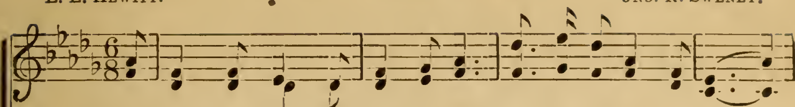
KÖR.

Hug - sva - lar'n kommen är, Hug - sva - lar'n kommen är. Se,

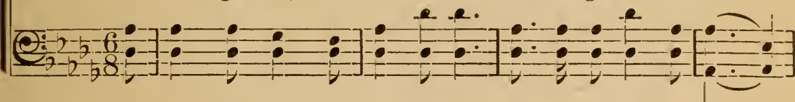
D. S.

No. 15. Jesus går förbi.

E. E. Hewitt. Jno. R. Sweney.

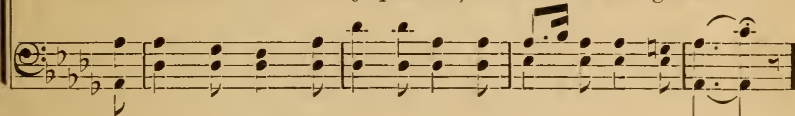

1. Kom, sorgs-na själ, hans nåd mottag. Je - sus går nu för-bi. . . ,
2. Kom, hun-gran-de, och tälj din nöd. Je - sus går nu för-bi. . . .
3. Kom, tröt - ta själ, och hvi - la dig. Je - sus går nu för-bi. . . .
4. Be - tun - ga - de, din nöd frambär. Je - sus går nu för-bi. . . .

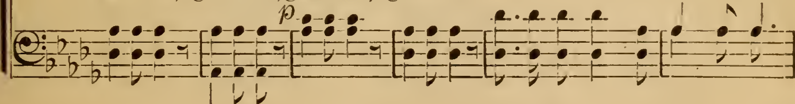
Se i hans hel - ga an-letsdrag En sky med sol-sken i. . . .
Han vill dig gif - va lifvets bröd, Dig gö - ra nöjd och fri. . .
Väl - sig - nel - sen så in-ner - lig Hos Ho - nom din skall bli. . .
Han hör din bön och hjälp beskär, Han fräl - sar och gör fri. . .

Kör.

Går för-bi; går för-bi! Honom till mö-tes, skynda, glad,
Går förbi; går förbi; går förbi; går förbi!

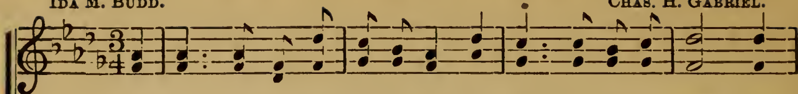

Je - sus går här för-bi i dag. Går för - bi; går för - bi.
Går förbi; går förbi; går förbi; går förbi!

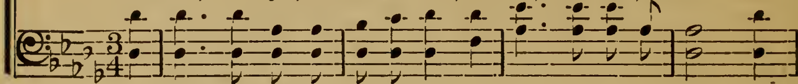

No. 16. Hans ord förblifver.

IDA M. BUDD. CHAS. H. GABRIEL.

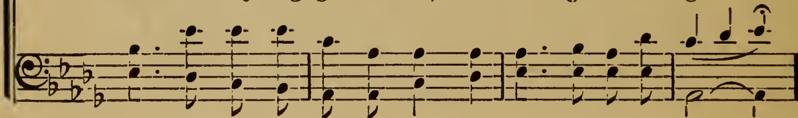

1. O, syn - da - re, från Jesus skild, Hvar än du har din stig; Kan
2. O, hör du ej hans ljufva ord Bland jordens strid och kif: "Se
3. Hvi fruk - ta! Tro; ty endast de Som tro få kom-ma in. Af
4. Kom då, o själ, och honom finn, Ditt lif, din frid, din ro. En

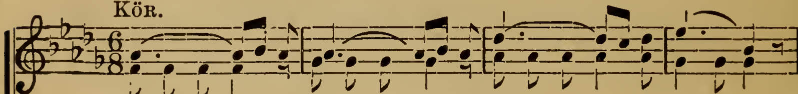

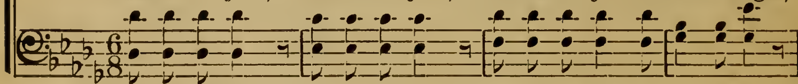
jor - den väl ett löf - te ge, Som det han gif-ver dig? . . .
den, som up - på So - nen tror, Han haf - ver e - vigt lif." . . .
tro du vin - ner e - vigt lif, Be - seg - rar synden din. . . .
himmelsk fröjd dig gif - ves då, Som al-drig skall för - gå. . . .

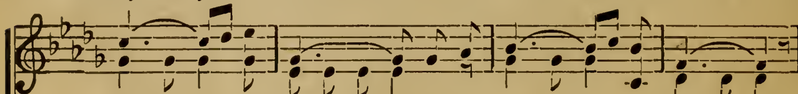

KÖR.

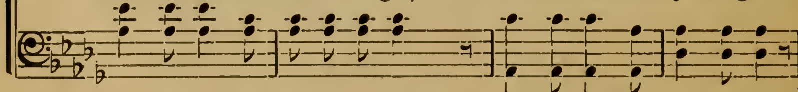

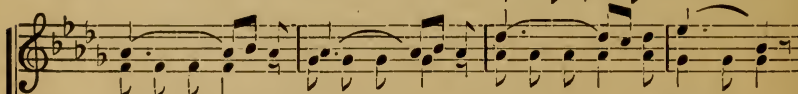
Him - - - meln, jord - - - - den, de . . . . för-gås, . . .
Himmel och jord, himmel och jord, Himmel och jord helt visst förgås,

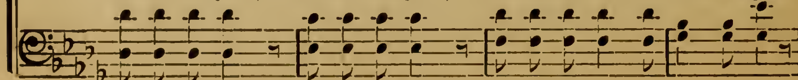

Men . . . . . mitt ord . . . . . . skall dock ej . . . . för - gås. . . .
Men mitt ord skall ic-ke för-gås, Men mitt ord skall ej för-gås.

Him - - - meln, jord - - - - den, de . . . . för-gås, ...
Himmel och jord, himmel och jord, Himmel och jord helt visst förgås.

Men . . . . . mitt ord . . . . . . skall dock ej . . . . . för - gås. . . . .
Men mitt ord skall ic - ke för-gås, Men mitt ord skall ej för-gås.

No. 17. Jesus är min.

Mrs. Catharine J. Bonar. T. E. Perkins. By per.

1. Bort, bort all jordisk fröjd! Je - sus är min! Värl - den gör mig ej nöjd. Je - sus är min! Ök - nen så öds - lig är, Hvi - la ej skänkes här; Je-sus blott frid be-skär, Je - sus är min!

2. Loc - ka mig ic - ke bort! Je - sus är min! Här blir min tid så kort. Je - sus är min! Nö - jen, som snart för-gå, De blott en dag be-stå, Fresten mig ic - ke då. Je - sus är min!

3. Världs - li - ga drömmars krans. Je - sus är min! Flyn bort i mor - gon-glans! Je - sus är min! Allt, som jag pröf-vat här Fri - den ej till mig bär; Allt ger mig Je - sus kär. Je - sus är min!

4. Far - väl, för - gäng-lig-het! Je - sus är min! Kom, kom, o - död - lig - het! Je - sus är min! Väl-kommen, hopp och tro, Välkommen frid och ro! Hos Je-sus skall jag bo. Je - sus är min!

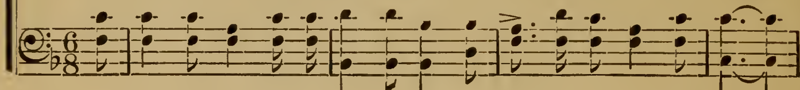
No. 18. Jag vill gå, dit du kallar mig.

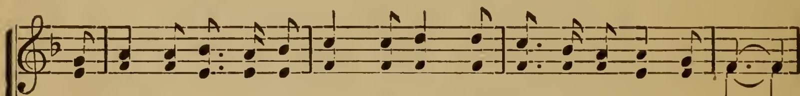
MARY BROWN. CARRIE E. ROUNSEFELL.

Andante.

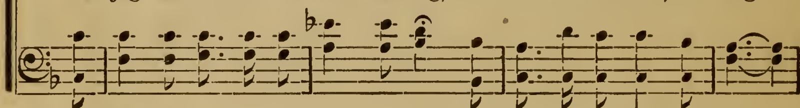

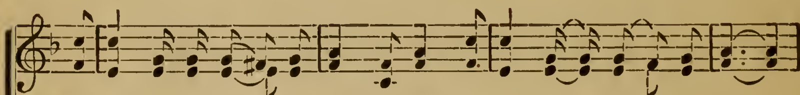
1. Kan-hän-da ej up-på bergets topp Och ej up-på ens-lig stig,
2. Kan-hän-da Je-sus nu ön-skar mig Att ta-la ett tröstens ord,
3. Det fin-nes nog ut-i Mästar'ns verk En un-dangömd vrå för mig,

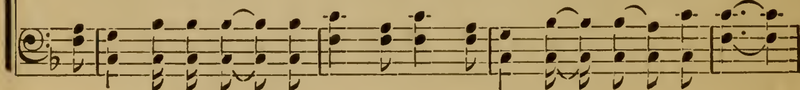

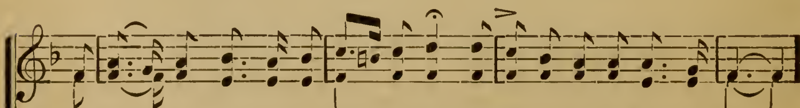
Kan-hän-da ej up-på stri-dens fält Min Her-re be-höf-ver mig.
Att sö-ka fö-ra en dyr-köpt själ Från syn-den till nå-dens bord.
Där jag må ver-ka min kor-ta dag, O Fräl-sa-re kär, för dig.

Men om han ger bud med sak-ta röst Till sti-gar, där jag bör gå,
O Je-sus, om du vill bli mitt skydd På vä-gen, som sy-nes svår,
Nu lem-nar jag mig ut-i din vård, Din kär-lek skall stå mig bi.

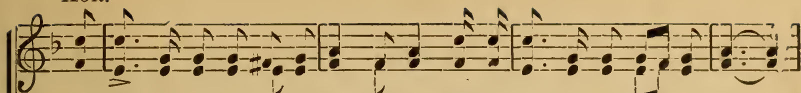

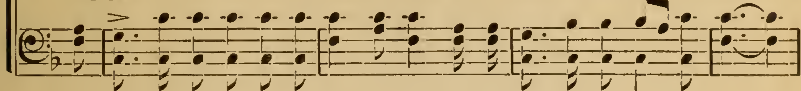
Jag sva-rar: Gud, med min hand i din, Jag går, dit du bjuder mig gå.
Min röst skall spri-da ditt budskap ljuft, Blott säg det och villigt jag går.
Din ma-ning föl-jer jag gla-de-lig, Och blir hvad du vill jag skall bli.

Kör.

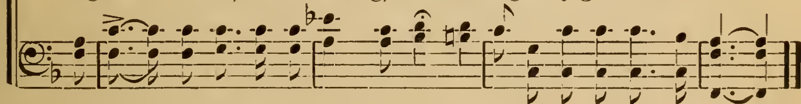

Jag går dit du bjuder mig gå, o, Gud, Öfver berg, öf-ver slätt och sjö.

Jag ta - - la vill, som du lär mig, Gud. För dig vill jag lef-va och dö.

No. 19. Jesus kan frälsa.

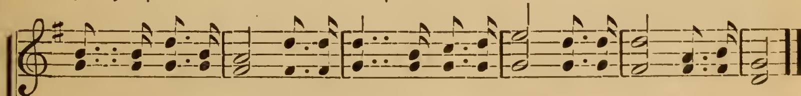
1. Skö-na e - van-ge - li-um: Je-sus kan, Je-sus vill Gif-va oss i
2. Ljuf-ligt, väl-digt bru-sa skall: Je-sus kan, Je-sus vill Fräl-sa, skyd-da
3. Sjung i lif-vets kval och strid: Je-sus kan, Je-sus vill In-till dö-den

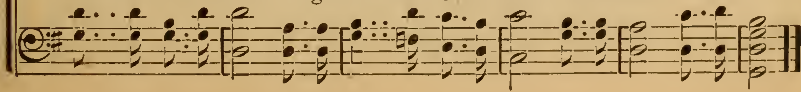

him-len rum; Je-sus kan, Je-sus vill. Vidt till jor-dens al-la vrår Det-ta
i-från fall; ja, han kan och han vill. Fjärran bort kring land och sjö Hö-res
gif-va frid; Je-sus kan, Je-sus vill. Sjung vid själf-va grafvens rand Men med

gla - da budskap går: He-la ömt ditt hjärtas sår. Je-sus kan Je-sus vill.
Je - su nå-des-röst: "O, låt syn - da-ren ej dö!" Frälsa nu Je-sus vill.
öm - het i din röst: Se-ger-rik är Herrens hand! Rädda oss Je-sus vill!

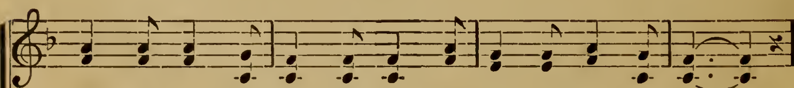

No. 20. Luttringselden.

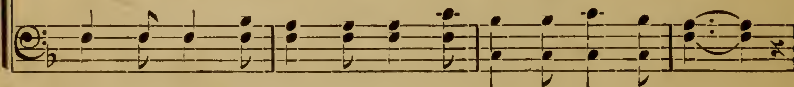

1. O, Gud, din se - ger - kär - lek ren Ut - i mitt hjär-ta gjut, Att
2. Ack, att i mig den hel - ga eld Be-gyn - te brin-na snart, Att
3. Ack, att den föll från him-len nu Och brände synden opp! Kom,
4. Du lutt - rings-eld, träng ge - nom väl I hjär-ta, själ och sinn'; Sprid
5. Mitt hjär - ta då, från syn-den rent, Ej me - ra ir - ra skall; Ty

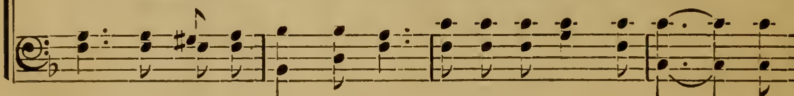
ej min fot må ir - ra se'n, Men jag står fast till slut.
ond - skan blef - ve helt från-skild Och silf - ret rent och klart.
Hel - ge An - de, o, kom du, Till dig står allt mitt hopp.
ljus och lif i hvar - je del Och gör mig helt till din.
kär - lek är dess e - le - ment, Och Kri - stus allt i all'!

Kör.

O, kär - le - kens An - de, kom; Kom och din kraft be - té! . . . Nu

två hvar själ från syn-dens men Och döp oss med eld, vi be. . . .

No. 21. Har du mod att följa Jesus?

Beslutsamt.

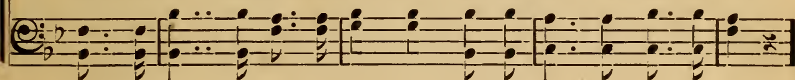

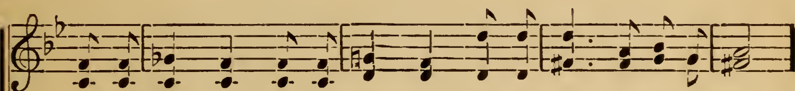
1. "Har du mod att föl - ja Je - sus?" Lju-der frå - gan mången gång;
2. Har du mod att väl - ja dö - den, När dig lif - vet bju-des än?
3. Har du mod att än - nu dröm-ma Om ett lif af lyc-ka här,
4. O, be-sin - na dig, han kal - lar, Kal-lar dig i nåd än - nu!

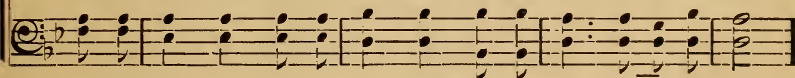

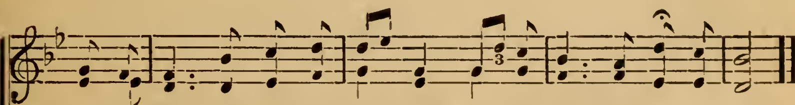
Se dock här en an - nan frå - ga, Framstäld i min enk - la sång:
Har du mod att lå - ta Je - sus O-hörd vän - da om i - gen?
Fast - än du så mån-ga gån - ger Sett hur arm den lyc-kan är?
Skall han väl för-gäf - ves kal - la? Dy - ra själ, hvi drö - jer du?

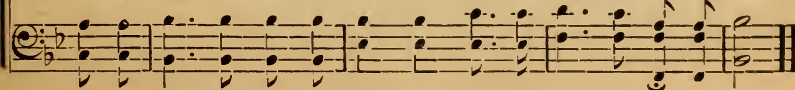

Har du mod att blif-va bor - ta När din Ko-nung kal-lar dig,
Har du mod att vän-da ryg - gen Till Guds ri - kes bröl-lops-sal
Ri - ke - do - men tar ju vin - gar, Nö-jets ro - sor fal - la af,
Lyss-na till hans An-des ma - ning! Hör, ack hör, han klappar än!

Kal - lar dig till e - vig gläd - je, E - vig sa - lig - het hos sig?
Och i stäl - let sorg-löst van - dra Mot ett djup af e - vigt qval?
Och du ka - stas kring i värl-den Likt ett spån på stormigt haf.
Har du mod att län - gre slu - ta Hjärtats dörr för den - ne vän?

No. 22. Det sköna landet.

Mrs. F. A. F. White. | Mark M. Jones.

1. Jag har hört om ett land På en af - läg-sen strand. Och en
2. Sak - ta vind, lik en bön, Ut - i sko - gen så skön Rör dess
3. Tillredt skönt af Guds hand Finns ett hem i det land, O - ut -

bild af det bi-beln oss ger. . . . Där ej mö - da mer är. Och ej
frukt som - i guld-glans sig ter. . . . Har-pa finns för din hand, I det
säg - lig dess fröjd e - vigt ler. . . , Där vid käl - lor - nas gång Hö-res

natt och be - svär; Och in - tet skall där ål - dras mer. . . . .
här - li - ga land; Och in - tet skall där ål - dras mer. . . . .
fåg - lar-nes sång; Och in - tet skall där ål - dras mer. . . . .

Kör.

I det här - li - ga land På den af - lägs-na strand Ej storm ry - ter

hot-full och vred. . . . Den sta-den så huld Har ga - tor af

guld, Och dess sol kan ej me - ra gå ned. . . . .

No. 23. Den ljufva tanken.

C. O. Rosenius. O. Ahnfelt.

Adagio.

1. Tänk när en gång den dim-man är för - svun - nen, Det mör-ker,
2. Tänk då, när tron ej mer med tvif - len stri - der, Men allt är
3. Tänk, när för mig är löst hvar jor-dens gå - ta, Hvart ängsligt
4. Tänk än - nu mer, när med för - kla-radt ö - - ga Jag ho-nom
5. Guds folk en gång i si - da, hvi - ta klä - der Med se-ger -

som om-gif - ver lif-vet här, Och när den da - gen är för oss upp-
klart och ljust och visst för mig, När hjär-tat ej af "pilens glöd" mer
"hvarför", som jag grubblat på; När de för-dol - da dju-pen sig upp-
ser, som här jag trod-de på Och bad och följ - de,–tänk, när i det
pal - mer in - för Lammet står; Då Gud hos sig de tröt-ta bar - nen

run - - - nen, Der Gud och Lam - met e - vigt so - len är!
svi - - - der, Men frälst jag ser å - ter på lif - vets stig!
lå - - - - ta, Och jag får Her - rens vä - gar klart för - stå!
hö - - - ga Jag e - vigt säll skall för hans å - syn stå!
glä - - - der, Och tor - kar de - ras ö - gons si - sta tår.

No. 24. Jag måste säga det för Jesus.

E. A. H. — Rev. Elisha A. Hoffman.

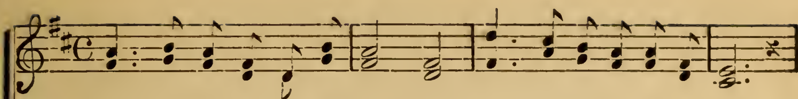
1. Jag må-ste sä-ga Je-sus min smär-ta, Jag kan-ej bä-ra bör-dan al-len'. Ut-i min pröfning vän-ligt han hjälper, Han ger mig vård och kär lek så ren.
2. Jag må-ste sä-ga Je-sus min pröf-ning, Han är en vän så tro-fast och blid. Om jag blott be-der, räddning han sän-der Och gör ett slut på pröfning och strid.
3. Fre-stad och trängd, en vän jag be-höf-ver, En, som med bör-dan hjälper mig här. Jag må-ste sä-ga allt för min Je-sus. Tro-get han de-lar sorg och be-svär.
4. O, hur till ondt mig värl-den vill loc-ka, O, hur af syn-den frestas min själ! Je-sus dock skall mig le-da och hjäl-pa Se-gra mot nöd och världen jäm-väl.

Kör.

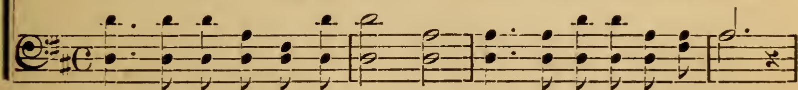
Jag må-ste sä-ga allt till min Je-sus, Jag kan ej bä-ra bör-dan al-len'... Jag må-ste sä-ga allt till min Je-sus, Jesus kan hjäl-pa, Je-sus al-len'.

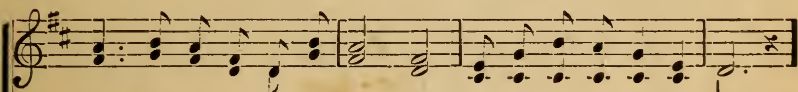
rit.

No. 25. Kom till källan.

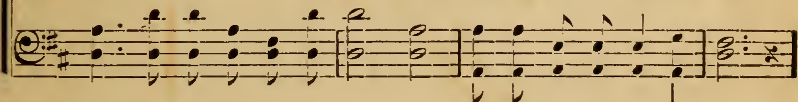

1. Kom, o själ, till häl - so - käl - lan, Kom och se den purpur-flod,
2. Kom, o själ, till häl - so - käl - lan, Du skall fin-na hvi-la där,
3. Kom, o själ, till häl - so - käl - lan, Se på Je-sus nu och lef;
4. Kom, o själ, till häl - so - käl - lan, Till den "källan fylld med blod",

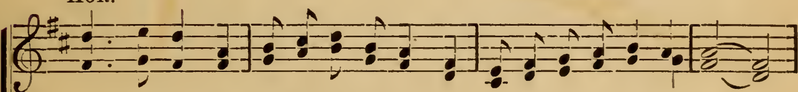

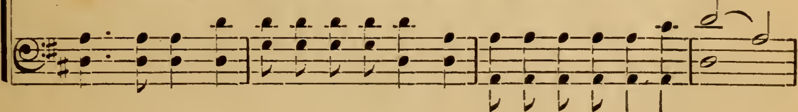
Som flöt fram ur Je - su si - da, Då han up - på kor-set dog.
Di - na syn-der där bort-ta - gas, Je - sus vil-lig, re - do är.
Vid hans kors lägg he - la bör - dan, Ho-nom he - la hjär-tat gif.
Kom, o kom, hör Je - sus kal - lar! Två dig ren i den-na flod.

Kör.

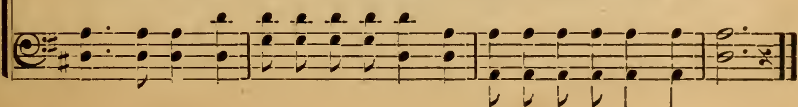

O, den käl-lan! Ljufva häl-so - käl-lan, Jag är glad den flyter fri. . . .

O, den käl-lan! Dy-ra reningskällan, Pris ske Gud, den re-nar mig!

No. 26. Tag upp korset.

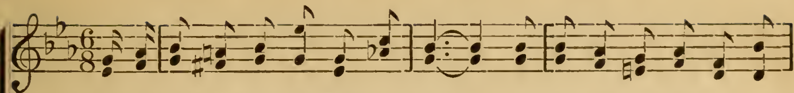
Winnie M. Gabrielson.

1. Om min lär-jun - ge du vill bli, Tag upp ditt kors och följ så mig; Vä - gen är rak fast re - san svår, Hem-åt ändock till Gud det går. Fritt jag mig gif - vit har åt dig............ Tag upp ditt kors och följ nu mig. Fritt jag mig gif - vit har åt dig. Tag upp ditt kors och följ nu mig.

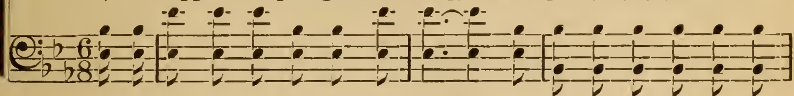
2. Om ock dig värl - den hål - ler kär, Tag upp ditt kors och skammen bär, Fröjdas, att Gud gör gladt ditt sinn', Gif-ver dig lön, gör dig till min. Kro - nan så tung jag bar för dig............ Tag upp ditt kors och följ nu mig. Kro - nan så tung jag bar för dig. Tag upp ditt kors och följ nu mig.

3. Lugn bär ditt kors på hvar - je stig, Tro på den hand som le - der dig. Snart skall du him-la - por - ten nå, Frälst vid den hvi-ta tro - nen stå. Där vin - kar lif - vets kro - na dig............ Tag upp ditt kors och följ nu mig. Där vin - kar lif - vets kro - na dig. Tag upp ditt kors och följ nu mig.

No. 27. Klippan, sprängd för mig.

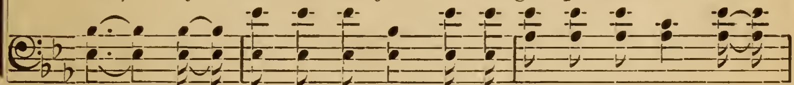

1. I den klippa, som sprängdes för mig, Jag hvi-lar så trygg och så
2. I den klippa, som sprängdes för mig, Som brast för mitt e - vi - ga
3. I den klippa, som sprängdes för mig, Som brast af barmher-tig-het
4. O, den klippa, som sprängdes för mig, Med gläd-je jag gömmer mig

nöjd; Och den o - ro och strid, Som för-stör - de min frid, Har för-
väl: I min Fräl-sa - res sår, Hvartill stormen ej når, Jag
stor, Som är hög - re än jag Och tillgäng-lig hvar dag I
där; Ty när him-lar och jord Helt för-gås på hans ord Min

bytts i o - sä - ge - lig fröjd.
göm-mer min blod-köp-ta själ.
frid och full trygghet jag bor.
fri - stad dock stån-dan-de är.

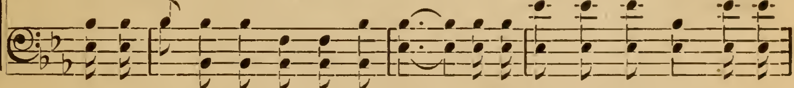
Kör.

O, den klippa, som sprängdes för mig!

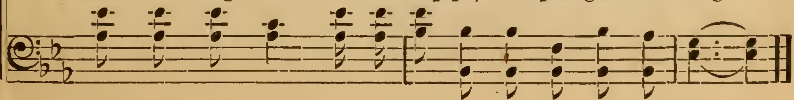

Dy-ra klippa, som sprängdes för mig! Hur än stormar-ne gå, In - tet

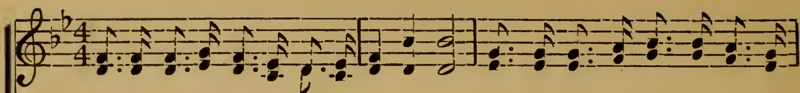

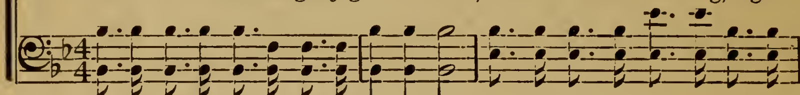
ondt kan mig nå I den klip-pa, som sprängdes för mig.

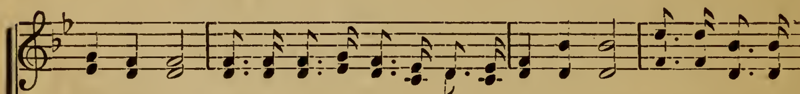

No. 28. Hvilande på löftena.

1. På Guds stora, dy-ra löften hvilar jag; Herrens pris min själ uppstämmer
2. Herrens gamla, fasta löften svi-ka ej, Hur än ti - dens stormar ra - sa
3. Stå-en - de på klippans höjder jag nu ser, Hvilken ri - ke - dom af nåd han
4. Tro-en-de Guds löften går jag ut till strid; Klädd i Andens rustning, segrar

dag för dag. Honom va - re ä - ra, nu jag jub-lar högt Och på Her-rens
må, o, nej. Genom tron på honom jag till se - ger går, När på Her-rens
mig be - tér. Re-nad genom blodet, hu - ru väl jag mår, Då på Her-rens
jag all - tid. Närmre kommer jag Guds hvila år från år, Då på Her-rens

KÖR:
Hvi - - - lar, Hvi - - - - lar,

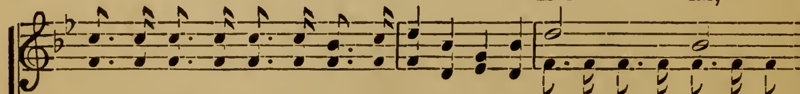

löf-ten hvi-lar trygg.
löften trygg jag står.
löften trygg jag står.
löften trygg jag står.

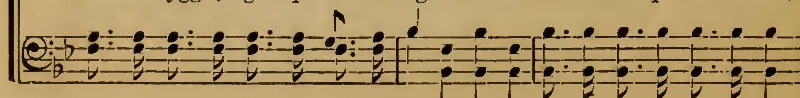
Hvilan-de på löf - te - na, Hvilan-de på löf - te - na.

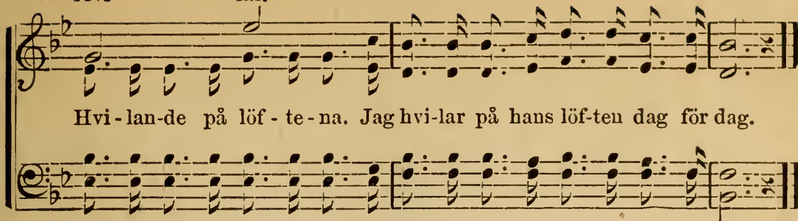

Hvi - - - lar,

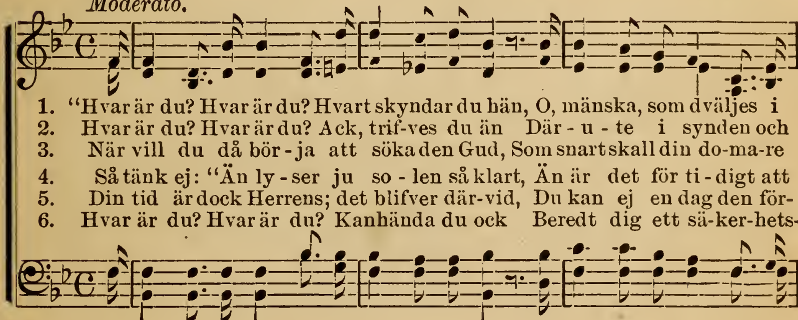
Hvi-lar trygg och glad på Je - su eg-na löften. Hvilan-de på löf - te - na,

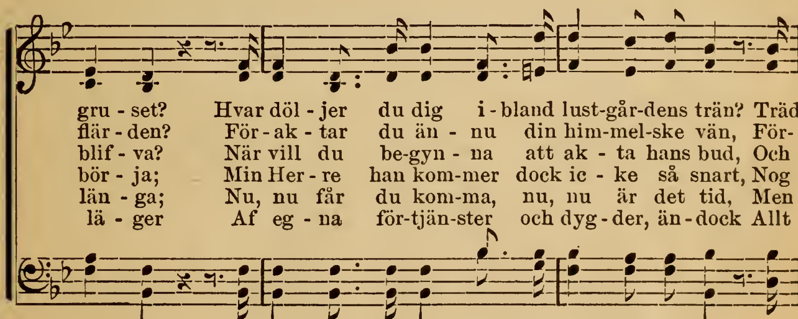

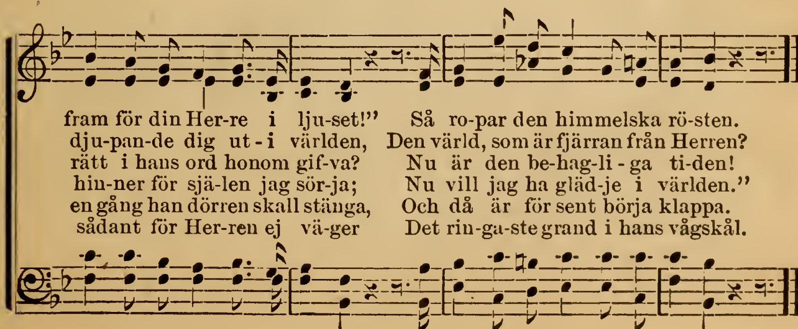

No. 29. Hvar är du?

O. Ahnfelt.

No. 30. O, att bli lik dig!

T. O. CHRISHOLM. Wm. J. KIRKPATRICK.

1. O, att bli lik dig, Fräl-sa-re dy - re, Det är min bön, min läng-tan i dag. Ger-na jag vill för - sa - ka all verl - den, Je-sus, blott me - ra lik dig blir jag.
2. O, att bli lik dig! Full af med-öm - kan, Äl-skan-de, öm, för - lå - tan - de, blid; Hjäl-pan - de ar - ma, trö-stan - de sva - ga, Sö - kan - de le - da vils - na till frid.
3. O, att bli lik dig? Ödmjuk i an - den, He - lig och harm-lös, tå - lig och djärf; Vil - lig att li - da plå-gor och smä - lek, An - dra att fräl - sa i - från för - därf.
4. O, att bli lik dig! Her - re, jag kom-mer, Ack, i min själ gjut smör-jel - sen in. Allt det jag är och har nu jag brin - gar, Her - re, från nu jag helt blif - ver din.
5. O, att bli lik dig! Me-dan jag be - der, Ut-gjut din an - de, kär - lek mig gif. Låt mig åt dig få blif - va ett tem - pel, Re - do mig gör för him - me - lens lif.

KÖR.

O, att bli lik dig! O, att bli lik dig! Fräl-sa - re dy - re, ren som du är! Kom med din ljuf-het, kom med din full - het. Och i min själ din bild mig bes-kär!

Rit.

No. 31. Han rörde vid mig och helade mig.

T. S. — Thomas Sullivan.

1. Till min Frälsa - res föt - ter i fruk-tan och nöd En syn-da - re sorgfull jag kom. I nåd han mig såg, mig än när-ma - re bjöd; Jag vill nu ej mer vän-da om.
2. Ic - ke kän-de jag då den-na kär-lek så rik, Som Fräl-sa - ren vi - sat oss har. Jag böj - des af kval, men han var sig dock lik: Han fräl-ste mig, hans jag nu var.
3. "Min nåd är o - änd - lig", jag hör - de hans röst. "O, kom och få frid för din själ; Mitt lif jag ju gaf att dig fräl-sa från synd; Jag dog, gjor-de allt för dig väl."
4. O, Je - sus, min Je - sus, jag dyr-kar ditt namn; Du fräl-ste, tog vård om min själ; Ditt pris vill jag sjun - ga, min Her-re och Gud, Din äl - skan-de hand gjort allt väl.
5. O kom, dy - re bro - der, han vän-tar på dig, Din sör - jan - de själ ger han frid. Ditt huf-vud så trött vid hans bröst hvi-la tryggt, Där stil - las all o - ro och strid.

Kör.

Han fann mig och gjorde allt väl,.......... (Han fann mig, Han fann mig och gjorde allt väl.)
Gaf mig hvi - la och tröst till min själ.............. (Gaf mig tröst till min själ.)
O, dag, ut - af fröjd, När min synd blef bortröjd! Han mig frälste och gjorde allt väl för min själ.

No. 32. Han gömmer min själ.

FANNY J. CROSBY. WM. J. KIRKPATRICK.

Allegretto.

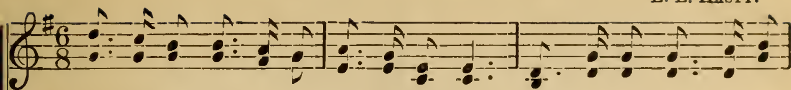
1. Min Je - sus en un - der-bar Fräl - sa re är, En Fräl-sa-re, dyr-bar för mig. I ål-drar-nes klip-pa han gömmer min själ, Där strömmar af fröjd vi - sa sig.
2. Min Je - sus en un - der-bar Fräl - sa-re är, Min bör-da i-från mig han tar. Han hål-ler mig up - pe, ej stapp-la jag skall, Hvar dag för mig styr - ka han har.
3. Med ändlös väl-sig - nel - se kröner han mig, Och fylld med hans nåd i mitt sinn' Jag sjunger i gläd - je: O, ä - ra till Gud Att Fräl-sa-ren nu blif - vit min.
4. När klädd i hans klar-het jag upp-står en gång, Att mö-ta i sky-ar min Gud, Hans frälsning full-kom-lig, hans kär-lek så rik Jag pri-sar med jub - lan - de ljud.

KÖR.

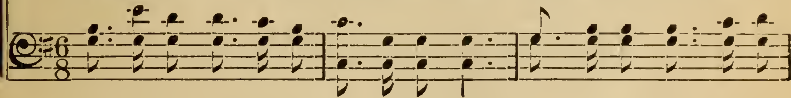
I ål-drar-nes klip-pa han gömmer min själ, Och svalkar det tör-sti-ga land. Han gömmer mitt lif ut - i kär-le-kens djup Och skyddar mig där med sin hand. Och skyddar mig där med sin hand.

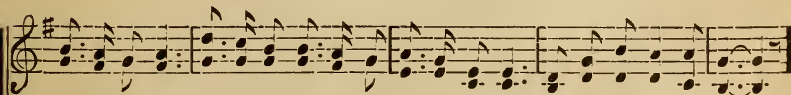
No. 33. Sökande mig.

E. E. Hasty.

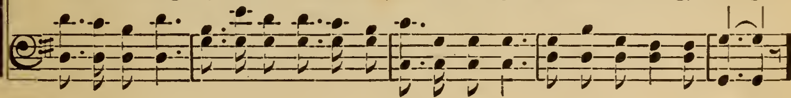

1. Je-sus, min Fräl-sa-re, kom i-från höjd, Kom, att för - kun - na mig
2. Je-sus, min Fräl-sa-re, dog för min själ, Skul - den be - tal - te och
3. Je-sus, min Fräl-sa-re, äl - ska-de mig, Me - dan jag van - dra-de
4. Je-sus, min Fräl-sa-re, kom-mer en gång, Löf - tet är ljuft, om än

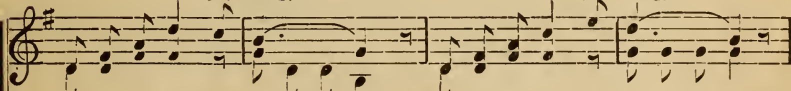

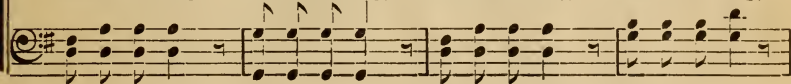
frälsningens fröjd. O, det var underbart, pris ske hans namn! Sökande mig, ja, mig.
allt gjorde väl. O, det var underbart, kan jag det tro? Att han blef död för mig.
långt från hans stig; O, det var underbart huru hans röst Kal-la-de mig, ja, mig.
ti-den är lång. O, det blir underbart, när han i skyn Kommer för mig, för mig.

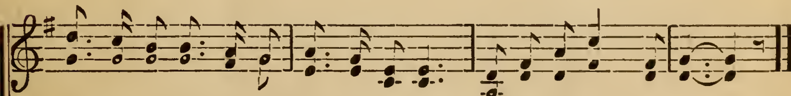

ja, mig,.......... ja, mig,..........

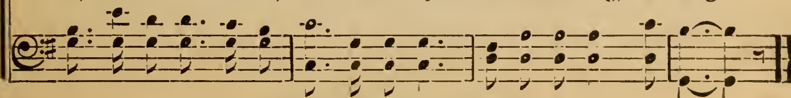

Sö-kan-de mig, sö-kan-de mig, sö-kan-de mig, sö-kan-de mig;
Han dog för mig, Han dog för mig, Han dog för mig, Han dog för mig;
Kal-la - de mig, kal-la - de mig, kal - la-de mig, kal-la - de mig;
Kommer för mig, kommer för mig, kommer för mig, kommer för mig;

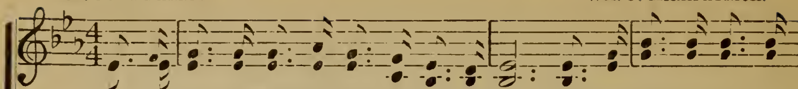
O, det var un-derbart, pris ske hans hamn! Sö-kan-de mig, ja, mig.
O, det var un-derbart, kan jag det tro? Att han blef död för mig.
O, det var un-derbart hu - ru hans röst Kal-la - de mig, ja, mig.
O, det blir un-derbart, när han i skyn Kommer för mig, för mig.

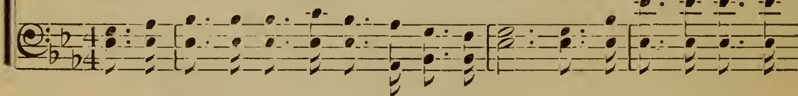
From "Good Will," by per.

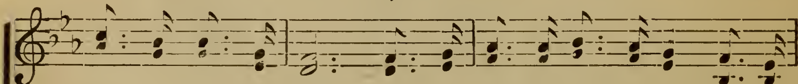
No. 34. Den stängda dörren.

Rev. John Parker. Wm. J. Kirkpatrick.

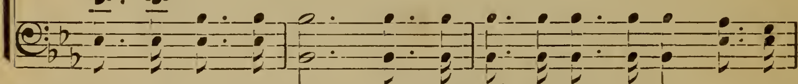

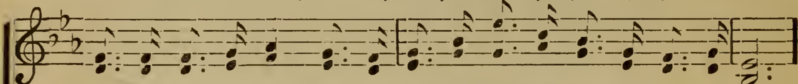
1. Har du märkt att Mästar'n stannat vid din dörr, Att han vän-tar hos dig
2. Låt ej ho-nom vän-ta län-gre vid din dörr. Hör, han klappar me-ra
3. Kan du än-nu slu-ta till din hjär-te-dörr? Du så väl hans hjälp be-
4. Tänk, hur tå-ligt kvar han drö-jer vid din dörr. Men till sist han lem-na

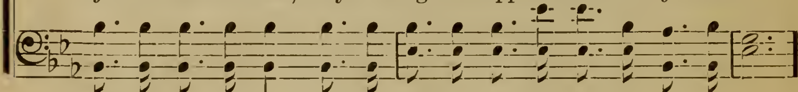

gä-sta, nu som förr? Vill du bju-da ho-nom in? E-vig
if-rigt nu än förr. Bjud din konung hem till dig, Vänd dig
höf-ver nu som förr, Han ren-so-par hjär-tats hus, Spri-der
skall, han gjort det förr. Då i dö-dens dy-stra natt Är din

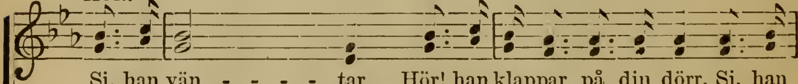

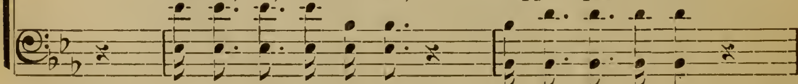
säll-het var-der din. Ja, han vän-tar, hör! han klappar på din dörr.
bort från syndens stig, Nu han vän-tar, hör! han klappar på din dörr.
sa-lig-het och ljus; Nu han vän-tar, hör! han klappar på din dörr.
själ med ens för-satt; Skyn-da dig och öpp-na strax ditt hjär-tas dörr.

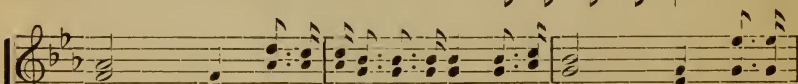

Kör.

Si, han vän - - - - tar, Hör! han klappar på din dörr. Si, han
Vän-tar, si, han vän-tar, klappar på din dörr.

vän - - tar, Hör! han klappar på din dörr. Si, han vän - - tar, Hör! han
Väntar, si, han väntar, klappar på din dörr. Väntar, si, han väntar,

Rit.

klappar på din dörr. Si, han väntar, hör! han klappar på din dörr.

Hör! han klappar på din dörr.

No. 35. Din Frälsare kallar dig.

E. E. HEWITT. J. P. Arr. by W. J. K.

1. Med utsträckt hand och vän - lig ton Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
2. Från syndens makt, o, bund-na träl, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
3. I nåd o - änd - lig, dag från dag, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
4. Han bju - der fräls-ning full af fröjd, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
5. O, kom just nu, hans nåd mot-tag, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.

:S: FINE.

Från Gol - ga - ta och från sin tron Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
O, gif till ho - nom då din själ, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
I - ge - nom pröf - nin-gar och slag Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
Till praktfullt hem i him-lens höjd Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
Han e - vigt lif dig ger i dag, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.

D. S.—Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.

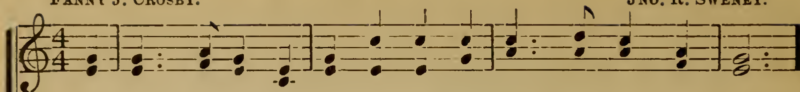
KÖR. *p* *D. S.*

Kal - lar, kal - lar; Din Frälsare kallar dig nu. Kal - lar, kal - lar;

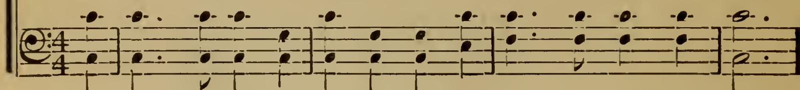
Kallar dig nu, kallar dig nu, Kallar dig nu, kallar dig nu,

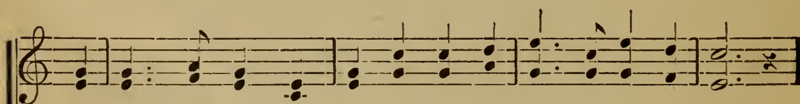
No. 36. Väntande löftet.

FANNY J. CROSBY. JNO. R. SWENEY.

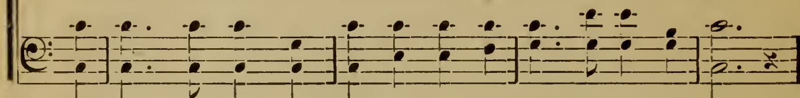

1. Kom, Hel - ge And', min tun-ga rör, Med flam - man lef - van - de,
2. Kom, Hel - ge And', med he - lig eld, Döp du min håg och sinn'.
3. En vil - ja, un - der - gif-ven din, Min Gud, det ön - skar jag;
4. Kom, Hel - ge And', med blodets kraft, O kom, som al - drig än;

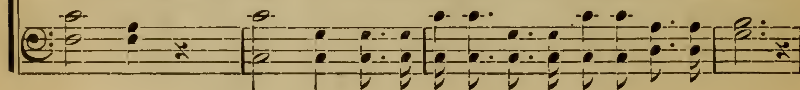
Jag bi - dar el - den, hel-gan - de, Som Je - sus lof - vat ge.
Bryt hvar - je jor - disk af - gud ner Och ren - gör sjä-len min.
Och att din kär - lek strömma må I - ge - nom mig hvar dag.
Att jag må sjun - ga Je - su pris Från nu och e - vigt se'n.

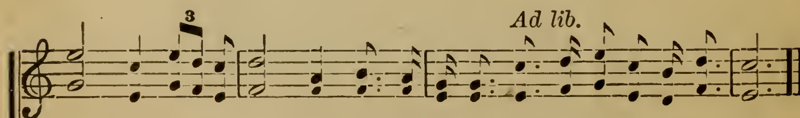

KÖR.

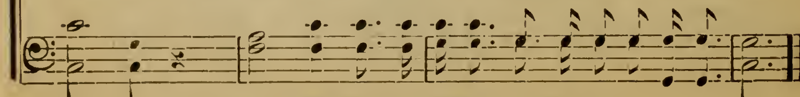

Vän - tar, ja, jag vän - tar På det an-de-dop, som Fadren lof-vat har.

Vän - tar, ja, jag vän - tar, Up - på löf-tet om din kraft så un-der - bar.

No. 37. Har du mottagit den Helige Ande?

C. H. M. Mrs. C. H. Morris.

1. I ä-ren tem-pel; Je-sus har sagt det, Tempel för An-den, som Gud oss har sändt. Har du mot-ta-git honom i hjär-tat, Har han sitt ljus ut-i dig än upptändt?
2. Han, som för-lå-tit, säkert vill re-na Dig från allt o-rent, som du hos dig haft. När du blir ren, hans An-de skall komma, Fyl-la din själ med gu-do-me-lig kraft.
3. Sku-rar af nåd, väl-sig-nel-se rik-lig Sko-la med An-den ned-strömma till dig. Det-ta är gåf-van: kraften att tjä-na. Lön för ditt verk skall du få på din stig.
4. Tröt-tad af fär-den, kom nu till Kanaan, Njut af all gläd-je, som finns i Guds land. Ät af Guds manna, dröj i hans solsken, Ledd af hans An-de och trygg i hans hand.

Kör.

Säg,........ har du fått,....... se--dan du trott..... Guds e--gen Hel-ge And'?..........
Säg, har du fått, Säg, har du fått, sedan du trott, sedan du trott, Guds egen, egen Hel'ge, egen Hel'ge And'?
Han som var lofvad dig utaf Fadren, Säg, har du fått den Hel'ge And'?
du fått

No. 38. Den brinner i min själ.

DELIA T. WHITE. WM. J. KIRKPATRICK.

1. Gud sän - de huldt sin nåd Till den - na sva - ga själ, Att
2. Vid Je - su kors i dag Jag ödmjukt bö - jer mig. O
3. Ej af min e - gen kraft, Nej, af hans löf - te blott, Mot-

skänka kraft och råd Och gö - ra allting väl. Och se'n hans An-de kom
Gud, mitt hjärta tag, Ett of - fer helt åt dig. Mig Je - sus å - ter-löst,
ta - gen i hans Son, Jag nåd och frälsning fått. All ä - ra va - re Gud,

Att le - da mig hvar dag, Hans kärleks hel-ga glöd I hjärtat känner jag.
Nytt namn åt mig han ger, Och på mitt of - fer eld Från himlen fal-ler ner.
Sjung hal-le - lu - ja än, Hans eld ut - i min själ Jag fått från himmelen.

KÖR.

Den brinner i min själ, Den brinner i min själ! Guds hel-ga kär-leks-

eld nu brin-ner i min själ. Din An - de nu är min, Nu
brinner i min själ.

ä - ran va - re din! Guds hel-ga kärlekseld nu brinner i min själ!
brinner i min själ!

No. 39. På segersidan.

JAMES L. BLACK. JNO. R. SWENEY.

1. Vi jub - la högt hal-le - lu - ja! Upp i tro hvar själ och sjung!
2. Vi jub - la högt hal-le - lu - ja! Midt i-bland oss Her - ren står.
3. Vi jub - la högt hal-le - lu - ja! Frestar'n sy-nes fly i hast,
4. Vi jub - la högt hal-le - lu - ja! Och vårt hjär-ta slår af fröjd

När vi hö - ja i vin-dens fläk-tar Gladt din fa - na, kungars kung.
Och hans se-gran-de kämpars stridsrop Öf - ver vi - da fäl - tet går.
Se-dan bo - jan, som oss har fängs-lat Ge-nom frälsnings-nå-den brast.
Mot den Gud, i hvars namn vi se - gra; Vår tri-umf-sång går mot höjd.

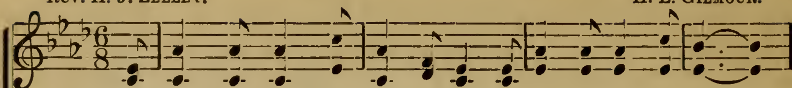
KÖR.

I Guds se - ger-här, I Guds se - ger-här, I din ska-ra, o Gud, vi stå.

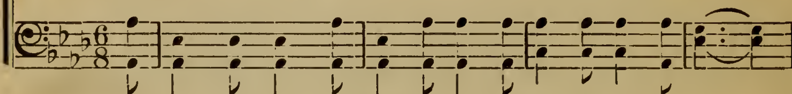
I Guds se - ger-här vi stå modigt kvar, Tills det skö - na land vi nå.

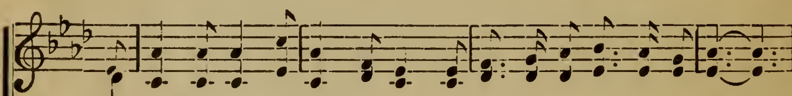
No. 40. Gör mig till en välsignelse i dag.

Rev. H. J. Zelley. H. L. Gilmour.

1. Jag vill ej väl - ja själf min väg; Gud, på din stig mig för,.....
2. Omkring mig syn - dens trä - lar gå, En hop som dig ej hör,....
3. Till den som kännt din kär-lek förr Men nu sig fjär-ran rör, ...
4. Se di - na barn i nöd ibland, När världen fri - den stör, ...
5. Om du har nå - got verk för mig, Jag glad din stämma hör.....

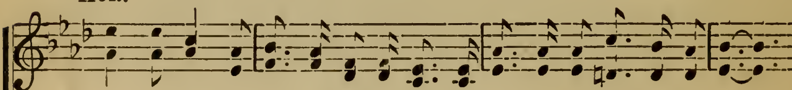

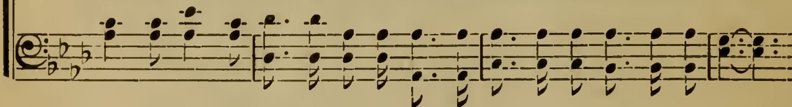
Min tan - ke lif - va, styr mitt ord, Och mig till väl-sig-nel-se gör....
Gud låt mig vin-na dem för dig, Och mig till väl-sig-nel-se gör....
O, låt mig gå att räd - da den, Och mig till väl-sig-nel-se gör....
O, låt mig gå att hjäl - pa dem, Och mig till väl-sig-nel-se gör....
Mig bru - ka i din tjänst, o Gud, Och mig till väl-sig-nel-se gör....

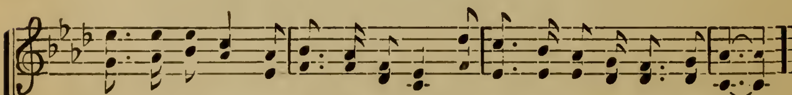

Kör.

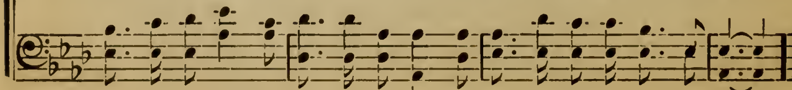

Led mig Gud och gör mig nu nyt-tig, Med glädje ditt bud jag kringför.

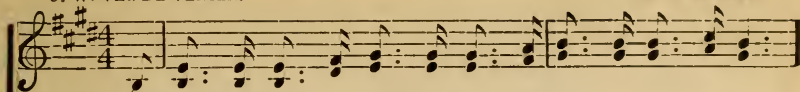

O, må jag trö-sta li - dan-de själ, Och mig till väl-sig-nel - se gör.

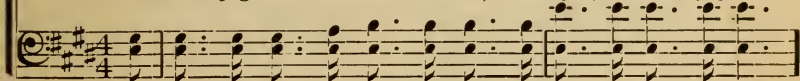

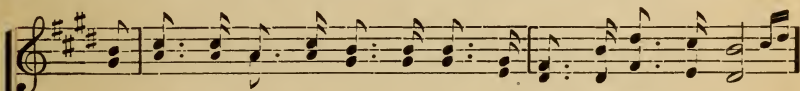
No. 41. Solsken.

J. W. VAN DE VENTER. W. S. WEEDEN.

1. Jag van-dra-de i syn-dens natt, Tills Je-sus dag lät gry
2. Om mol-nen ho-pa sig i skyn Och vå-gor re-sa sig,
3. När ut-i Her-rens ljus jag går, Jag fin-ner frid så varm.
4. Jag öf-ver vi-da fäl-ten far, Jag öf-ver slät-ten går,
5. Snart ser jag ho-nom som han är, Det ljus, hvarom jag vet,

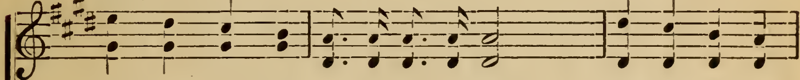

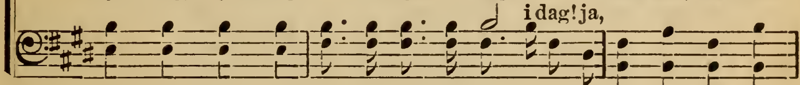
Och med sin kär-leks sol-sken bjöd Allt mör-ker från mig fly.
Hur mörk än värl-den blif-va må, Det sol-sken är hos mig.
Jag skyn-dar glad up-på min färd Och flyr från värl-dens larm.
Och i hans kär-leks sol-sken sist Jag ber-ga skör-den får.
Och ser hans an-let' rent och klart Ut-i all e-vig-het.

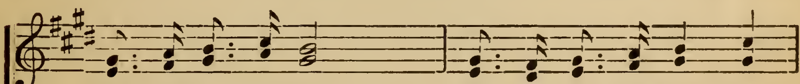

KÖR.

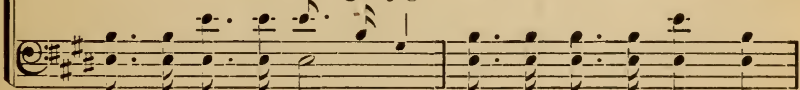

Lyck-lig, lyck-lig i min själ i dag! Säll-het, säll-het
i dag! ja,

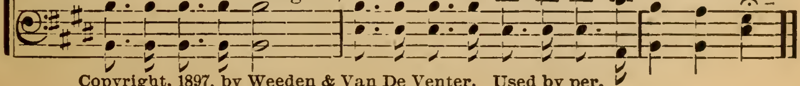

all-tid e-ger jag. Se-dan Je-sus fann mig,
e-ger jag.

gjor-de allting väl, Har jag haft hans kärleks solsken i min själ.
allting väl,

No. 42. En gång ändå.

ROBERT BROWNING. CHARLIE D. TILLMAN.

1. Än - nu ej hörd? Den bön som du har be - dit Med sar-gadt
2. Än - nu ej hörd? Fast - än när för - sta gån - gen Du till din
3. Än - nu ej hörd? Nej, så du bör ej tän - ka; Kan - hän-da
4. Än - nu ej hörd? Tron kan ej o - hörd blif - va, När hon på

hjär - ta un - der lån - ga år. Säg, tvif - lar du, och bör - jar hoppet
Fa - ders tron med det - ta gick, Det tyck-tes dig, som du ej kunde
myc - ket af din del är kvar. Han hör - de dig, när först du bör-jat
klip - pan fast och grundad står. I stormens brus hon står där, stark och

slock-na, Och tror du få - fäng var din bitt - ra tår? Säg ej att
vän - ta, Tills träg-na bö - nen du fram-sä - ga fick. Fast år ha
bed - ja, Han skall full - bor - da, hvad han bör - jat har. Låt blott din
mäk-tig, Och in - gen ljung-elds-flam-ma ned den slår. Han vet att

Gud din bön ej hör - de på. Du skall få svar där - på en gång än-
flytt se'n dess—ej ängs-las så, Din Gud skall sva-ra dig en gång än-
of - fer - eld klart brin-na få, Och du skall se Guds makt en gång än-
Gud den bö-nen hör - de på, Och ro-par: "Det blir gjordt en gång än-

Rit. *Ad lib.*

då. Du skall få svar där - på en gång än - då.
då. Din Gud skall sva - ra dig en gång än - då.
då. Och du skall se Guds makt en gång än - då.
då." Och ro - par: "Det blir giordt en gång än - då."

No. 43. Fyll mig nu.

A. M. Toplady.

1. Hel - ge An - de! vi dig bed - je: Kom till vå - ra hjärtans hus;
2. Från Guds kär-leks-höjd där - of - van, Som ett nå - digt regn fall ner,
3. Du, som fört oss till för - so - ning, Kom med smör-jel - se och kraft;
4. Hör, o hör! vi dig å - kal - la, Hul - de An - de, fri-dens Gud!

Kom, du brunn af fröjd och gläd - je, An - das lif och sprid ditt ljus.
Och med-för den bä - sta gåf - van, Men'-skor ön - ska, Her-ren ger.
Gör vårt hjär - ta till din bo - ning, Ver - ka i vår själ med makt.
Hvi - le du up - på oss al - la Med din nå - des full - het nu.

Fine.

D.S.–Fyll mig med dig sjelf, o Je - sus, Kom, o kom och fyll mig nu.

Kör. *D. S.*

Fyll mig nu, fyll mig nu, Je - sus, kom och fyll mig nu,

No. 44. Håll dig tätt till Jesus.

J. L. — John Lane.

1. När du bör - jat din vandring mot him - me-lens land, Följ tätt till Je-sus vä-gen lång. Han skall le - da dig fram med sin tro - fa-sta hand;
2. Dig ej fruk - ta för stor-men och pröf - nin-gen tung, Följ tätt till Je-sus vä-gen lång. Det är ljuf - ligt att föl - ja med ko-nun-gars kung,
3. Om du ber - gad vill bli un - dan o - vän-nens hot, Följ tätt till Je-sus vä-gen lång. I Guds rustning dig kläd, och du står ho-nom mot.
4. Vi till sist sko - la hin - na vårt him - mel-ska hem, Följ tätt till Je-sus vä-gen lång. Då de kä - ra vi mö - ta och skil - jas ej mer.

Följ tätt till Je - sus vä - gen lång.

Kör.

Följ tätt till Je - sus, Följ tätt till Je - sus, Följ tätt till Je - sus vä - gen lång! I natt el-ler dag Från det rät-ta ej drag, Följ tätt till Jesus vä-gen lång.

No. 45. Jesus hälsar mig välkommen.

FANNY J. CROSBY. WM. J. KIRKPATRICK.

1. Som en få - gel på flykt, fjärran bort från sitt bo, Har jag ir - rat, min Je - sus från dig...... Men din äl-skan-de röst hem mig kal - lar till ro, Och jag vet, att du väl-kom-nar mig......
2. Tröt-tad duf - va i - gen ut - i ar - ken får bo, Där jag hvi-lar vid Fräl-sa - rens bröst.... Jag är fylld af hans ljus, jag är lugn i hans tro, Jag får nju-ta hans gläd-je och tröst.....
3. Jag i ar - ken är trygg, in-gen storm skall mig nå, Fast om - kring mig de ry - ta med hot...... Ty jag blickar mot skyn, som är moln-fri och blå, Och jag jub-lar vid Fräl-sa - rens fot. ......

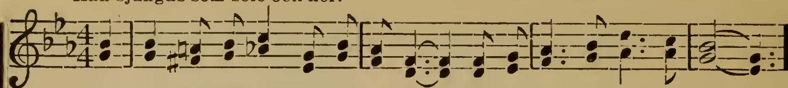
KÖR.

Je - sus, till dig kal - lar du mig, Du kär-leksfullt kallar mig hem.
Tröttad men trygg, jag hvilar hos dig. Du hälsar mig välkommen hem......
välkommen hem.

No. 46. Korset är icke större.

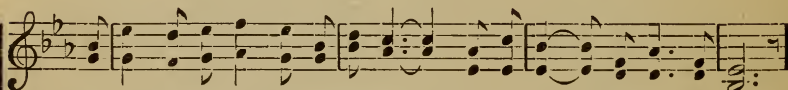
B. B. BALLINNTON BOOTH.

Kan sjungas som solo och kör.

1. Det kors som han gaf mig må tyn-ga, Men hans nåd är stör - re än.
2. Ej tör-nen så skar-pa mig stin-ga Som dig stungo, Fräl-sa - re!
3. Hans kärlek långt kla-ra-re ski-ner, När på smärtans stig jag går.
4. Hans vil - ja är mig blott till gläd-je, När jag van-drar på hans stig.

Den storm, som jag fruk-ta-de myc-ket, Kan ej skym - ma bort min vän.
Min kalk är ej hel - ler så bit - ter Som han drack i Get-se - ma - ne.
Min mö - da mig lät - ta - re kän-nes, När jag fall - na hjäl-pa får.
Jag bö - jer mig helt in-vid kor-set, Det al - le - na skyddar mig.

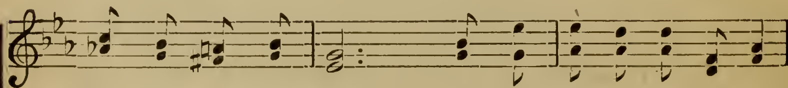

KÖR.

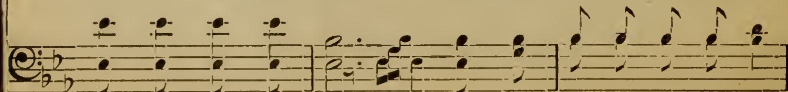

Mitt kors är ej stör - re än hans nåd; Ej stor - men hans

an - let' döl - ja kan. Ack, så nöjd och trygg jag är!

När mig Je - sus le - der här, I hvar strid jag se - gra kan.

No. 47. Jag gifver allt.

J. W. Van De Venter. W. S. Weeden.

Duett.

1. { Allt till Je - sus jag nu gif-ver; Fritt jag all-ting gif - va må.
Jag vill tro och äl - ska ho-nom, I hans fot-spår all - tid gå. }

2. { Allt till Je - sus jag nu gif-ver, Fal - ler ödmjuk till hans fot,
Värl - dens nö-jen helt för - sa-kar; Tag mig, Je - sus, tag mig mot. }

3. { Allt till Je - sus jag nu gif-ver, Gör mig, Her-re, helt till din.
Låt mig få din Hel' - ge An-de, Sä - kert ve - ta, du är min. }

4. { Allt till Je - sus jag nu gif-ver, Gud, jag ger mig själf åt dig.
Fyll mig med din kraft och kärlek, Gif väl - sig-nel - sen åt mig. }

5. { Allt till Je - sus jag nu gif-ver, Jag är trygg i herdens famn.
O, du ljuf-va frälsnings-glädje! Ä - ra, ä - ra till Guds namn! }

Kör.

Allt jag gif-ver dig! Allt jag gif-ver dig!
Allt jag gif-ver dig! Allt jag gif-ver dig!

Allt till dig min dy - re Je - sus! Allt jag gif - ver dig.

No. 48. Jesus är alltid densamme vännen.

Mrs. Lanta Wilson Smith. J. M. Black.

DUETT. SOPRANO och TENOR.

1. Je - sus är all - tid vår san - ne vän, Och up - på
2. Hop - pet det lju - sa oss svi - ka må Äl - ska - de
3. Je - sus vill gif - va oss gläd - jen all, Han vill oss

det - ta vi li - ta än; Tro på hans kär - lek för
vän - ner i - från oss gå, Men för vårt hjär - ta finns
skyd - da för nöd och fall. Se, ut - i all - ting du

all - tid se'n; Je - sus är all - tid vår vän.......
tröst än - då; Je - sus är all - tid vår vän.......
fin - na skall, Je - sus är all - tid vår vän.......

KÖR.

All - tid vår vän; All - tid vår vän! An - dra må svi - ka;

Je-sus är all-tid vår vän! All - tid vår vän; All - tid vår vän!

Gläd - jen för - svin - na må, Men Je - sus är all - tid vår vän!

No. 49. Min Jesus, jag älskar dig.

A. J. GORLON.

1. Dig Jesus jag älskar, jag vet du är min, Jag lemnar all synd, att jag må vara din. Min Frälsare nådig, min konung är du. Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu.

2. I kärlek du möter mig, vänlig och blid. På Golgata har du förvärfvat mig frid, Och tyngande kronan af törnen bar du; Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu.

3. I lif och i död vill jag älska dig, Gud, Och lyda med glädje de heliga bud. När döden mig hinner, beskyda mig du; Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu.

4. I himmelens salar jag sist skall gå in Och fröjda mig evigt i solglansen din. Bland glittrande skaror jag möter dig ju Och sjunger: Ej förr jag dig älskat, som nu.

Used by permission.

No. 50. Hemlandsstranden.

S. E. FOSTER. Arr.

1. Långt, långt bort-om de vre-da stormar, Som ho-ta här, Strå-lar det fram en e-vig glädje, I morgongryning skär.
Långt, långt bort-om de hö-ga vå-gor I-lar min tro, Där kär-lek ler i himmelsk sällhet, Där hopp och frid ha bo.

2. Långt, långt bort-om de mör-ka skuggor, Vi få ett hem, Där mö-ta vi i-gen de kä-ra I Guds Je-ru-sa-lem.
O, hvil-ken frid och fröjd o-säg-lig Jag en gång får, När från min kind den dy-re Je-sus Bort-tor-kar hvar-je tår.

KÖR.
Där skall al-drig sorg och smär-ta Plå-ga hjär-tat mer.
Snart, snart vi mö-tas bort-om floden, Där hemlandsstranden ler.

No. 51. Hemmets ljufva hvila.

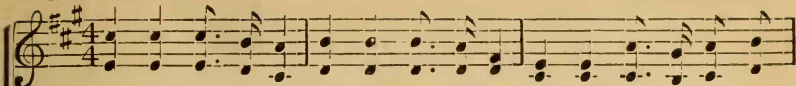
1. På andra sidan mörka Jordan
Är himlens land,
Där frid och fröjd förnöjer anden,
Ej sorger nå dess strand.
Gator af guld och portar klara,
Där inne är.
Hem, skänkt oss af vår dyre Jesus,
Väntar oss där.

KÖR: Lyckligt hemma hos vår Jesus,
Ingen mera strid.
O, hur det lättar lifvets mödor
Tänka på evig frid.

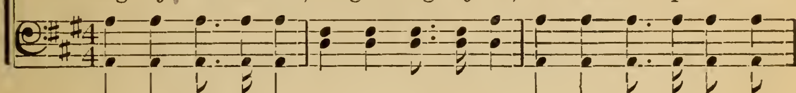
2. Vänner, som lyckligt hunnit hemmet
Vänta oss där,
Till deras famn vill Gud oss leda
Att aldrig skiljas mer.
Därför i tron vi lägga sorgen
Vid Jesu fot;
Ty på den stora dagens morgon,
Jesus oss tar emot.

No. 52. Hvilande på Jesu starka arm.

Rev. E. A. Hoffman. A. J. Showalter.

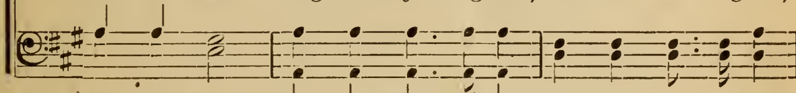

1. Hvilket sällskap ljuft, hvilken himmelsk fröjd, Hvilan-de på Je - su
2. O, hur skönt att gå mot Je - ru - sa-lem, Hvi-lan-de på Je - su
3. Jag ej fruk-tar mer, sor-gen mig ej tär, Hvi-lan-de på Je - su

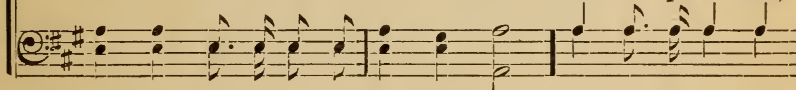
star - ka arm! Jag väl - sig - nad är, kän - ner mig så nöjd,
star - ka arm. Sti - gen är så ljus, snart jag når mitt hem,
star - ka arm. Jag har ljuf - lig frid; Her - ren är mig när;

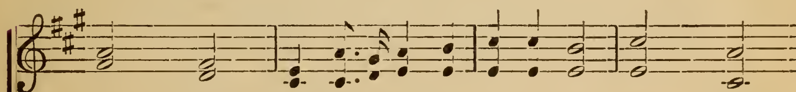

Kör.

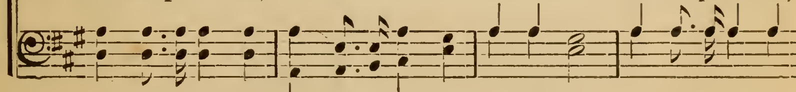

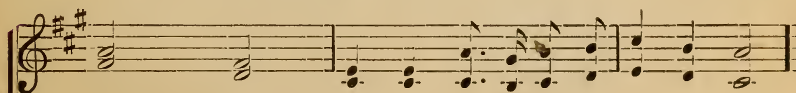
Hvi - lan - de på Je - su star - ka arm. Hvi - - - lar,
Hvi - lar på Je - sus,

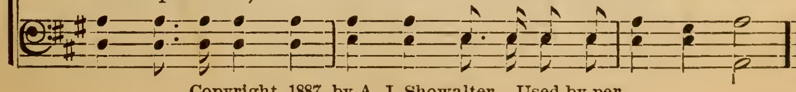

hvi - - - lar,
hvi-lar på Je-sus,
Fräl-sad och fri från syndens larm. Hvi - - lar,
Hvi-lar på Je-sus,

hvi - - - lar,
hvilar på Je-sus,
Hvi - lan - de på Je - su star - ka arm.

No. 53. Jesus är min fröjd.

LEONARD STRÖMBERG. C. F. GREEN.

1. Ut - i min Je - sus är jag glad och nöjd, Jub - lar och fröj-das he - la da - gen lång. Få - geln mig sva-rar i - från him - lens höjd, Del-tar i min ju - bel - sång.
2. In - tet jag fruktar på min lån - ga färd, Ty kring mig hål-ler han sin star - ka hand, Och jag skall se - gra öf - ver synd och värld, Lyckligt hin-na him - lens strand.
3. Närm're jag kommer hemmet hvar - je stund, Äf - ven om stormar ho - ta slå mig ned. Styr - ka och frid jag har i hjär - te - grund. Je-sus är ju all - tid med.
4. Snart skall jag hin-na Kanaans säl - la kust, Skå - da min Je - sus som han verk-ligt är, Sjun - ga med än-nu hö - gre fröjd och lust, Pri - sa e - vigt vän - nen kär.

KÖR.

Je-sus är min her - de god!......... (her - de god!) Je - sus är min her - de god!......... (her - de god!) Jubla så min själ medan ti - den går! Je-sus är min her-de god.

No. 54. Min ande är fri.

Ord och musik af Rev. W. A. SPENCER.

1. Jag van-drar i Mä-sta-rens fot-spår med fröjd; Hans An-de be-va-kar min stig. Hans kär-lek mig fyl-ler med säll-he-tens höjd; Ja, mitt hjär-ta det jub-lar i mig. ......
2. En spet-älsk, han fann mig i dju-pa-ste nöd; Mig hjäl-pa han kun-de al-len'. Var-kun-sam hans fräl-sa-re-stämma strax ljöd: O, du ar-me, jag vill, var nu ren.........
3. Ur fän-gel-sets mör-ker och tvin-gan-de band Min an-de sig svin-ga-de fri, Och höj-de sin sång mot för-loss-nin-gens land; Fräl-sta sjä-lar, in-stäm-men här-i............
4. I, jub-lan-de ska-ror, för-kun-nen hans makt, Hans kär-lek, hans fräl-sa-re-nåd, Som klä-der i ren-he-tens strå-lan-de prakt Den, som o-ren blott flyr till hans nåd. ......

KÖR.

Pris va-re Gud, som fri-köpte mig, Pris va-re Gud, som re-na-de mig, När vägen blir enslig jag sjunger om dig, Min segrande konung, min Gud.

No. 55. Jag blyges ej för Jesus.

JOSEPH GRIGG. CHAS. H. GABRIEL.

DUETT FÖR TENOR OCH CONTRALTO.

1. O, skul-le jag.......... väl blygas för.......... Den Jesus, som......... jag nu till-hör?.......... För dig, o Gud,........ som änglars här........... Ett e-vigt lof i him-len bär?
2. Jag bly-gas för,.......... att jag är hans?...... Förr rodnar kväll'n..... för stjärnors glans........ Han sprider ljus......... så himmelskt gladt,...... Ut-i mitt hjär-tas mör-ka natt
3. Jag bly-gas för........... min Je-sus dyr?....... Nej, till hans bröst....... så glad jag flyr.......... Han är min frid,......... min lefnads ljus, ... Som ly-ser upp mitt hjär-tas hus.
4. Jag bly-gas för........... min Frälsa-re?.......... Som lof-vat att.......... mig him-len ge!.......... Han, kungars kung,...... min vän ju är............. Det är min fröjd, han är mig när!

O, skulle jag väl blygas för Den Jesus, som jag nu tillhör? För dig, o Gud, som änglars här Ett evigt lof i himlen bär?

KÖR.

Jag blygs ej, Je - sus! Nej al-drig, nej al-drig för dig!.............................. Ty du, min

Jag blygs ej, Jesus! Nej al-drig, nej al-drig för dig! Nej al-drig för dig! Ty

Used by per. of J. M. Black, owner of copyright.

her - - - de, du bly - ges ej för mig........................
du, min her - de, du bly - ges ej för mig, för mig, för mig.

Om kin - den min...................... måst' rod - na här,..................
Om kin - den min måst' rod-na här,

Det är att jag så skröp - - lig är...........
Det är att jag så skröp - lig är...........

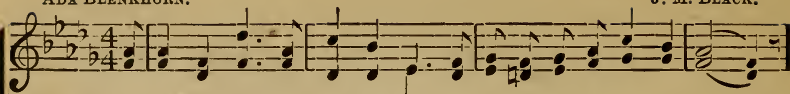
No. 56. Brudens lofsång.

Andante con moto.

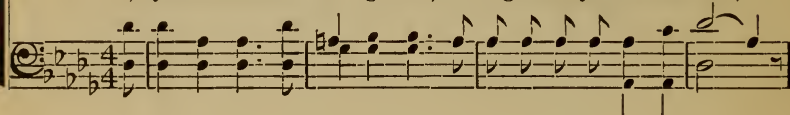
1. Upp, min själ, att Herren lofva, För hans sto - ra nåd,... För hans ord och dy - ra gåf-va, För dess tröst och råd,.... För dess tröst och råd......
2. Kristus har min synd afplanat, Skänkt mig frid och ljus,.. Genom synd och dö - den ba-nat Väg till Fa-drens hus, ... Väg till Fa-drens hus.....
3. La - gen har han ock fullbordat, All vår skuld be-talt;... Oss med fri-dens band omgjordat, Allt han gjort, ja allt, ... Allt han gjort, ja allt.....
4. Ren och fri jag nu är vorden, Bar-na-skap jag fått.... Sa - lig re-dan här på jorden, Hvilken här - lig lott, ... Hvil-ken här - lig lott ....
5. In-genting kan mig för-dö-ma, Kri-sti brud jag är;..... Vid sitt bröst han vill mig gömma, Jag är ho-nom kär, ... Jag är ho-nom kär.....

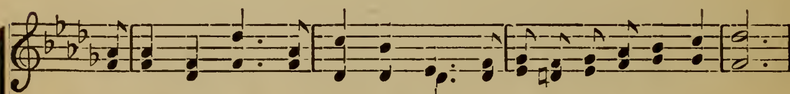
No. 57. Min Frälsares röst.

ADA BLENKHORN. J. M. BLACK.

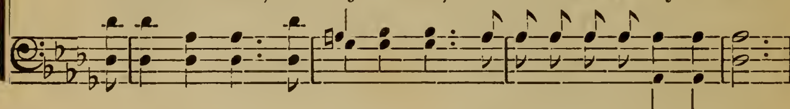

1. Min her-des röst är ljuf för mig; Jag älskar of - ta hö - ra den;
2. När sor-gen tyn - ger ner min själ, Jag sä-ger honom nö-den all,
3. När till hans kors i bön jag går Och sö-ker hvi-la från min strid;
4. O, hvilken himmelsk kraft han ger Och nådigt aftvår synden min
5. O, lyss-na till hans hel - ga röst, Och tag hans dyra kär-lek mot,

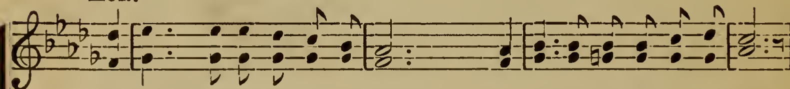

Han ta - lar ömt och full af nåd. Han är min fröjd, min bäste vän.
Och vet att med sitt bli - da ord Mitt ö - gas tår han tor-ka skall.
Hvad fröjd när han till sargadt bröst Hörs hviska vänligt: "Gå i frid."
Och fyl - ler mig med frid och ljus, När Anden blott får komma in.
Så skall hans frid, hans fröjd bli din, Och du bli frälst från syndens hot.

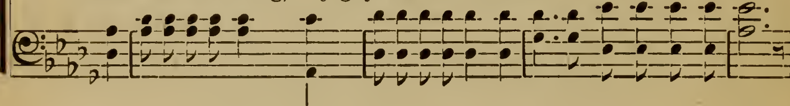

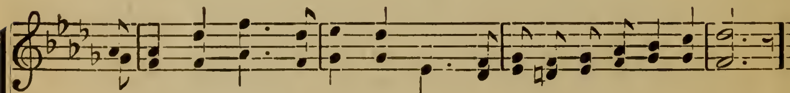
KÖR.

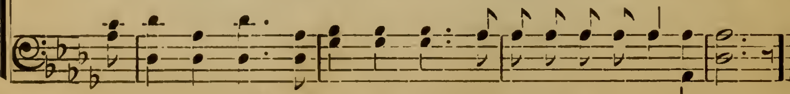
Han ta - lar. Lyssna till hans röst! Den röst, hvars li-ke in-gen har.

Han talar ömt till mig, jag lyssnar till hans röst.

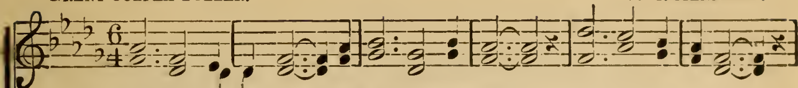

Ut - i hans kär-lek fröjdas jag, När ömt han hviskar: "Frid, blif kvar."

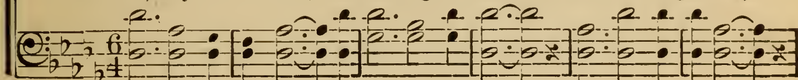

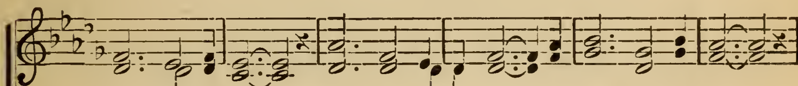
No. 58. Jesus är dyrbar för mig.

GRANT COLFAX TULLAR. I. H. MEREDITH.

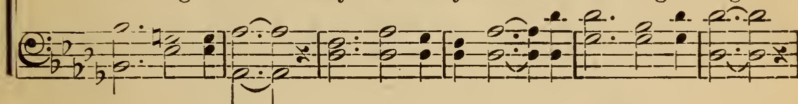

1. Frid så-som flo - den nedströmmar till mig; Se-dan min Je-sus
2. Glädjen är e - vig, min själ jub-lar ut, Räcker tills himlen
3. O, dy - re Je - sus, hur nå-dig du är. Kom, var mig nä-ra,

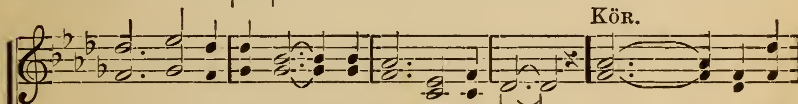

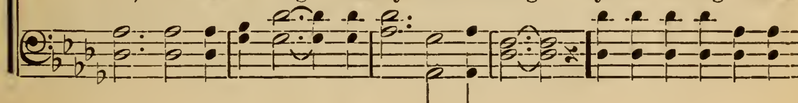
drog mig till sig. Mer af hans glädje finns än på min stig.
jag når till slut. Kri - stus är upphöjd, mig dra - ger till sig.
frid mig be-skär. Bryt al - la fjättrar och låt mig se dig.

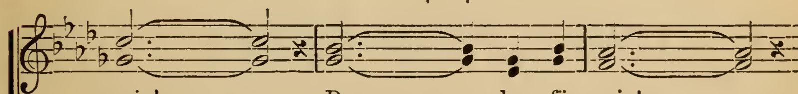

KÖR.

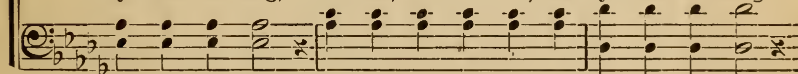

Je - sus, min Je - sus är dyr-bar för mig. Dyr - - - bar för
Je - sus, min Je - sus är dyr-bar för mig.
O, du är e - vigt så dyr-bar för mig. Dyrbar för mig! Han är

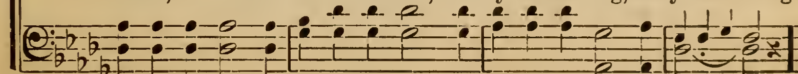

mig!. . . . . Dyr - - - - - - - bar för mig!. . . . .
dyr - bar för mig, Je - sus, min Je - sus, så dyr - bar för mig!

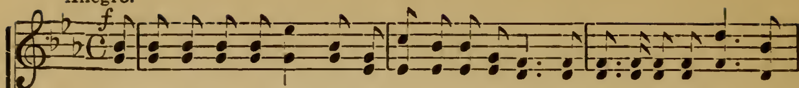

Je - - - sus skall all-tid . . . . . bli dyr - - bar för mig! . . .
Jesus, min Je-sus alltid skall bli, så dyrbar för mig, så dyrbar för mig.

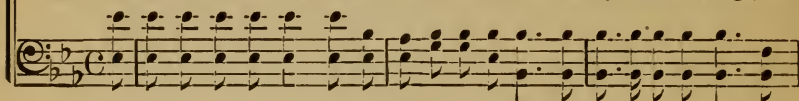

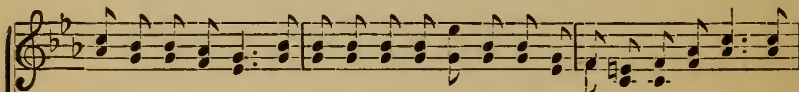
No. 59. Modiga gå framåt!

Allegro.

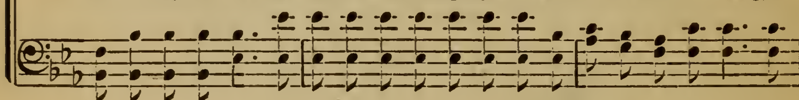

1. I Kristi stridsmän tågen Med mod i striden ut! Håll ljusets fana högt, Att

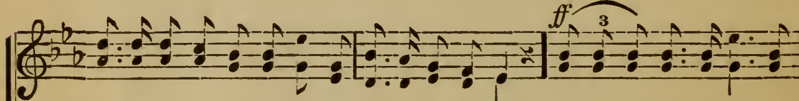

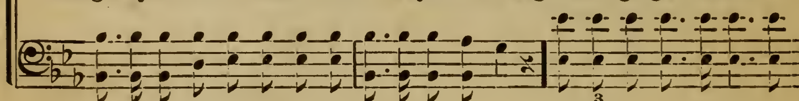
mörkret tager slut Låt Herrens Ande helga själf Båd' vittnesbörd och sång, Att

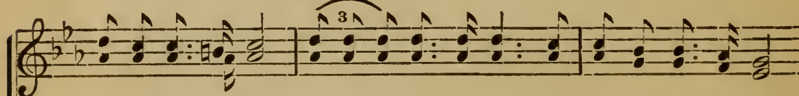

Kör.

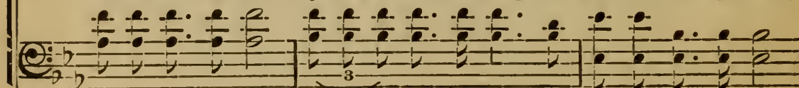

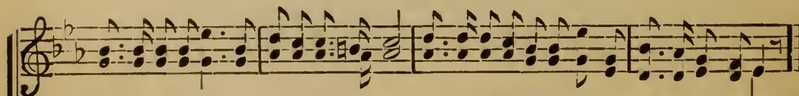
mången syndare blir frälst Och löst ur syndens tvång. Mo-di-ga gån framåt! Vi

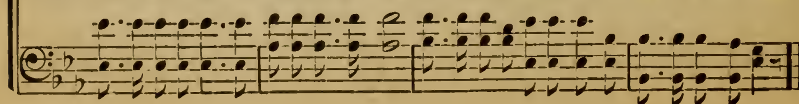

må-ste fö - ra fram Synda-re af hvart slag Till kor-sets hel - ga stam,

Rik och fattig ock. Ja, hvarje syndens slaf. Jesus vill förlåta allt Och två hvar fläck utaf

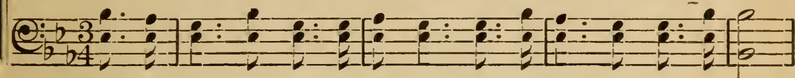
2. I Kristi stridsmän, bedjen
Som en Elia, bed!
Så skall nog helig eld
Från himlen falla ned
Och bränna bort det hö och strå,
Som ännu finnes kvar,
Ty endast hjärtats rena guld
I himlen värde har.

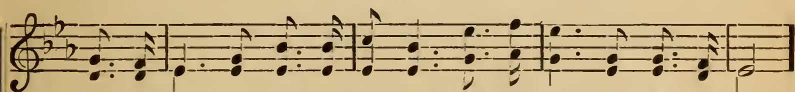
3. I Kristi stridsmän, sjungen
Den glada segersång,
Att mången fördomsmur
Må ramla än en gång!
Men låt Guds Andes ljufva röst
Bli hörd i sångens ljud,
Så skola många kvalda bröst
Bli sjungna hem till Gud.

No. 60. O, hur saligt.

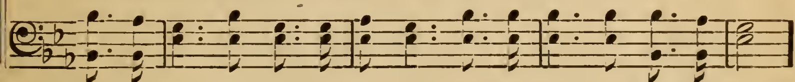

1. Je - sus, till ditt kors jag fal - ler, Sö - ker till-flykt blott hos dig;
2. Län - ge jag dig hör - de kal - la, Men ej ak - ta - de där-på,
3. Un - der - ba - ra gu - da - kär-lek, I mitt hjär - ta sprid ditt sken!

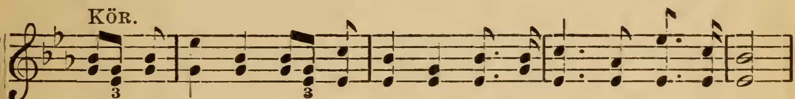

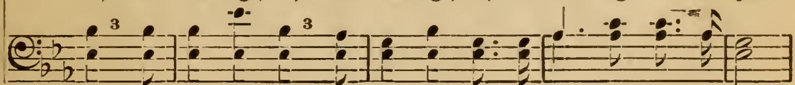
O - ut - säg - lig är din kär - lek, El - jes den ej fun - nit mig.
Dock, o ma - ka - lö - sa kär - lek, Du ej trött - na - de än - då!
Je - sus, du, hvars blod mig re - nar, O, be-håll mig all - tid ren!

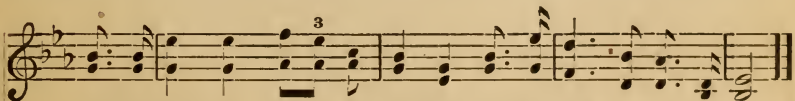

Kör.

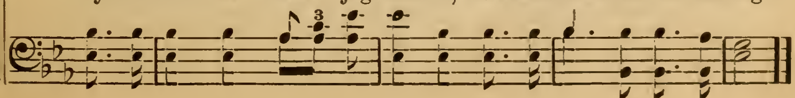

O, hur sa - ligt, o, hur sa - ligt, O, hur sa - ligt i min själ!

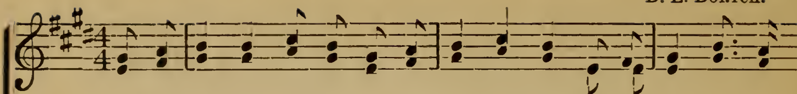

Ty hans klä - da - fåll jag vidrört, Och hans kraft har he - lat mig.

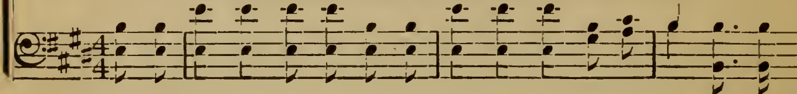

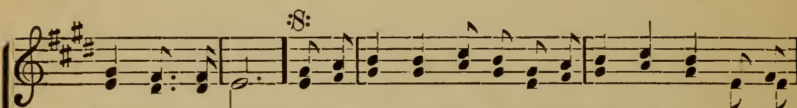
No. 61. Jag är tvagen i blodet.

D. E. Dortch.

1. Jag har fun-nit Jesus, han har frälst min själ; Jag är tvådd i ditt
2. Hvar-je dag hos Je-sus fin-ner jag min tröst; Jag är tvådd i ditt
3. I hans vingård verkar jag med fröjd och mod; Jag är tvådd i ditt
4. Snart jag vän-tar hö - ra få min brudgums röst; Jag är tvådd i ditt
5. Ja, jag vän-tar, att han komma skall med makt; Jag är tvådd i ditt

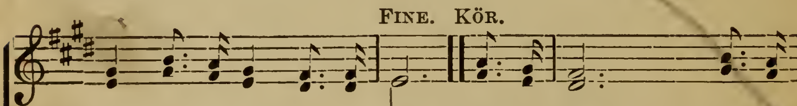

blod, o Guds Lamm! Genom Je - su blod har allting blif-vit väl, Jag är
blod, o Guds Lamm! Och jag hvilar ljufligt vid min herdes bröst, Jag är
blod, o Guds Lamm! Och jag tror på löf-tet af min vän så god, Jag är
blod, o Guds Lamm! När han kommer, o hvad fröjd och himmelsk tröst! Jag är
blod, o Guds Lamm! Ty han kommer säkert, han har själf det sagt. Jag är

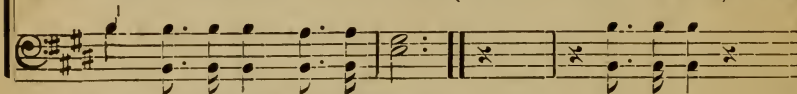

D. S.—Och min dräkt är fläckfri, den är hvit som snö, Jag är

Fine. Kör.

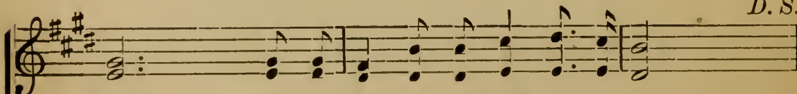

1–5. tvådd i ditt blod, o Guds Lamm! Jag är tvådd, i ditt blod, Jag är

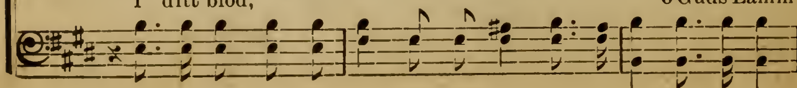

tvådd i ditt blod, o Guds Lamm!

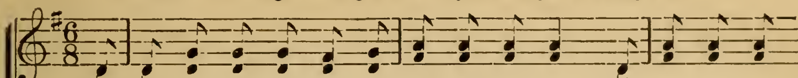
D. S.

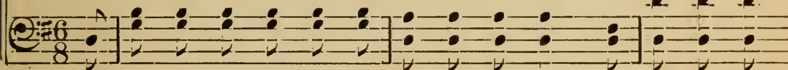
tvådd, i ditt blod, Jag är tvådd i ditt blod, o Guds Lamm! o Guds Lamm!

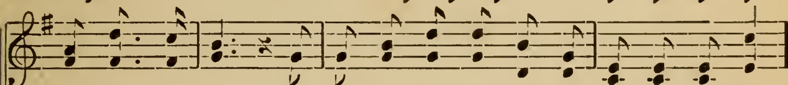

No. 62. Jag vill gå hvarje steg af vägen.

1. Min vän, sy - nes vä - gen dig öds - lig och lång, Gå fram-åt med
2. Och mö-ter, som Da - vid, du jät - tar i - bland, Gå fram-åt i
3. Och le - der din väg ge - nom fän - gel - sets dörr, Gå då i Guds
4. När Da - ni - el for-dom bland le - jo - nen satt, Han eg - de dock
5. Tre män i en brin-nan - de ugn ka - stas in, De fruk-ta - de
6. När Ste - fa - nus ste - nas för tro på sin Gud, Han lyf - ter mot

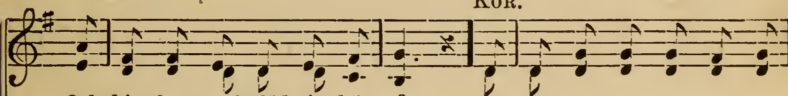

gläd - je än - då; Ty djäf - vu - len flyr vid din se - gran-de sång,
se - gra - rens namn. Nu mak-ten ju lig - ger i fräl - sa-rens hand,
namn och var nöjd. Se Si - las och Pau-lus, de vo - ro där förr
trygg-het och mod, Han viss - te, att äf - ven i nöd och i natt
ic - ke än - då. En gu - da - son följ - de dem: Gla - da i sinn',
höj - den sin blick, Ser him-me - len öp - pen: Med jub-lan - de ljud

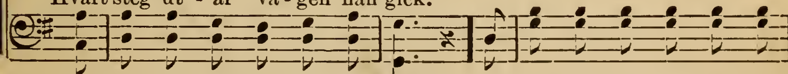

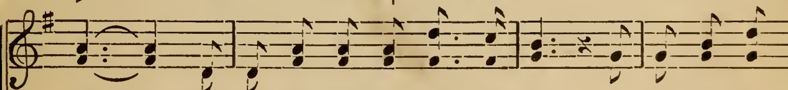
KÖR.

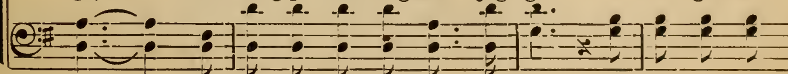
Och him-len med gläd - je hör på.
Hans löf - te är räddningens hamn.
Och jub - la - de än-dock med fröjd.
Är Gud med den själ, som är god.
Till se - ger de än kun - de gå.
Hvart steg ut - af vä - gen han gick.

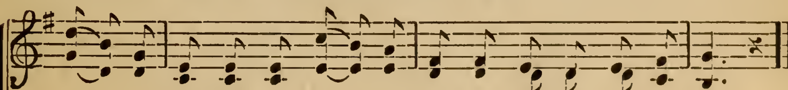
Hvart steg på Guds väg vill jag

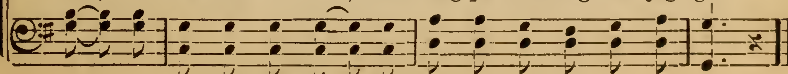

gå,....... Hvart steg på Guds väg vill jag gå. I sor - ger och

nöd, I lif och i död, Hvart steg på Guds väg vill jag gå.

No. 63. Den sången, som alltid är ny.

M. L. McPhail.

1. Jag älskar af hjärtat den åldriga sång, Den sången, som alltid är ny; Som sjungits af helgon i tidernas gång Och sjunges af änglar i sky.
2. Den kom till min själ, när mig synden än band I fängsel af tvifvel och natt; Den kom som Guds ängel från himmelens strand, I frihet den har mig försatt.
3. Den kommer till hjärtat, då frestar'n är när Med snaror för blödande fot; Den täljer om klippan, som skyddande är, Och leder mig dit från allt hot.
4. När ned uti dödsdalens skuggor till slut Vid öppnade grafven jag går, Från hjärtat den sången jag än jublar ut Om Kristus, som frälsa förmår.

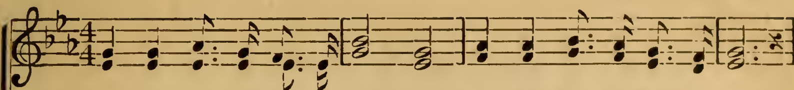
Kör.

Den sången, som alltid är ny,................ Fast seklerna komma och fly............ Den sången så kär Bringar himmelen när', Den sången, som alltid är ny.....

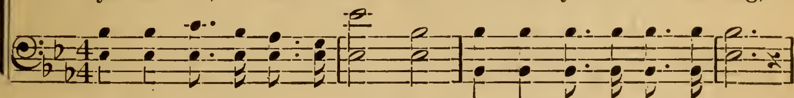
(som alltid är ny, ... och fly.)

No. 64. Nådens budskap.

Mrs. J. G. Wilson.

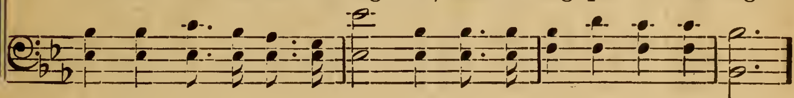

1. Som jag van-dra-de i mör - ker, Je - sus kom så huld till mig,
2. Men jag sa-de: "Jag är synd-full, Böjd af nöd och kval och ve";
3. Då, med hjärtat tyngdt af bör - dan, Till hans kors jag föll med tro,
4. Nu min själ är fylld af fri - den, Se - dan blo-det re - na fått,
5. Syn - da - re, o kom till Je - sus: Han från synd vill re - na dig,

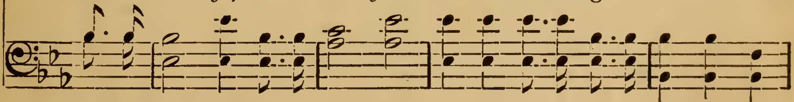
Sa - de: "Barn, du kan få hvi - la, Blott du kom-ma vill till mig."
Men hans kla - ra blick gaf löf - te: Tro, och jag skall frid dig ge.
Hvi - lan - de up - på hans löf - te, Och han gaf mig sa - lig ro.
Och jag sö - ker vi - sa an - dra, Hu - ru säll är nu min lott.
Vill för - lå - ta och väl - sig - na, Le - da dig på lif-vets stig.

Kör.

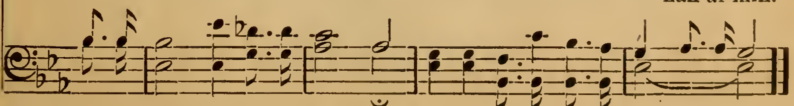

Hal - le - lu - ja, Hal-le - lu - ja! Himmelsk nåd han gaf ut - i mitt sinn'.

Hal-le - lu - ja, Hal-le - lu - ja! Jag är hans och han är min............
han är min.

No. 65. Jag ämnar mig dit.

Prof. Riggs. C. F. College.

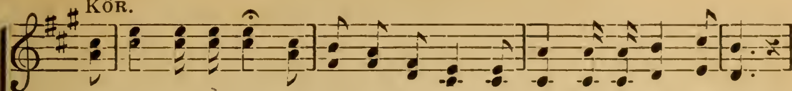
1. Jag hört om en stad långt bort of - van skyn, Jag äm - nar mig
2. Af pär - lor dess port, dess ga - tor af guld, Jag äm - nar mig
3. När fräls-nin-gens ark till sist går i hamn, Jag äm - nar mig
4. När Je - sus är krönt som ko - nung i höjd, Jag ön - skar bli

dit för-visst. Den byggts i det land, som är doldt för vår syn.
dit för-visst. Och lju - set i sta - den är Fräl - sa - ren huld.
dit för-visst. Och blot - ta mitt huf - vud och pri - sa Guds namn.
där för-visst, Att sjun - ga hans ä - ra med jub - lan - de röst.

Skall du ock bli där till sist? Dit Je - sus har gått att be -
Skall du ock bli där till sist? Här skil - jer oss dö - den, där
Skall du ock bli där till sist? När al - la om - bord nått den
Skall du ock bli med till sist? Med gläd - je vi sjun - ga i -

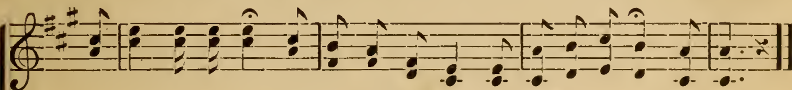
re - da oss bo, Jag äm - nar mig dit för-visst. Där sjukdom och
in - gen skall dö, Jag äm - nar mig dit för-visst. Där mö - tas de
him-mel-ska strand, Jag ön - skar bli med för-visst Med jub-lan - de
gen och i - gen, Jag äm - nar mig dit för-visst. Och äng-lar - ne

sor - ger och död oss ej nå. Skall du ock bli där till sist?
kä - ra, där bjuds ej far - väl. Skall du ock bli där till sist?
sång och med har - pa i hand, Skall du ock bli där till sist?
sva - ra a - men, ja a - men, Skall du då bli med till sist?

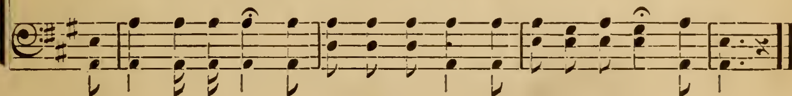

1–2. Jag äm-nar mig dit, Jag äm-nar mig dit, Jag äm-nar mig dit förvisst.
3–4. Jag äm-nar mig dit, Jag ön-skar gå dit, Jag vän-tar bli där förvisst.

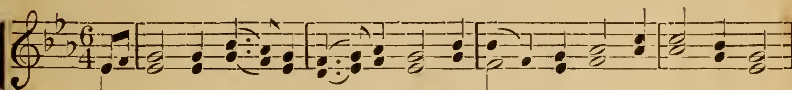

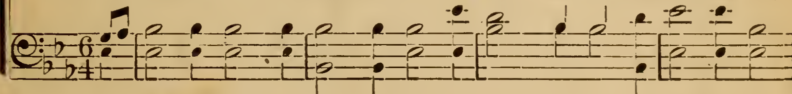
Jag ön-skar gå dit, Jag ön-skar gå dit. Skall du ock bli där till sist?
Jag ämnar mig dit, Jag ön-skar gå dit. Skall du ock bli med till sist?

No. 66. Just som jag är.

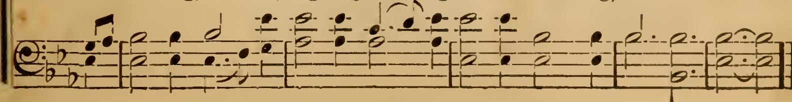

1. Just som jag är, helt jäm-mer-lig, Jag kom-mer, Fräl-sa-re, till dig;
2. Just som jag är, ej tan - ke på Att själf den minsta fläck af - två,
3. Just som jag är jag läm-nar mig Med kropp och själ och allt åt dig,
4. Just som jag är, o Je - su god, Som kor - sets död för mig ut-stod,
5. Just som jag är, trots la-gens hot, Jag ka - star mig till kor-sets fot,

Blott för ditt blod som rann för mig, Jag kommer till dig, o Guds Lamm.
Men i ditt blod min re-ning få, Jag kommer till dig, o Guds Lamm.
Frids-fur-ste, Hjäl-te, Un-der-lig, Jag kommer till dig, o Guds Lamm.
Til - läm-pa nu på mig ditt blod, Jag kommer till dig, o Guds Lamm.
O fräls mig, Je - sus, tag mig mot, Jag kommer tlll dig, o Guds Lamm.

No. 67. Befall din väg åt Gud.

1. Vill du äl-ska Je-sus, va-ra ren och god all-tid? Vill du gå hans väg, om ock den ej är vid? Vill du lå-ta ho-nom trö-sta, hjäl-pa i all strid? Då, befall din väg åt Gud.

2. Vill du blif-va fri och gå när helst han kal-lar dig? Vill du nju-ta frid, som Her-ren har med sig? Vill du han skall fräl-sa, skyd-da dig på hvar-je stig? Då, befall din väg åt Gud.

3. Vill du i hans ri-ke för ditt hjär-ta fin-na ro? Vill du ut-i allt up-på hans kär-lek tro? Vill du tje-na ho-nom och till slut i him-len bo? Då, befall din väg åt Gud.

Kör.

Hans kraft dig gör till hvad du här bör bli, Hans blod dig re-nar, gör din an-de fri. Hans kär-lek fyl-ler dig och fröjd be-skär. Be-fall din väg åt honom, bäst det är.

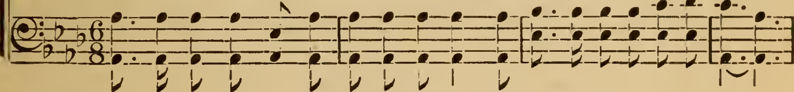
rit.

No. 68. Låt Jesus få rum i din själ.

Mrs. C. H. Morris.

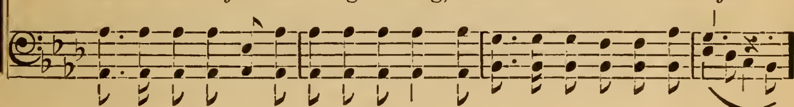

1. Om du är trött på den synd som dig tär, Låt Jesus få rum i din själ;
2. Om det är ren-het du önskar att få, Låt Jesus få rum i din själ;
3. Kommer en storm, som du stil-la ej kan, Låt Jesus få rum i din själ;
4. Svi - ka de vän-ner du äl-ska-de mest, Låt Jesus få rum i din själ;
5. Om du vill sjunga de sa - li-gas sång, Låt Jesus få rum i din själ;

Om ett nytt lif är ditt hjärtas begär, Låt Je-sus få rum i din själ.
Fram till den renan-de källan blott gå, Låt Je-sus få rum i din själ.
Om ut-i världen du tomhet blott fann, Låt Je-sus få rum i din själ.
Af al - la vänner är han än-då bäst, Låt Je-sus få rum i din själ.
Om du vill fröjdas en e-vig-het lång, Låt Je-sus få rum i din själ.

Kör.

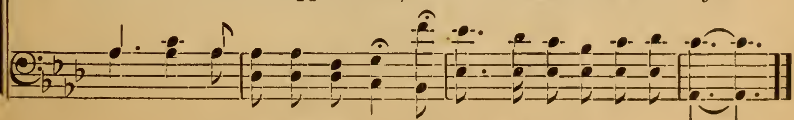

Just nu låt tvif-let bortfly, Stöt Je - sus ej bort som förr.
Just nu mitt tvif-vel har flytt, Just nu jag Je - sus mot - tar.

Just nu låt helt upp din dörr, Låt Je - sus få rum i din själ.
Just nu min dörr öppnats har, Och Je - sus fått rum i min själ.

No. 69. Vi vandra till Sion.

Rev. ROBERT LOWRY.

1. Kom du, som äl-skar Gud Och låt din fröjd bli känd, Stäm in i sån-gens gla - da ljud, Stäm in i sån-gens gla-da ljud, Till him-len lof uppsänd, Till him-len lof upp-sänd!
2. Låt des - sa ty - sta stå, Som ic - ke kän - na Gud, Men Kungens barn de sjun-ga må, Men Kungens barn de sjun-ga må, Och hö - ja glädjens ljud. Och hö - ja glädjens ljud.
3. Från Si - ons vingård få Vi fö - da år från år, Ja, in - nan vi den sta-den nå, Ja, in - nan vi den sta-den nå, Gud mången fröjd be-står, Gud mången fröjd be-står.
4. Slå bort din fruktan då, Häf upp din röst med fröjd, Snart genom Herrans hjälp vi nå, Snart ge-nom Herrans hjälp vi nå, Ett bätt-re land i höjd. Ett bätt-re land i höjd.

Till himlen lof uppsänd, till himlen lof upp - sänd!

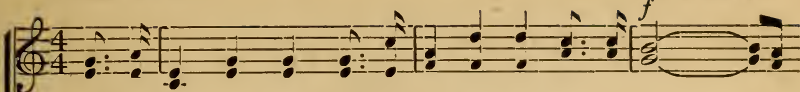
KÖR.

Vi van - dra till Si-on, Sa - li - ga, himmelska Si - on; Vi vandra uppåt till Si - on, Guds här-li-ga, himmelska stad.

Vi vandra upp till Sion. Si-on, Si-on,

No. 70. Det är fröjd.

MARGARET MOODY. W. A. OGDEN.

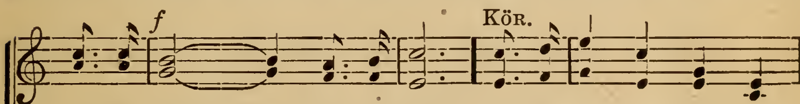
1. När en syn - da - re vän-der om, ack hör! Det är fröjd,...........
2. När en själ är född till Guds ri - ke, då Det är fröjd,...........
3. När en pil - grim står in - vid flo-dens rand, Det är fröjd,...........
Det är fröjd,

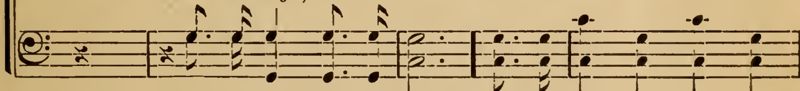

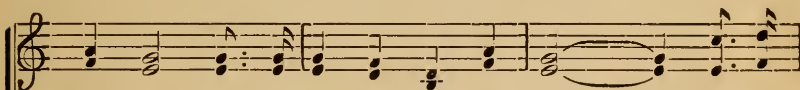
Det är fröjd!......... När till nå - dens tron ho-nom ån-gern för,
Det är fröjd!......... När i Her - rens ljus hon be - gyn-ner gå,
Det är fröjd!......... När han fräl - sad går på den an-dra strand,
Det är fröjd!

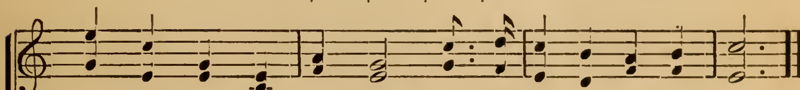
Det är fröjd,......... Det är fröjd! Det är fröjd bland him - lens
Det är fröjd,

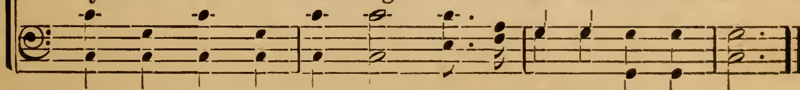

äng - lar, Det är klang i har - pors ljud,.......... När en
har - pors ljud,

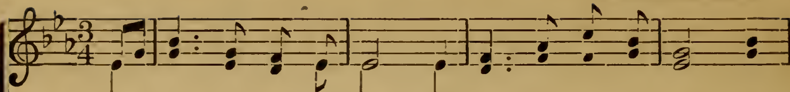

syn - da - re bot - fär - dig fal - ler ned för Her-ren Gud.

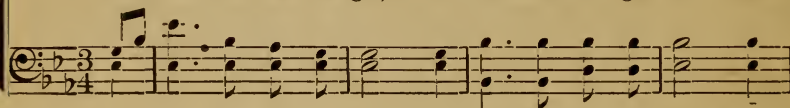

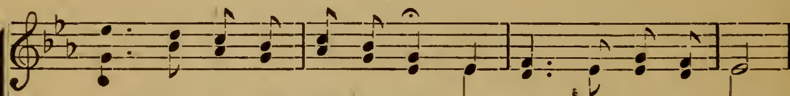
No. 71. Du kallar mig.

LEWIS HARTSOUGH.

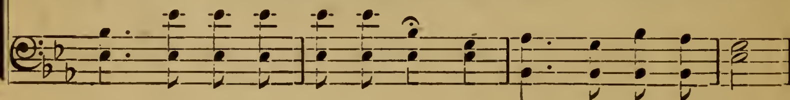

1. Jag hör din nå - de - röst, Som kal - lar mig till dig Att
2. Fast arm och svag jag är, Du, Her - re, vill lik - väl I
3. Du, Je - sus, kal - lar mig Att tro och äl - ska dig. Du
4. Det verk, du bör - jat har, Full - bor - da, som du sagt; Gif
5. Det löf - tet han oss gaf, Att hvem som tro - gen är Och

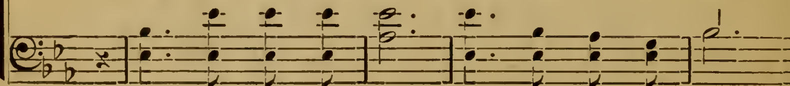
re - nas i det blod som rann På Gol - ga - ta för mig.
blo - det två mig hvit och skär Och re - ning ge min själ.
gif - ver hopp och fröjd och frid, Nu och e - vin - ner - lig.
nåd för nåd och ne - der - slå I mig all syn-dens makt!
be - der i hans namn skall få, Hvad han i tron be - gär.

KÖR.

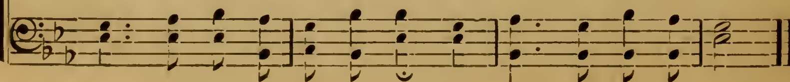

Jag vill kom - ma nu Fräl - sa - re till dig;

Två mig i ditt blod som rann På Gol - ga - ta för mig.

No. 72. Kärlek, mäktig och underbar.

Wm. J. Kirkpatrick.

1. Kär - lek så här - lig, med him - mel i sig, Kär - lek o -
2. Dyr - bar, hur dyr - bar den kär - le-ken är, Sträc-kan-de
3. Ut - i hans kär - lek vi fröj - das då må, Spri - da dess
4. Skö - na - re gläd - je dig lif - vet till - för, När du din
5. Sak - ta och ljuf - ligt skall kär - le-kens våg Fyl - la med

änd - lig för dig och för mig, Kär-lek, som öpp-nar en
sig i - från him - len hit ner. Änd - lö - sa, gräns-lö - sa
bud - skap till al - la vi nå, Brin - ga till Je - sus hvar
Fräl - sa - res stäm - ma blott hör, Kal - lan-de upp - åt till
här - lig be - un - dran min håg. Je - sus, din kär-lek nu

skyd-dan - de famn, När den oss brin-gas i Fräl - sa-rens namn.
e - vi - ga haf, Så - dan är kär - le - ken Her - ren oss gaf.
kvi - dan - de själ, Han med sin kär-lek kan gö - ra allt väl.
fröj - der-nas land, Ma - nan - de fram-åt till him - me-lens strand.
fyl - ler mitt bröst, Spri - der där säll-het och gläd - je och tröst.

Kör.

Kär - lek, mäk-tig och un - der - bar, Kär - lek, så här - lig och fri!
Kär - lek, mäk-tig och un - der - bar, Gif-ven åt dig och åt mig!

No. 73. Han frälsar.

W. S. WEEDEN.

1. Min Fräl-sa-re slut-li-gen fann mig; Med kär-lek i blicken han hann mig,
2. Långt, långt, innan honom jag kän-de Han sök-te mig såsom sin frän-de
3. Vid honom jag e-vigt skall blif-va, Och han skall för e-vigt mig gif-va

Fast själf jag i mör-ker be-fann mig. Han kom med sin frid till min själ.
Att räd-da mig ur mitt e-län-de Och fyl-la med nåden min själ.
Sitt lif, och mitt namn skall han skrifva Där of-van där hel-go-nen bo.

Min bo-ja för e-vigt han kros-sat; Mitt lif han för e-vigt för-los-sat,
Själf arm och af synd-ån-ger sla-gen, På allting i världen be-dra-gen,
Till ho-nom jag tro-get mig slu-ter. Han ger mig allt godt, som jag nju-ter;

Med kär-lek som e-vigt har blos-sat För-lå-tes hvar synd och hvart fel.
Jag stod där den sa-li-ga da-gen, Då allt genom honom vardt väl.
Sin kär-lek i hjärtat han gju-ter, Om hjärtat blott bör-jat att tro.

KÖR.

Han fräl-sar, han frälsar, Hans nåd är mitt lif. Hal-le-lu-ja! O ã-ra!

Han fräl-sar. { Hans an-de mitt hjär-ta be - bor,
En hvar som på (*Omit*. . . . .) ho-nom nu tror.

rit.

No. 74. Förnya oss åter!

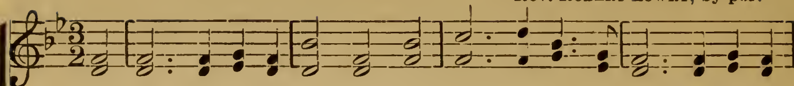
1. Vi pri - sa dig, Gud, att din Son vi ha fått, Som li - dit och dött samt till him-me-len gått!
2. Vi pri - sa dig, Gud, för ditt ord, den - na skatt, Som vi - sat oss Je - sus och skin-grat vår natt!
3. All ä - ra och pris till Guds he - li - ga Lamm, Som bu - rit vår synd och bort - ta - git vår skam!
4. All ä - ra och pris till vår nå - di - ge Gud, Som köpt oss och sökt oss och lärt si - na bud!
5. För - ny - a oss å - ter i kär - le - kens lif, Åt hvar och en af oss en elds-tun - ga gif!

Kör.

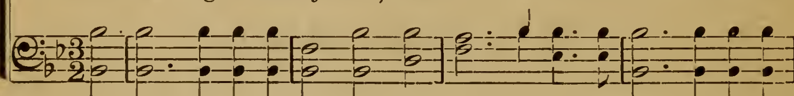
Hal - le - lu - ja! Din är ä - ran; Hal - le - lu - ja! A - men. Be - sök oss i - gen!

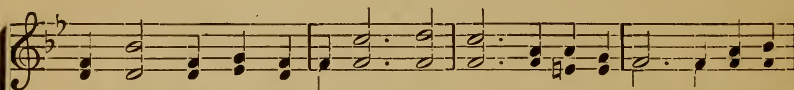
No. 75. Ännu en dag för Jesus.

Rev. Robert Lowry, by per.

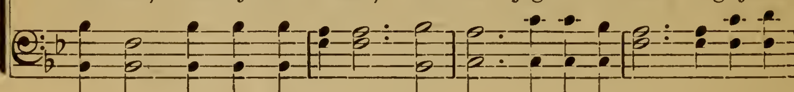

1. Än - nu en dag för Je - sus, En min - dre kvar för mig: Löst i-från
2. Än - nu en dag för Je - sus, Hur här - lig är min kung! O, säl - la
3. Än - nu en dag för Je - sus, Hur ljuft det är än - då, Att no-ten
4. Än - nu en dag för Je - sus, Om ock - så tung den var, Dock snart det
5. Hur sa - ligt Je-sus tjä - na; Ack! Hvi - la i hans famn: Der än-das

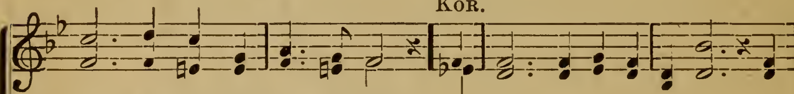

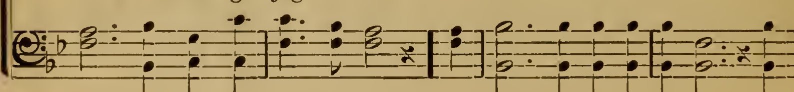
ban-den, Den tröt - ta an-den Snart Je - sus tar till sig, Med sa-ligt
gåf - va Hans nåd få lof - va! Min själ vak upp och sjung Hans pris som
ka - sta Och sjä - lar ha - sta Till Je - su famn att gå! Det är en
sval-kas Och him-len nal-kas För hvar - je steg jag tar Mitt allt han
stri-den, Där nju-tes fri-den, Då när jag hunnit hamn. Jag tjä-na

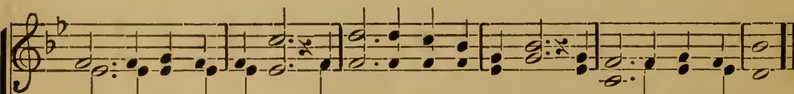

Kör.

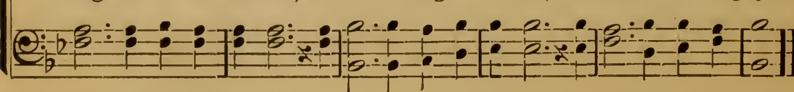

hopp Min själ han fyl - ler opp.
tog Din synd och för dig dog!
fröjd Som gör min själ för-nöjd. Än - nu en dag för Je-sus, En
är, Snart ser jag ho - nom där!
vill Så län - ge jag är till.

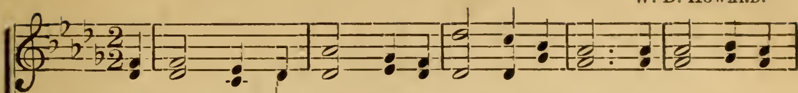

dag än-nu för Je - sus, Än-nu en dag för Je-sus, En mindre för mig själf.

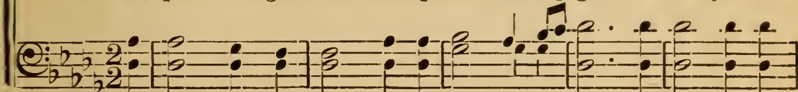

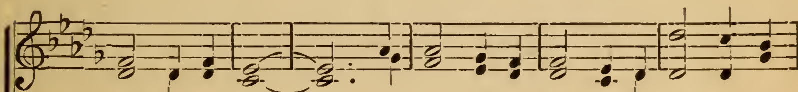
No. 76. Är det väl med din själ?

W. D. Howard.

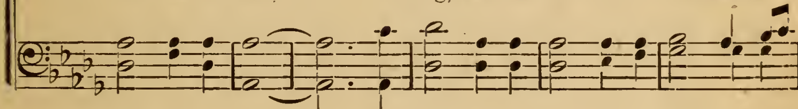

1. Fast gläd - jen likt so - len be-strå - lar din väg, Bekym-ren med
2. Är Her - ren din till-flykt? Om ej, säg mig hvem, Och hur med din
3. När pröf - nin - gens stor - mar på lif - vet dig gå, Och böl-jor - na

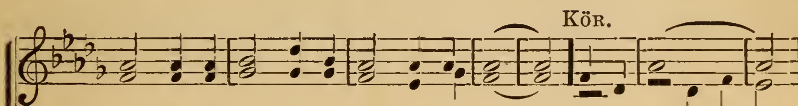

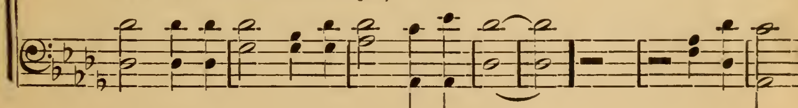
lätt - het för - strör,...... Är Je - sus ditt hopp och ditt an - ka - re?
tro, kä - ra själ!....... O, hvar är din skatt och ditt hjär-ta, ditt
ho - ta för-därf, ... O säg, kan din tro ut - i stor-men be -

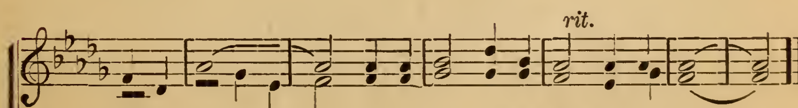
Kör.

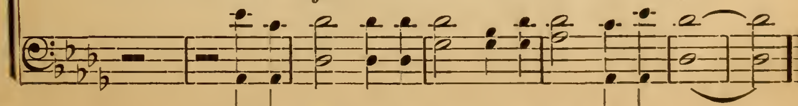
Säg? Är det väl med din själ, är det väl?.... Är det väl,..........
hem? Är det väl med din själ, är det väl?....
stå? Är det väl med din själ, är det väl?.... Är det väl

rit.

med din själ? Är det väl, är det väl med din själ?......
med din själ?

No. 77. Jag helt förtröstar.

W. J. Kirkpatrick. By per.

1. Tvif-len lem-nar jag åt Je-sus, Jag hans dy-ra löf-ten hör:
2. All min synd jag bär till Je-sus, Han mig tvår ut-i sitt blod,
3. All min fruk-tan ger jag Je-sus, Helt på ho-nom hvi-lar jag.
4. Kropp och själ jag ger åt Je-sus, Allt hvad jag mig ä-ga vet;

"Up-på skam jag ej skall komma", Det-ta ord mig sä-ker gör.
Mig be-hål-ler ren och he-lig, För mig hem till Fa-dern god.
Om min väg blir höljd i mör-ker, Är hans ljus dock klart som dag.
Hvad jag är och hop-pas blif-va I en änd-lös e-vig-het.

Kör.

Jag för-trö-star, helt för-trö-star, Lugnt för-trö-star på hans ord.

p Jag för-trö-star, helt för-trö-star, Lugnt för-trö-star på hans ord.

No. 78. Lifvets källa.

1. Lif-vets kla-ra käl-la väl-ler Fram så rik, så ko-ste-lig,
2. Un-der-ba-ra gu-da-kär-lek, Att en syn-da-träl, som jag,
3. Je-sus! För din sto-ra kär-lek Vill jag all-tid pri-sa dig;

Hvil-ken o - ut-säg-lig frälsning, Tänk så stort, den räc-ker mig!
Fick er-fa - ra him-lens säll-het, Och allt se'n för hvar-je dag,
Och i him-len skall min tun-ga Jub-la högt e - vin-ner-lig.

D.S.–Hvilken o - ut-säg-lig fräls-ning, Tänk så stort, den räc-ker mig!

Kör. *D. S.*

Den räc-ker mig, den räc-ker mig; Tänk så stort, den räc-ker mig!

No. 79. Ingen lik Jesus.

Geo. C. Hugg.

1. Ej finns en vän lik den mil-de Je-sus, Nej, o nej! Nej, o nej!
2. Al-drig hans löf-ten oss sko-la svi-ka, Nej, o nej! Nej, o nej!
3. Har han förglömt nå-gon af de fromma? Nej, o nej! Nej, o nej!
4. Var stör-re gåf-va än "So-nen" gif-ven? Nej, o nej! Nej, o nej!

Fine.

Ej nå-gon an-nan så väl för-står oss, Nej, o nej! Nej, o nej!
Al-drig han skall från de si-na vi-ka, Nej, o nej! Nej, o nej!
Har han en syn-da-re ne-kat komma? Nej, o nej! Nej, o nej!
Skall Gud då ne-ka oss rum i himlen? Nej, o nej! Nej, o nej!

D.S.–In-gen det finns lik den mil-de Je-sus, Nej, o nej! Nej, o nej!

Kör. *D. S.*

Je-sus vet hvar-je själs be-kymmer Och sin hjälp han oss ne-kar ej;

No. 80. Se Guds Lamm.

SOLO. J. HOWARD ENTWISLE.

1. Se Guds Lamm! Som så sar-gad var Och vår synd up-på kor-set bar.
2. Se Guds Lamm! O hvad sa-lig tröst! Det ger frid åt de kvalda bröst;
3. Se Guds Lamm! O, du syndens träl, Och din sak blifver e-vigt väl:

Se Guds Lamm! Och du lif-vet har; Frälst genom blodet, som rann.
In-vid kor-set blir trä-len löst; Frälst genom blodet, som rann.
Jub-la skall då din lö-sta själ; Frälst genom blodet, som rann.

KÖR.

Kom, o kom till det slag-na Lamm, Som sig off-rat på korsets stam;
Kom och blif frälst, o skyn-da fram, Je-sus vill fräl-sa nu, just nu.

No. 81. Pärleporten.

H. H. BOOTH.

1. Jag har läm - nat allt för Je-sus. Världens fröjd må an - dra ta.
2. När som Je - su röst mig kal-lar, Och jag äng-lars hviskning hör,
3. Till den an - dra si - dan Jordan Far jag snart med fröjdfullt mod

All' dess nö - jen jag förglömmer, Då jag min - nes Gol - ga - ta.
Jag vill li - ta på min Her-re: Han mig ge - nom da - len för.
För att nå den skö - na sta-den, Vid den kla - ra lif - vets flod.

Om än vän - ner här mig läm-na, Och jag värl-dens smä-lek får,
Jag tar fast hans dy - ra löf - te, Mer än guld det är för mig:
I de säl - la an - dars hemland Lif-vets träd i fäg-ring står,

:S: FINE.

Jag har en som står mig bi, då Jag vid pär - le-por - ten står.
Jag är när dig, fruk - ta ej, då Pär - le - por - ten öpp-nar sig.
Äng - lar jub - la, då jag sa - lig Ge-nom pär - le-por - ten går.

D. S.–Då jag fri från allt be-kym-mer Ge-nom pär - le-por - ten går.

KÖR. D. S.

Snart min lef-nads af-ton skymmer, Och dess si - sta klockslag slår,

No. 82. Mitt hjärta jag gifvit Jesus.

Chas. H. Gabriel.

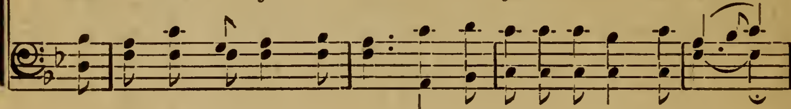

1. Mitt hjär-ta jag gif - vit Je - sus, Mitt lif till hans tjänst så skön;
2. Mitt hjär-ta jag gif - vit Je - sus, Min Fräl-sa-re, Kung och Gud,
3. Mitt hjär-ta jag gif - vit Je - sus, Jag ho-nom be-kän - na vill.

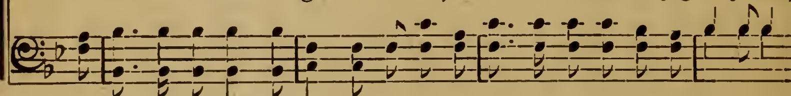
Min kraft och mitt hopp jag dag - ligt För-ny-ar i stil - la bön.....
Hans fot - spår jag ön - skar föl - ja: Att ly-da min Her-res bud....
Hans kär - lek för - ljuf - var mö-dan. Min själ hör blott honom till.....

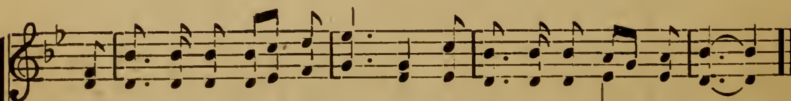

Kör.

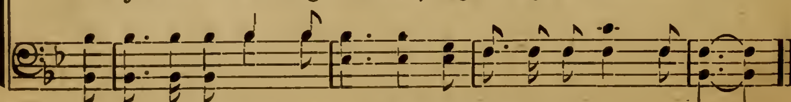

Mitt hjär-ta jag gif - vit Je - - sus, Och ho-nom jag föl - ja vill;
gif - vit Je-sus, honom jag föl-ja vill;

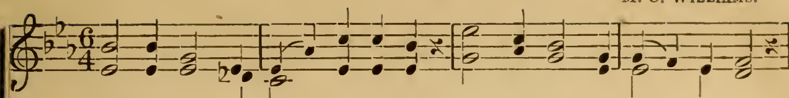

Min själ han be - stän-digt trö - star; Jag e - vigt hör ho - nom till.

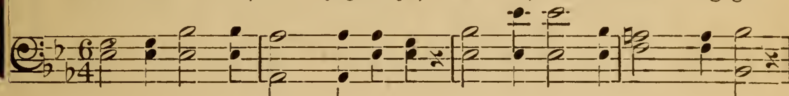

No. 83. Följa Jesus.

M. C. WILLIAMS.

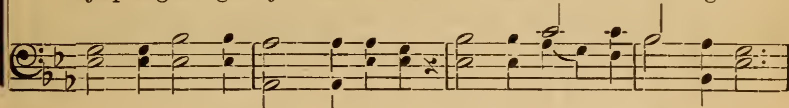

1. Hvart han le - der, vill jag föl-ja, Om ock vä - gen sy - nes hård;
2. Hvart han le - der, vill jag föl-ja, Ber ej vä - gen kän - na få,
3. Hvart han le - der, vill jag föl-ja He - la vä - gen i hans spår.
4. Hvart han le - der, vill jag föl-ja; Her - re, där - till·nåd mig gif!

Jag för-trö - star helt på Je-sus, Trygg jag är ut - i hans vård.
Men på Guds be - fall - ning går jag, Dit han bju - der mig att gå.
Snart, ja snart, så slu - tar striden, Och en bätt - re dag upp-går.
Hjälp mig nå - gon själ att fö - ra Un - dan död till e - vigt lif.

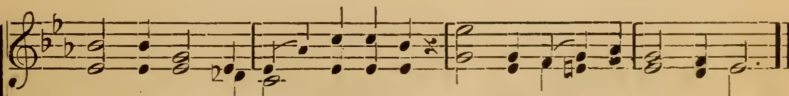

KÖR.

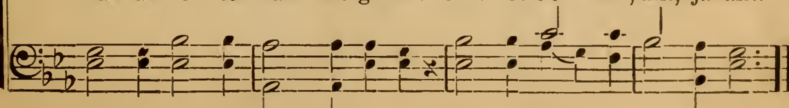

Hvart han le - der, vill jag föl-ja, Som han i sitt ord be-fallt.

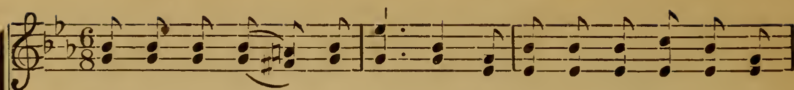

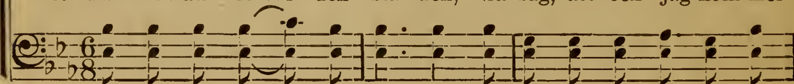
Här är lö - sen han oss gif-vit: Allt för Je - sus, allt, ja allt.

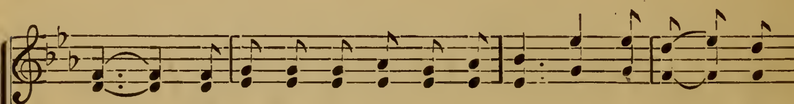

No. 84. Himmelens stad är härlig.

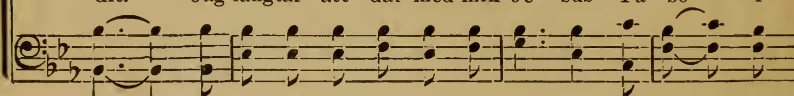

1. Him-me-lens stad är här - lig, Dess ga - tor af re - na - ste
2. Him-me-lens stad är här - lig, Dess por - tar af äd - la - ste
3. Him-me-lens stad är här - lig, Dit kommer blott den som är
4. Him-me-lens stad är här - lig, Dess por - tar stå öpp-na för
5. Ham-når du först i den sta - den, Så säg, att ock jag kom-mer

guld. Jag äm-nar mig dit att se Je - sus, Min Fräl - sa -
sten. Jag äm-nar mig dit att se Je - sus, Som har mig
god. Och önskar du skå - da din Je - sus, Så två dig
mig. Och om jag går först att se Je - sus, Så vän - tar
dit. Jag längtar att där med min Je - sus Få bo i

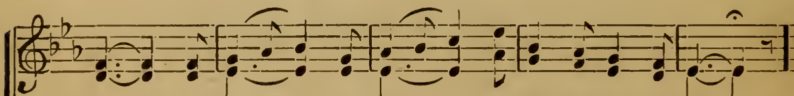

KÖR.

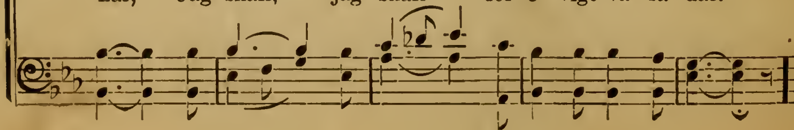

re så huld.
tva - git ren.
i hans blod. Jag vet, jag vet, att ef - ter stri-den
jag på dig.
e - vig-het.

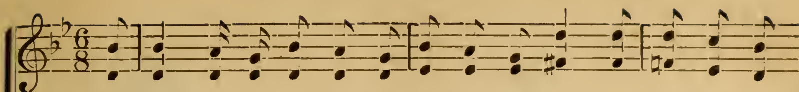

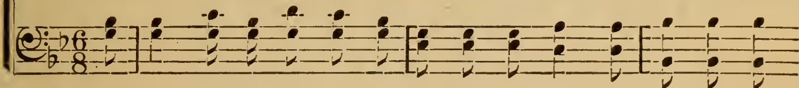
här, Jag skall, jag skall för e - vigt va - ra där.

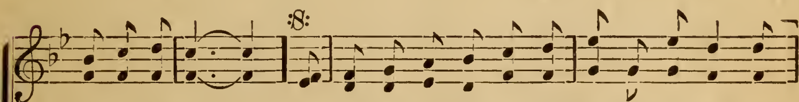

No. 85. Han frälste mig.

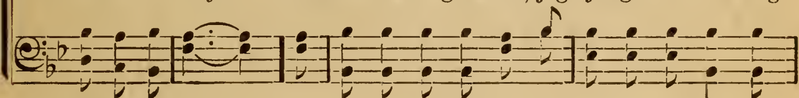

1. Jag hört, att mig Je - sus har äl - skat så högt, Att lif - vet på
2. Jag hört, hur han grät öf - ver fol - ket en gång: "O, kän - de du
3. O, kär - lek, så brin-nan-de, här - lig och stor, Som för - de mig,
4. Dig, Je - sus, jag äl-skar, och e- vigt med fröjd Ditt namn skall jag

kor-set han gaf;.... Och stungen hans panna med törnkronan blef, Att
tiden blott nu,.... Hur of - ta jag ve-lat för - sam-la din' barn Och
Jesus, till dig! ... Jag kom och du ka-sta - de mig ic - ke ut, Du
lof-va i höjd... När kro-nan mig räckes, jag sjunger än - nu: Jag

Fine. Kör.

fräl - sa en brottsling som mig....
fräl - sa en brottsling som dig."..
fräl - ste en brottsling som mig....
al - drig dig äl - skat som nu.....

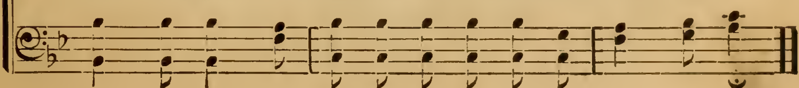
Han fräl - ste en brottsling som

D. S. al Fine.

mig, som mig, Han fräl - ste en brottsling som mig, som mig.

No. 86. Skinande skrud.

Wm. J. Kirkpatrick.

1. Ut - i snö - hvit bröllopsskrud Stå vi snart in - för vår Gud.
2. Då vid lif - vets kla - ra älf, Led - da ut - af Je - sus själf,
3. Där vid him - la - har-pors brus, Strå - lan-de af himmelskt ljus,

In - tet o - rent kan in-kom-ma där. Må jag då, o Je - sus, bli
Van-dra vi med palm ut - i vår hand. In - gen synd skall mer oss nå,
Hö - ja vi bland änglars kör vår sång; Ty hans blod oss re - na skall

I - från syn-den ren och fri I - från allt, som o - rent för dig är!
Al - drig mer vi kän - na då Sve-dan af be-dröf-vel-ser - nas brand.
I - från syndens smit-ta all, Tills vår själ är fri från jor-dens tvång.

Kör.

Ski - - nan-de skrud,........ ski - - nan-de skrud,
Skinande skrud, skinande skrud, skinande skrud, skinande skrud,

Hem - - ma hos Gud vi sko - - la få..........
Hemma hos Gud vi sko - la få Hemma hos Gud vi sko - la få

Kläd - - nad så skön,......... här - - li - ga lön,..........
Klädnad så skön, klädnad så skön, här-li - ga lön, här-li - ga lön,

Och ut - i kläd-nad så skön Få vi med Je - sus då gå.

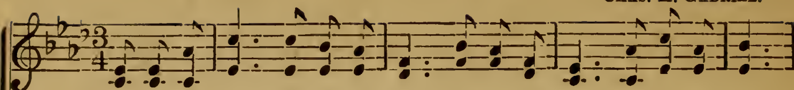
No. 87. Kom, arme, kom!

H. R. PALMER. By per.

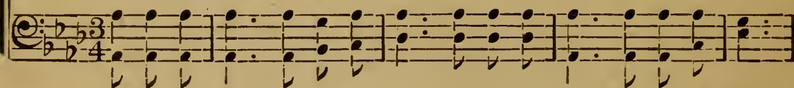
1. När Je - sus hviskar till dig, Kom, ar - me, kom! Och när vi bed - ja för dig, Kom, ar - me, kom! O, hör det rop som lju-der, Kom, ar - me, kom! Nu Herren frälsning bjuder! Kom, ar - me, kom!
2. Är bör-dan tung att bä - ra, Kom, ar - me, kom! Han bär den- han är nä - ra! Kom, ar - me, kom! Ej Her-ren öf - ver - gif-ver! Kom, ar - me, kom! Han all tid tro - fast blifver. Kom, ar - me, kom!
3. O, hör hur ljuft han ta - lar! Kom, ar - me, kom! Han fräl-sar och hugsva-lar! Kom. ar - me, kom! När Je - sus hviskar till dig, Kom, ar - me, kom! Och när vi bed - ja för dig, Kom, ar - me, kom!

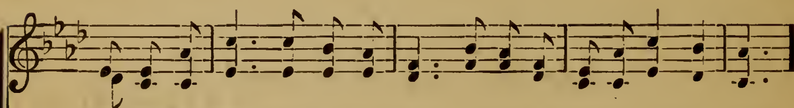
No. 88. Högre grund.

Chas. H. Gabriel.

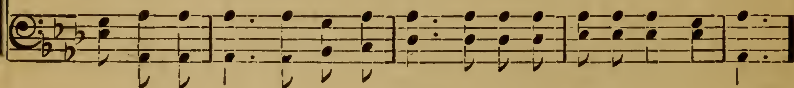

1. På vä-gen upp - åt skyndar jag Och hinner hög - re dag från dag;
2. Mitt hjärta in - gen önskan har I nöd och tvif - vel stan-na kvar,
3. Fast sa-tans pi - lar ho - ta mig, O, lyft mig hög - re upp till dig.
4. Jag sträfvar upp mot himlens hus, Jag längtar se dess kla-ra ljus.

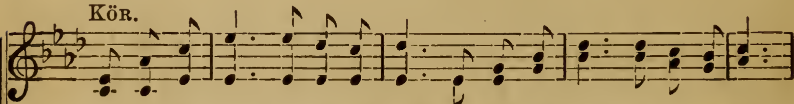

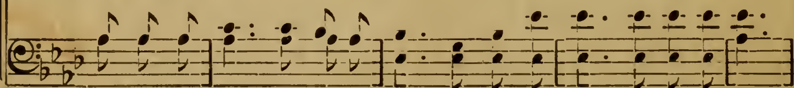
Dock be-der jag för hvarje stund: "Gud, ställ min fot på högre grund."
Om an-dra bo på nöjets rund, Min bön är dock: "Gif högre grund."
Jag lef-ver i ditt fridsförbund, Hör helgons sång från högre grund.
Jag be-der ock för hvarje stund: "Gud, led mig upp till högre grund."

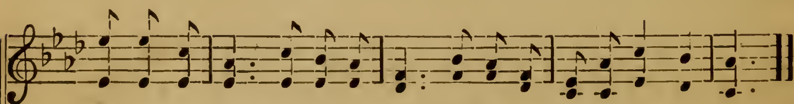

Kör.

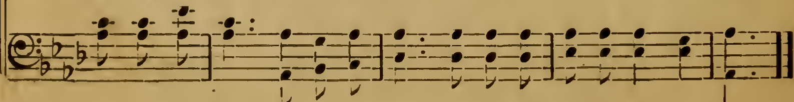

Gud, lyft mig med din starka hand I tron till him-lens lju-sa land,

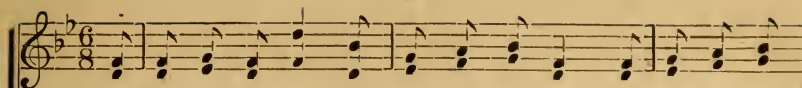

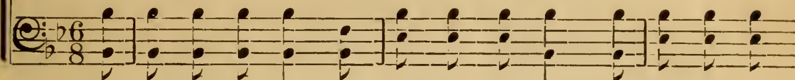
Till hög-re plan för hvarje stund, "Gud, ställ min fot på hög-re grund."

No. 89. Min herde är Herren.

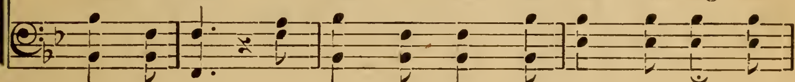

1. Min her - de är Her - ren, han för mig ut På grön-skan-de
2. Min själ ro - par: "Gud, o ve - der-kvick mig Och gif mig ny
3. Ja, om jag ock går i döds-skug-gans dal Jag lik - väl ej

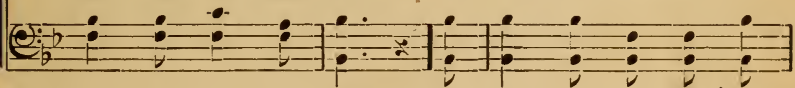
be - tes-mark, Till fri - ska vat - tens sva - la ström, Som
kraft att gå Den sma - la väg som upp - åt bär, Att
fruk - ta skall; Din käpp och staf de trö - sta mig Och

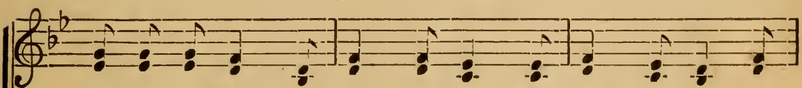

KÖR.

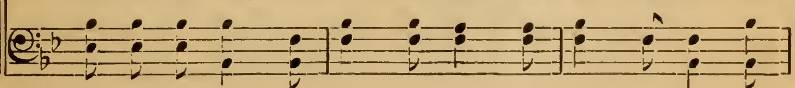

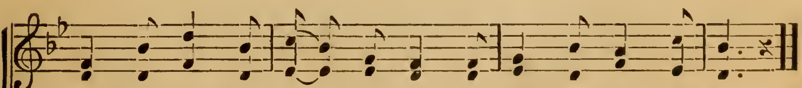
gör mig ung och stark.
jag må hvi - lan nå. Hans ok är ljuf - ligt, hans
vär - na i - från fall.

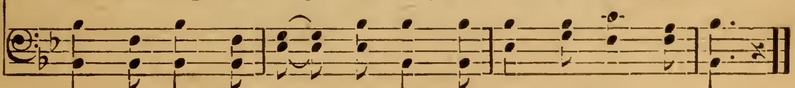

bör - da är lätt; Jag så det fann, jag så det fann. Han

le - der mig båd' dag och natt, Där lif - vets flod går fram.

No. 90. Förblifvande och förtröstande.

Rev. L. L. Pickett.

1. Jag den skö - na konsten fun-nit Att för - blif - va vid min Gud;
2. Jag är kors-fäst med min Je-sus, I mitt hjär - ta städs han bor;
3. All min om-sorg trygg jag ka-star Up - på ho-nom dag för dag,
4. För mitt tal hans vis-dom tar jag, För mitt verk hans an - des kraft;

Fun - nit kraf - ten, ljuf - lig - he - ten I hans löf - tes - ord och bud.
Stor-men stil - lats har där - in - ne, Och min frid och fröjd är stor.
All min fruk - tan och min o - ro Helt åt ho-nom läm-nar jag;
På min väg hans sällskap har jag, Bätt - re skydd ej nå-gon haft.

Jag får dric - ka af hans käl-la, Sit - ta vid hans nå - da-bord;
Han har ta - git in min vil-ja, Han mig för på fri - dens stig;
All min kraft jag har i honom, Lef - ver, rö - res i hans nåd;
Han mitt hjär-tas del är vorden, Och min själ har stän - dig vår;

Där för-sänkt i Je - su kär-lek Lyss-nar jag till fri - dens ord.
Hvar - je stund hans blod mig re-nar Och från synd be - va - rar mig.
Han mig skän - ker af sitt sin-ne, Le - der mig i råd och dåd.
Han mig fräl - sar, skyddar, re-nar — Dag från dag och år från år.

Kör.

Trygg jag hvi - - - - - - lar hos min Gud, Trö - star
Trygg jag hvi-lar hos min Gud, trygg jag hvi-lar hos min Gud, Trö - star

på hans ord och bud, Jag mig göm - - -
på hans ord och bud, tröstar på hans ord och bud, Jag mig gömmer, trygg mig

- - mer, trygg mig göm - - - mer I hans hul-da kär-leks-famn.
gömmer, jag mig gömmer, trygg mig gömmer

No. 91. Djupare än.

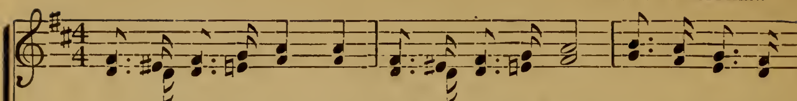
WM. J. KIRKPATRICK.

1. I ditt blod, o Guds Lamm, Jag från min synd blir ren; För att bli re - nad helt Dock jag vill kom-ma än.
2. Dag för dag, stund för stund Får jag väl - sig - nel - se; Men om mer af din kraft Städ-se min bön skall bli.
3. Nä - ra dig vill jag gå, Je - sus, för hvar-je dag. Hvad jag ber om i tron Ger du i ditt be - hag.
4. Nu jag har ljuf - lig frid, Fast-än i världens brus; Men jag ber dag och stund: Re - na mitt hjär-tas hus!

Dju - pa - re, dju - pa - re Ut-i den purpurflod; Dju-pa-re, dju-pa-re Un-der ditt dy-ra blod.

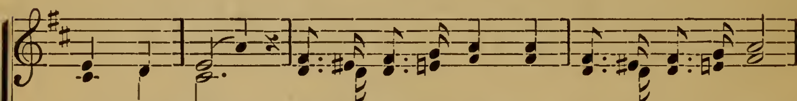
No. 92. Guds kärleks solsken.

Rev. E. A. Hoffman.

1. Då ditt mod är sjun-ket, och din väg syns lång, Stäm då upp en
2. Längs med he-la vä-gen skö-na blommor le, Fåg-lar fly-ga
3. Ön-skar du ditt hjär-ta fyldt med himmelskt mod, Blic-ka upp, se

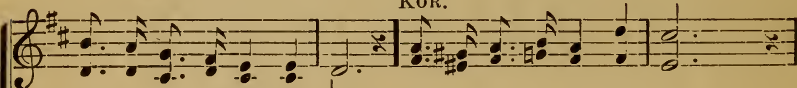

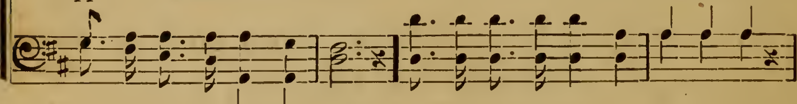
hem-lands-sång, Se till Gud för hjäl-pen he-la vä-gen lång;
kvitt-ran-de. Vill du va-ra glad och fröj-da dig som de,
Gud är din. Bann-lys fruk-tan, tvif-vel; Gud är mot oss god;

Kör.

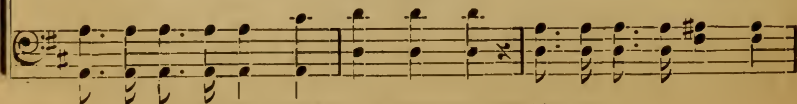

Släpp Guds kärleks sol-sken in!
Släpp Guds kärleks sol-sken in! Släpp Guds kärleks sol-sken in,
Släpp Guds kärleks sol-sken in! sol-sken in!

Släpp Guds kärleks sol-sken in, I-från syndens skug-gor
sol-sken in!

gör ditt hjär - ta rent, Släpp Guds kär - leks sol - sken in!

No. 93. Gud, jag kommer hem.

Wm. J. Kirkpatrick.

1. Från Gud jag län - ge fjär - ran gått, Nu jag kommer hem;
2. För - lo - rat har jag mån - ga år, Nu jag kommer hem;
3. Nu är jag trött af synd och jord, Nu jag kommer hem;
4. Min själ är sjuk, i nöd jag är, Nu jag kommer hem;
5. Min en - da tröst, mitt hopp hos dig, Nu jag kommer hem;
6. Jag må - ste re - nas i hans blod, Nu jag kommer hem;

Nu vä - gens nöd jag skå - da fått, Gud, jag kommer hem.
Jag grå - ter nu min ån - gers tår, Gud, jag kommer hem.
Jag tror din kär - lek och ditt ord, Gud, jag kommer hem.
Gif styr - ka ny och hopp be - skär, Gud, jag kommer hem.
Är det att Je - sus dog för mig, Gud, jag kommer hem.
Så två mig i den pur - pur-flod, Gud, jag kommer hem.

Fine.

D. S.—Öpp - na nu din kär - leks famn, Gud, jag kommer hem.

Kör.

Kom-mer hem, kom-mer hem, Ir - rar mer ej bort.

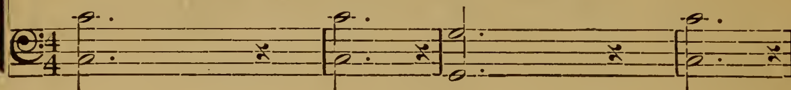
D. S.

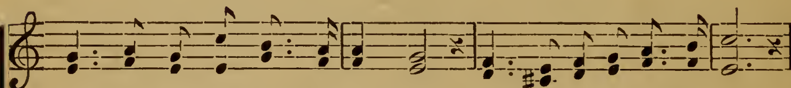
No. 94. Rum för Jesus.

C. C. Williams.

1. Har du nå - got rum för Je - sus, För den bä-ste vän-nen din?....
2. Rum för synd, för flärd och dårskap Du nu i ditt hjär-ta har,....
3. Har du nå - gon tid för Je - sus? Nå - digt han dig kal-lar än;.....
4. Rum och tid gif du åt Je - sus, Snart är nådens tid för - bi;.....

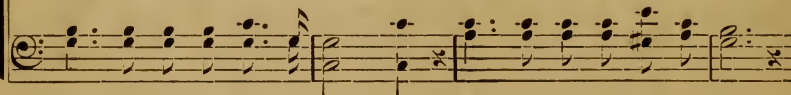
På ditt hjär-tas dörr han klap-par; Vill du släppa ho-nom in?
Men ej rum för Her - ren Je - sus, Som för dig korsfä-stad var.
Fräls-ning dig i dag till-bju - des, Vill du ej mot-ta - ga den?
Snart ditt hjär - ta kan för-här - das, O, hur skall det se-dan bli?

Kör.

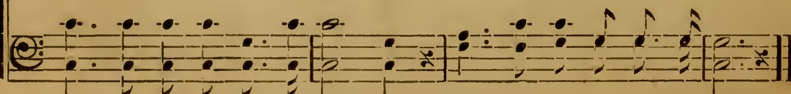

Rum för Je - sus, ä - rans ko - nung! Skyn - da dig och lyd din Gud!

Sväng ditt hjärtas dörr helt öp - pen, Ä - rans ko-nung nu in-bjud!

No. 95. Framåt, Kristi kämpar.

A. S. Sullivan.

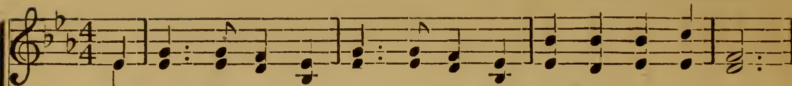
1. Fram-åt, Kri-sti käm-par, tå-gen ut i krig! Hö-jen se-ger-fa-nan, föl-jen man-ne-lig! Själf vår fräl-nings-höf-ding le-da skall sin här. Fram-åt ut-i stri-den, det till se-ger bär.
2. Ut-i slut-na le-der kyr-kan framåt går; Bröder, se vi trä-da ut-i hel-gons spår. Sön-dring skall ej rå-da, en-het styr-ka ger, Ett i tro och kär-lek, hvarför kifvas mer?
3. Jor-de-ri-ken svik-ta, lu-ta till sitt fall, Men Guds e-get Si-on al-drig svik-ta skall. Det är bygdt på klip-pan; afgrundsfurstens makt Ej dess mu-rar rub-bar, så vår konung sagt.
4. Kommen, vän-ner, slu-ten e-der till vårt tåg! Sjungen! Lofvet sval-lar likt en väl-dig våg. Ä-ra, makt och väl-de till vår Fräl-sa-re. Män-ni-skor och äng-lar honom hyllning ge.

Kör.

Fram-åt, kor-sets käm-par, tå-gen ut i krig!.......... Hö-jen se-ger-fa-nan, föl-jen man-ne-lig!

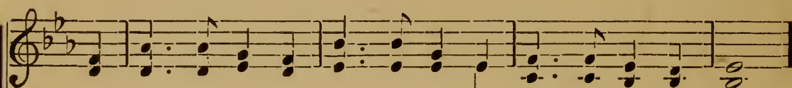
No. 96. Öppna hjärtats dörr.

Rev. E. A. Hoffman.

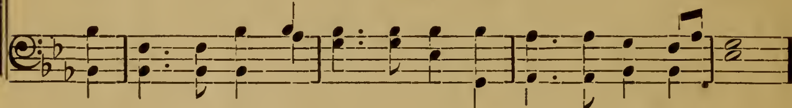

1. Se, Frälsar'n står vid hjär-tats dörr, Han klappar, han vill in.
2. Den stäng-da dör-ren öpp-na nu, Låt Je-sus kom-ma in!
3. Din e-gen vil-ja öf-ver-gif! Låt Je-sus rå-da få!
4. Då Je-sus nu så nä-ra är, Själ, öpp-na dör-ren vid!

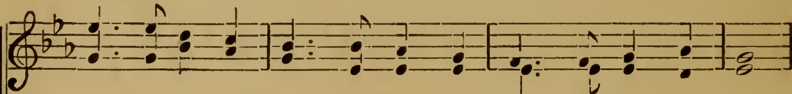

En frid, som ej du a-nat förr, Han skän-ker; den blir din!
Han fräl-sar dig och sä-ger: du Är hä-dan-ef-ter min!
Hans vil-ja lyd och tro-gen blif, Att skuld och synd må gå!
Han frid och lyc-ka dig be-skär, Nu och till e-vig tid!

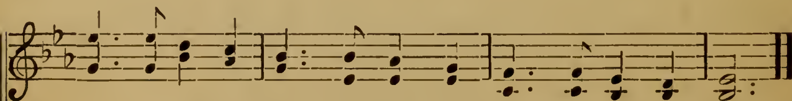

Kör.

Öpp-na hjärtats dörr för Je-sus! Han vill in-gå där!

Han väl-sig-nar, han be-nå-dar, Fräls-ning han be-skär.

No. 97. Himmelsk ro.

GEO. D. MOORE.

1. Min själ var i fa - ra på lef - na-dens haf, Så
2. Jag upp - gaf mig helt åt hans dyr - ba - ra nåd, Jag
3. Se'n sjä - len blef frälst, är min jub - lan - de sång Den
4. Som for - dom Jo - han - nes, vår Fräl - sa - res vän, Vi

nedtyngd af sorg och o - ro, Tills jag hör-de en röst vän-ligt
trod-de hans ord och hans bud. Min bo - ja föll af och min
gam - la, så ljuf - lig och blid, Om Je-sus, som fräl - sar en
kun - na i kär - lek och tro Hos Je-sus få ro, där ej

D. S.—Låt stor-mar-ne gny un-der

Fine.

kal - la mig hem, Och jag kom till den him - mel-ska ro........
själ blef så trygg, Min himmel - ska ro, det är Gud.....
hvar, som blott vill Ha ett hem ut - i him - me-lens frid......
stor - men oss når, Så tryg-ga i him - me-lens ro........

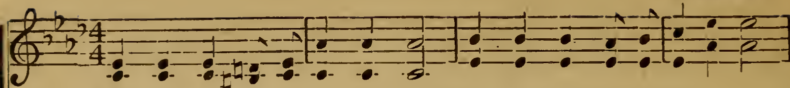
ho - tan - de sky, Jag är trygg ut - i Fräl - sa-rens famn.

KÖR. *D. S.*

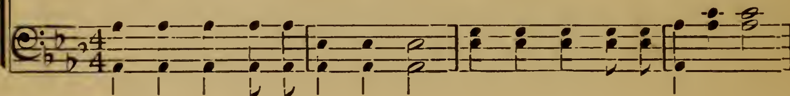
Jag har ankrat min själ uti frälsningens hamn, Jag kastas kring hafvet ej mer.

No. 98. Fram till strid.

E. E. Meyer.

1. Fram till kamp e-mot last och flärd! Fram till strid emot synd och värld!
2. Fram när so - len på fä - stet står! Fram då stormen kring jorden går!
3. Fram till stri-den med el - dig själ! Je - sus för öf-ver oss be-fäl!

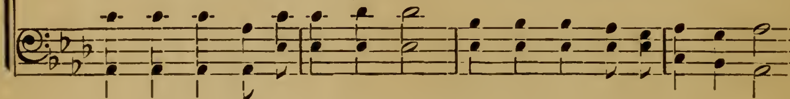
Se - ger föl - jer oss på vår färd! Je - sus för oss an!
Hål - lom ut, så är se - gern vår! Je - sus för oss an!
Vår är se - gern och allt går väl! Je - sus för oss an!

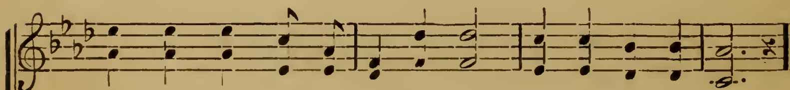

Kör.

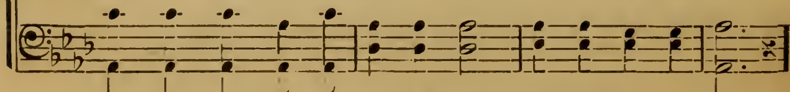

Fram en hvar! Så vår lö - sen är. Se - gern vin-kar vår korstågshär,

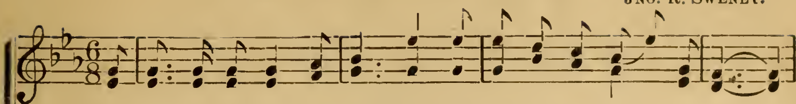

Ty vår le - da - re kraft be - skär. Je - sus för oss an!

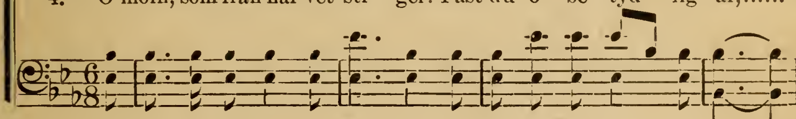

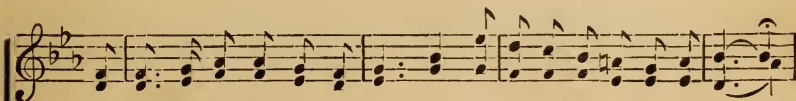
No. 99. Löftets förbidan.

JNO. R. SWENEY.

1. Ett moln upp från haf-vet sti - ger, Och fast-än det rin - ga är,......
2. Ett moln öf-ver skyn sig spri - der, Det gläd-je till mån - gen bär.....
3. Vår an - de af törst för-smäk-tar. Men hjälpen nu sy - nes när;....
4. O moln, som från haf-vet sti - ger! Fast du o - be - tyd - lig är,......

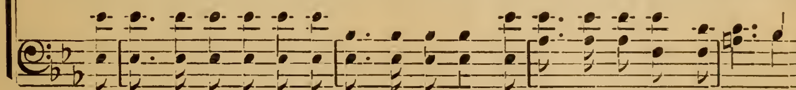
Om blott vi i bö-nen ut-här - da, Är regnet, vi vänta, snart här.
Det vä - xer och hastigt sig när-mar, Snart regnet, vi vänta, är här.
Ja, se nå-gra droppar ha fal - lit, Snart regnet, vi väntat, är här.
Vi häl - sa dock lif-ligt din ankomst, Vi fröjdas att regnet är här.

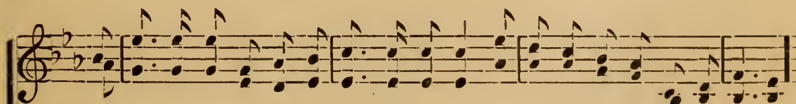

KÖR.

Vi li - ta på löftets uppfyl-lel-se, Gud; Hvad du har sagt gör oss trygga.

Vi bi - da ditt löf-te, ty ic - ke kan du Din e-gen till-sä-gel-se ryg-ga?

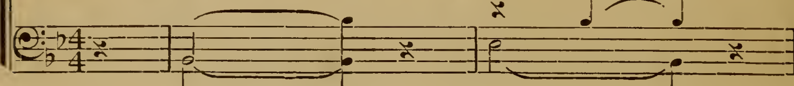
No. 100. Min moders bibel.

CHARLIE D. TILLMAN.

DUETT.

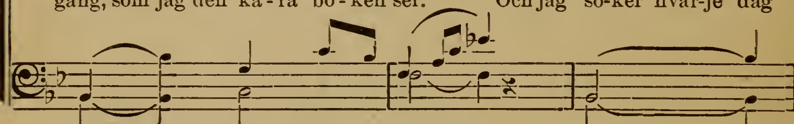

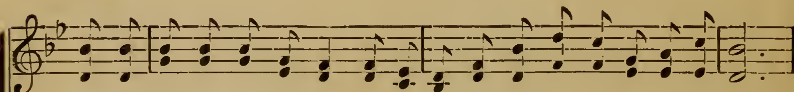
1. In - gen bok är mig så kär, Som min mo-ders bi - bel är. Nött och
2. O, så väl jag minnes än, Hur hon lä - ste om Guds vän, Jo-sefs
3. Väl jag minns hon lä-ste där Om vår Je - sus, dyr och kär, Hur till
4. Den - na tid har fjärran flytt; Men jag min-nes den på nytt Hvarje

bleknad, ger den all - tid sam-ma tröst. O, dess anblick för mig hän
pröf-nin-gar och Da - ni - el i nöd, Hur en her-de - gos - se ung,
kor-set gick hans plå-go - fyl - da steg, Hur hans bördas tyngd var svår,
gång, som jag den kä - ra bo - ken ser. Och jag sö-ker hvar-je dag

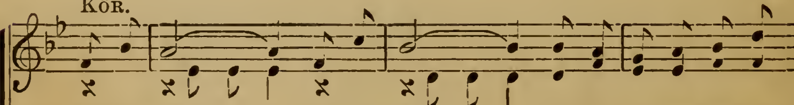

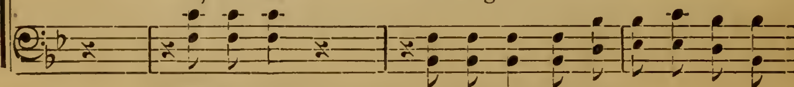
Såsom barn till moders knän, Och jag lyss till hennes mil-da, öm-ma röst.
David, vardt en mäktig kung, Samt hur fi-en-den blef skuld till synd och död.
Och hon tor - ka - de min tår, Och hon sa - de att han det-ta gjort för mig.
Ver-ka Her-ren till be-hag, Föl - ja bu-den, som i bibeln han mig ger.

KÖR.

O, hur kär............ du mig är!............. Ur de tå - re-stänk-ta
O, hur kär du mig är!

bla-den än jag lär................ Me-ra kär från år till år Du mig
än jag lär

blif-ver, då jag går På den sma-la väg, som upp till him-len bär.

No. 101. Den store läkaren.

J. H. Stockton.

Fine.

1. { Den sto-re lä-ka-ren är när, Den hjär-te-öm-me Je-sus.
Han trö-star den be-dröf-vad är; Hör rö-sten ut-af Je-sus.

2. { För syn-den tag för-lå-tel-sen, Hör rö-sten ut-af Je-sus.
Och gå i frid till him-me-len, Och kro-nan bär hos Je-sus.

3. { All ä-ra till det of-fer-lam; Nu tror jag up-på Je-sus,
Jag äl-skar Frälsar'ns dy-ra namn, Jag äl-skar namnet Je-sus.

D. C.—Hög-sta lof-psalm Je-sus är, Je-sus, hul-de Je-sus!

Kör.

D. C.

Fröj-den i-bland äng-lars här, Skönsta namn, som nå-gon bär,

4. Och alla barnen, stora, små,
Som älska namnet Jesus,
Må nådens bjudning akta på
Att lefva helt för Jesus.

5. Och när i himlens sälla höjd,
Vi samlas omkring Jesus,
Och sjunga vid hans tron med fröjd,
Det blir om namnet Jesus.

No. 102. Kärleksfullt kallar han dig.

W. A. Ogden.

1. Je-sus, den go - de her-den, Kal-lar dig hem till sig, Kal-lar till tryg-ga fål-lan, Där han har rum för dig. Kom i din mandoms styrka, Kom medan ung du är, Kom till hans ljuf-va frälsning, San-ningens väg dig lär.

2. Je-sus, den go - de her-den, Ut-gaf sitt lif för dig. Kärleksfullt nu han kal-lar: "Vandrare, kom till mig!" Skynda dig, fa - ror ho-ta. "Kom!" ropar her-den öm. Kom till hans ljuf-va frälsning, Dig vid hans hjär-ta göm.

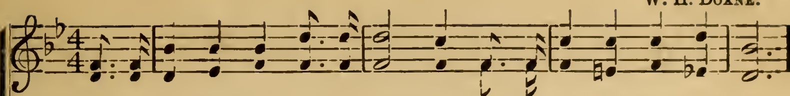
3. Drö-ja är endast dårskap, Ulf-var på vä - gen gå, Sö-kan-de vils-na lammen För att dem ne - der-slå. Je-sus, den go - de her-den, Kal-lar dig till sin ro. Kom till hans ljuf-va frälsning, Där du i frid får bo.

Kör.

Kärleksfullt, innerligt kallar han dig: Vandrare, vandrare, kom nu till mig! Vän-tan-de tå - ligt på mig och på dig, *rit.* Jesus, min herde, jag ser.

No. 103. Purpurfloden strömmar fri.

W. H. Doane.

1. O den pur-pur-flod, hal-le - lu - ja, Flö-dar nu så full och fri.
2. O den pur-pur-flod, hal-le - lu - ja, Som från hel-ga käl - lan drog,
3. O den pur-pur-flod, hal-le - lu - ja, Kan ge fröjd i hjär-tats bo.
4. O den pur-pur-flod, hal-le - lu - ja, Om dess kraft får fyl - la dig,

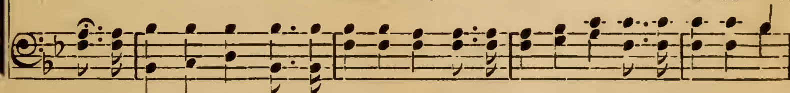
Bro-der, kom, då nå - den bju - des Och då Je - sus vän-tar dig.
For - sar nu så vid och mäk - tig Från det kors, där Je - sus dog.
Je - su blod kan här-ligt fräl - sa, Re - na dig och gif - va ro.
Skall du sjun-ga om din Je - sus, E - vigt säll på lif-vets stig.

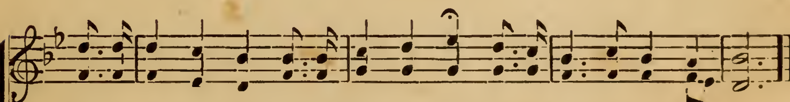

Kör,

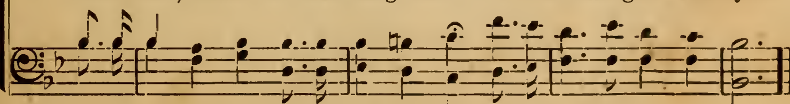

O den purpur-våg här-ligt sval - lar Syn-da-re till lif nu hon kal - lar.
svallar fri. kallar fritt.

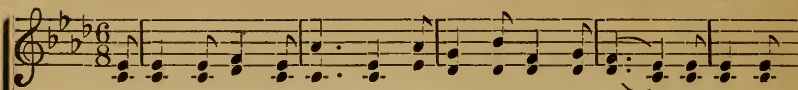

Hör den röst, som be-der så vänligt: kom! Kom och två dig fri från synd.

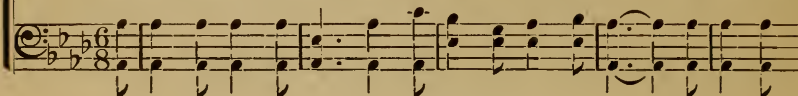

No. 104. Den kärlek, som sökte mig.

H. L. Gilmour.

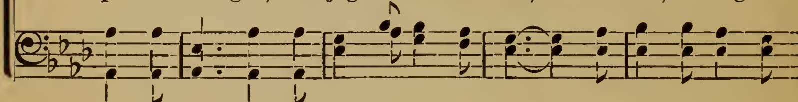

1. I öm-het stor han sökt mig, När trött och arm jag var, Och på sin
2. Han tvådde svå - ra så - ren, Göt ol - ja, vin där-i, Och hvi-ska-
3. För mig hans hand blef sar-gad, För mig sitt blod han göt; För mig om-
4. Jag drö - jer i hans när - het Och ser hans an - let' klart; Hans sto-ra,
5. Så flyk - ta lif - vets stun-der, Och allt är ljuf-lig ro; Jag vän-tar

star - ka skul - dra Till fål - lan sin mig bar. Och änglars lof-sång
de så tro - fast: "Du e - vigt min skall bli." Så ljuf-lig röst ej
kring hans pan - na Sig tör - ne - kro-nan slöt. Jag undrar, hvad han
ri - ka kär - lek Mig fröj-dar un - der - bart. Mig sy-nes kort en
på den mor-gon, Då jag hos Gud får bo, Då han, vid äng - la -

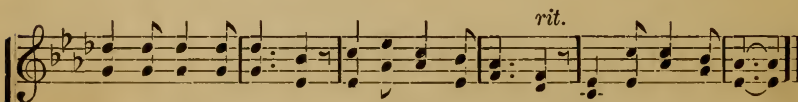
Kör.

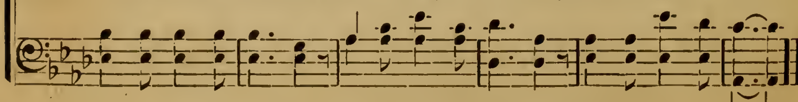
vida sprang, Tills e-kot rundt kring himlen klang.
förr jag hört, Den glädje till mitt hjär-ta fört.
såg hos mig, Att så han vil - le off - ra sig. Kärlek ljuf, som sökt mig!
e - vig-het Att sjunga om hans här-lig-het.
sångers ljud Skall kal-la hem sin fräl-sta brud.

rit.

Dyra blod, som köpt mig! O den nåd, som fört mig Till min Fräl-sa - re!

No. 105. Det finns kraft i blodet.

L. E. JONES.

1. Vill du bli fri från den synd, som dig tär? I blo-det finns kraft, un-der-bar kraft. Vill du ha se-ger, då fre-star'n är när?
2. Vill du bli fri från all få-fäng-lig håg? I blo-det finns kraft, un-der-bar kraft. Kom och dig två ut-i Gol-ga-ta våg,
3. Vill du bli hvit som den re-na-ste snö? I blo-det finns kraft, un-der-bar kraft. Syn-den för-drän-kes i fräls-nin-gens sjö,
4. Vill du din mä-sta-re pri-sa med sång? I blo-det finns kraft, un-der-bar kraft; Tjä-na din her-re din lef-nads-dag lång?

1—4. I blo-det finns un-der-bar kraft.

KÖR.

Det finns kraft, (Det finns kraft,) kraft, he-lig, un-der-bar, I ditt blod, (I ditt blod,) o Guds Lamm. (o Guds Lamm.) Det finns kraft, (Det finns kraft,) kraft, he-lig, un-derbar, I ditt dy-ra blod, o Guds Lamm.

No. 106. Ljufva gemenskap.

G. H. Cook.

1. Ljuf-va ge-men-skap up-på min van-dring Här genom ti-dens gläd-je och sorg! Her-ren har sagt: "Jag skall dig ej läm-na", Här-li-ga löf-te, grund-fa-sta borg!
2. Skug-gor-na kun-na ic-ke bort-skym-ma Je-sus, min her-de; han är mitt ljus. God-het och nåd mig sko-la led-sa-ga, Jag skall för e-vigt bo i hans hus.
3. Ut-i hans när-ket städ-se jag van-drar, Blo-det mig re-nar; ä-ra ske Gud! Hem-met jag skym-tar re-dan i fjär-ran, To-ner-na bru-sa, här-li-ga ljud!

Kör.

Her-ren har sagt: "Jag skall dig ej läm-na Ej hel-ler öf-ver-gif-va dig här." Ljuf-va säll-skap up-på min vandring, I hans gemen-skap lycklig jag är.

No. 107. Fröjd, den intet öga sett.

Jos. P. Webster.

1. Ack, ett land, mera skönt än en dag, Ge-nom tron ut - i fjär-ran jag
2. I det sa - li - ga, här - li - ga land Få vi sjun - ga den him-mel-ska
3. Till vår fa - der på himmelens tron Ge vi pris ut - af hjär - ta och

ser; Och vår him - mel - ske fa - ders be - hag Har be-redt för oss
sång; In - gen sorg fin - ner väg till dess strand, Ej en suck där skall
själ; Ut - af kär - lek han gaf oss sin son, Och hans öm - het oss

bo - nin - gar där.
hö - ras en gång.
led - de så väl.

Kör.

O, så nöjd, in - om kort, Jag i
O, så nöjd, in-om kort,

fröjd når den sa - li - ga ort! O, så nöjd,
in - om kort, in - om kort,

in - om kort, Jag i fröjd når den sa - li - ga ort!
in - om kort,

By permission.

No. 108. Gud är med.

A. F. Myers.

1. Un - ga ska - ra, stark och god, Sjung din sång med fröjd och mod,
2. Sjung, du bar - na - ska - ra fri, Un - ga här, tag del där - i,
3. Je - sus lef - ver! Där-om sjung! Herrars her - re, kungars kung.

Låt din hälsning vidt bli spord, Gud är med. Jesus gick väl dödens stig,
Och låt gläd-je - sån-gen bli: Gud är med. Ljus för dig och hvarje själ,
Gläd dig, käm-pa-ska - ra, ung, Gud är med. Syndarns bojor krossar han,

Off - ra - de på kor - set sig, Dock han lef-ver e - vig-lig, Gud är med.
Frid för hvarje syndens träl Finns hos Jesus.–Allt blir väl, Gud är med.
Sor - ger-na han skingra kan. Öf-ver död han seger vann. Gud är med.

Kör.

Vän - ta ej tills skuggor sti - ga och du gammal är, Ver-ka nu och
Dröj ej tills Sjung,
Dröj ej, dröj ej tills du gammal är, Sjung om

sjung af hjärtat om din Je - sus kär. Låt din lofsång klin-ga klar,
sjung,
Je - sus, om din Je - sus kär.

f rit.

Till dess e - ko gifver svar Med din hälsning underbar. Gud är med.

No. 109. Kom, sorgsna själ!

FABIAN.

1. Kom, sorgs - na själ, o kom, Från synd och värld vänd om! Ty
2. Där fin - nes in - gen frid, Där är blott sorg och strid, Där
3. Hos Je - sus fri - den är, Du fin - ner den blott där. In -
4. Kom, sänk din synd och nöd I pur - pur - käl - lan röd, Och
5. Där mån - gen blif - vit säll Och i sin lef - nads kväll Med

där finns in - gen tröst För sar - gadt män - sko - bröst. Ty
rå - der synd och död, Där ö - kas blott din nöd. Där
vid hans si - - do - sår, Blott där, du fri - den når. In -
in - vid kor - - sets fot Din sa - lig - het tag mot. Och
lugn ut - i sitt sinn' Så sött fått som - na in. Med

där finns in - gen tröst För sar - gadt män - sko - bröst.
rå - der synd och död, Där ö - kas blott din nöd.
vid hans si - do - sår, Blott där, du fri - den når.
in - vid kor - sets fot Din sa - lig - het tag mot.
lugn ut - i sitt sinn' Så sött fått som - na in.

No. 110. Ljuf frid.

P. P. Billhorn.

1. Jag hör i min själ en ljuf sång, (ljuf sång), Som
2. På kor - set af Je - sus den vanns (den vanns), Den
3. När Je - sus min Her - re fick bli, (fick bli), Min
4. Af Je - sus min gläd - je jag får, (jag får), Om

fröj - dar och lö - ser från tvång (från tvång), Jag
köp - tes med smär - tor - na hans, (ja, hans) Och
själ blef så glad och så fri, (så fri), Guds
blott vid hans si - da jag står, (jag står), Och

sjun-ger den gång ef - ter gång. Ljuf frid, som Je-sus mig ger.
an - nan en grund al-drig fanns För frid, som Je-sus mig ger.
frid kom och dröj - de där - i, Ljuf frid, som Je-sus mig ger.
all - tid i sjä - len be - står Den frid, som Je-sus mig ger.

Kör.

Frid, frid, Guds frid! Här - li - ga gåf - van jag ser, (jag ser),

O, un-der-bar, un-der-bar frid! Ljuf frid, som Jesus mig ger.

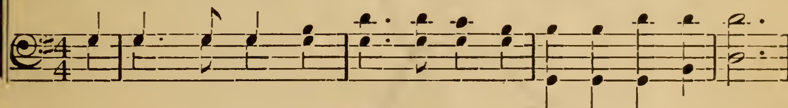
rit.

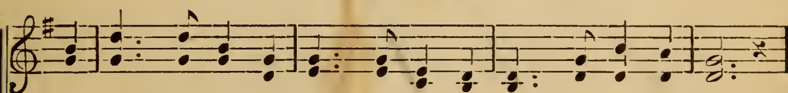
No. 111. Tro på honom!

Rev. J. H. Stockton.

1. O kom, du skuld - be - la - sta - de, Hos Je - sus fin - nes nåd;
2. Ty Je - sus gaf sitt dy - ra blod, Då han för dig måst' dö;
3. Ja, Je - sus lif och san - ning är, Den väg, som för till ro;
4. Kom då och räck det folk din hand, Som upp till him - len går,

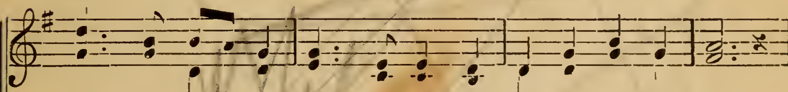

Han ger dig ve - der - kvic - kel - se, För - tro dig åt hans råd!
Gå ned ut - i den pur - pur - flod, Den tvår dig hvit som snö.
Och du blir frälst af ho - nom, när Du vill på ho - nom tro.
Och då med dem i lju - sets land En e - vig ro du får.

Kör.

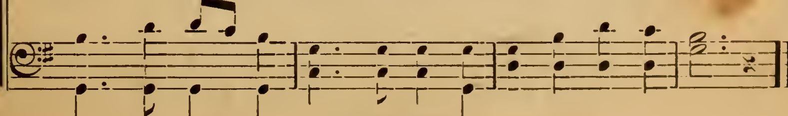

Tro på ho - nom, tro på ho - nom, Tro på ho - nom nu!

Han vill fräl - sa, han vill fräl - sa, Han vill fräl - sa nu.

By permission.

No. 112. O underbare Frälsare.

E. F. MILLER.

1. Jag har hört nå - got un - der - bart täl - jas Om
2. Bland de fat - ti - ga, ar - ma, han dröj - de, Bland
3. När en kvin - na till ho - nom man för - de Att
4. Se, han grå - ter vid graf - ven i smär - ta, När
5. Ja, han kom att ge lif åt de ar - ma, Att

Je - sus, min ko-nung och Gud; Hur han kom från sin här - li - ga
synd - ful - la hjär - tan på jord, Och han bort-stöt-te in - gen, som
ste - nas för synd hon be - gått, Han dem sva - ra - de: "Den som är
an - dra i tå - rar han ser. Med sin kraft se'n han graf-dör-ren
kros - sa - de hjär - tan ge ro. Han oss lof - vat ett hem u - tan

him - mel Att brin - ga om fräls - ning oss bud........
vil - le Mot - ta - ga hans äl - skan - de ord........
synd - fri, Han ka - ste nu först, som sin lott."....
öpp - nar, Och La - sa - rus lif - vet han ger... ....
sor - ger, Där vi bland de kä - ra få bo..... ....

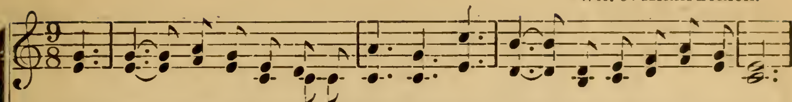
KÖR.

O un-der-bar Fräl-sa-re, kä - re! Hans ä - ra hvart hjärta nu sjung!

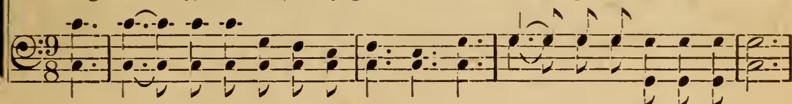
Att hit du kom ned att oss fräl - sa, Vi krö - na dig Her-re och kung.

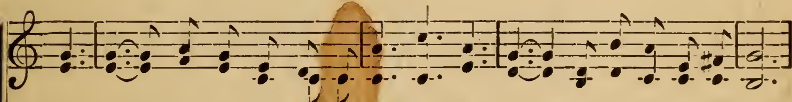
No. 113. Mina ögon skola se honom.

Wm. J. Kirkpatrick.

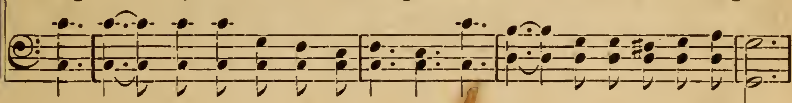

1. Jag vet ej den stund han skall komma, Ej hvad jag då hö-ra skall få,
2. Jag vet ej, hvad sällhet mig väntar Hos Je-sus långt bortom min graf.
3. Kan-hän-da att midt un-der mö-dan Min Fräl-sa-res stämma jag hör,
4. Jag vet ej, men ack, hur jag vän-tar Min lam-pa är re-do och klar.

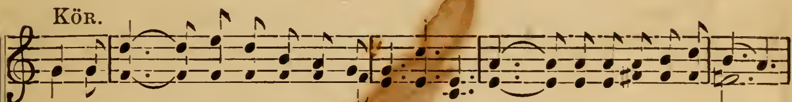

Om mor-go-nen ljus el-ler kväl-len Min an-de till honom skall gå.
Jag vet ej, hur snart jag skall i-la Att ba-da i kärlekens haf.
Kan-hän-da i midnattens slummer Sitt hembud han kunnigt mig gör.
Jag vet ej, om kväll el-ler morgon Min Je-sus till himlen mig tar.

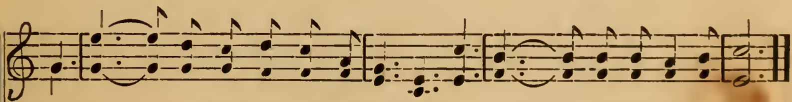

Kör.

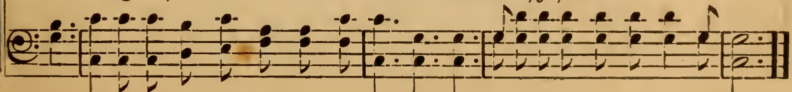

Men jag vet jag skall vakna och lik-na Den vän, som jag håller så kär.
Jag vet Den vän

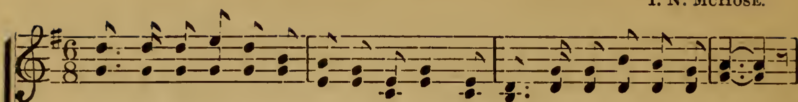

Jag vet, att jag honom skall skåda Och det-ta jag blott be-gär.
Jag vet, Och detta, ja, detta

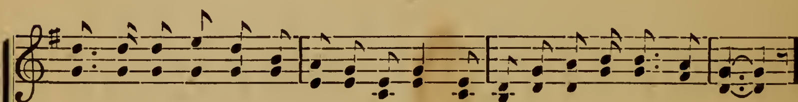
No. 114. O, hvilken underbar kärlek!

I. N. McHose.

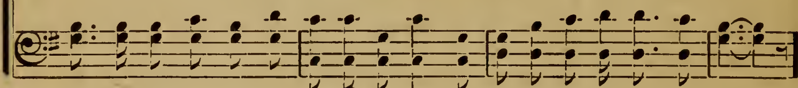

1. O, hvilken kärlek min Je-sus oss ger! På kor-set han off-ra - de sig,
2. Ej det fanns rum ut-i slott el-ler hus För Je-sus, som nåde-full kom
3. Hemlös, en sorgernas man var han väl, Min Fräl-sare dock, och min vän,

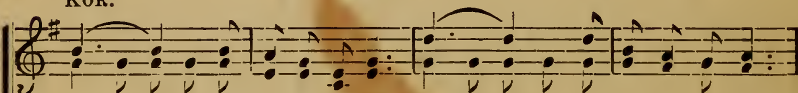

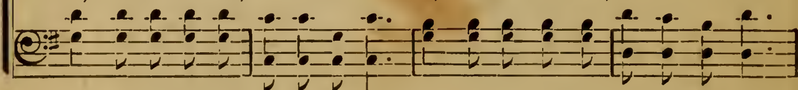
Han i-från him-me-lens salar steg ner, Att rädda en brottsling som mig.
Ned i-från him-len att gif-va oss ljus Och frälsa från synd och från dom.
Gju-tan-de kär-lekens ström i min själ, En kärlek så un-der - bar än.

Kör.

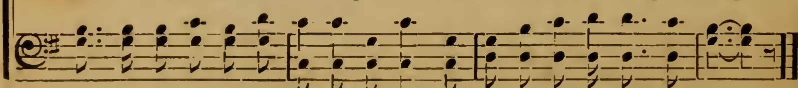

O,......... hvad un-der-bar nåd! O,......... hvad un-der-bar nåd!
O, hvad under-bar, O, hvad un-der-bar,

Jesus från himmelens tron steg hit ner Att frälsa en brottsling som mig.

No. 115. Budskap om underbar kärlek.

Arr. by H. L. G.

1. Gud så äl - ska-de oss, att han gaf oss sin Son Ut - i ti-dens full-
2. Se, han kom att de fång-na ge fri - het och frid, Och att los - sa de
3. Och när fol - ket sig träng-de att hö - ra hans röst, Åt hvart sör-jan-de
4. På Ge - ne - sa-rets sjö up - på vå-gen han gick, Trots de skummi-ga
5. Det-ta budskap så un - der-bart al-drig än sjöngs I de himmel-ska

bor-dan, att han Skul-le fräl-sa från nöd Och från syn-der och död
syn - da - res band. Lama springa i - gen. Stumma pri - sa sin vän
bröst gaf han tröst. Och fast sek ler-na gå, Än vi hö - ra dock få
böl - jor - nas hot. Stormen ti - ga han bjöd Och för-dref så all nöd,
ska - ror-nas klets, Till dess änglar-nes kör Ut - i nat-ten man hör

D. S.—Pris ske Je - sus som kom Och för - kun-na - de om

Och för - kun - na Guds kär - lek så stor.
Vid hans bud-skap om kär - lek så stor.
Det - ta bud-skap om kär - lek så stor. FINE. KÖR. O, kär - lek, så
Sam - me Je - sus i kär - lek så stor.
Brin - ga bud-skap om kär - lek så stor.

Den - na kär - lek så här - lig och stor.

stor, ja, kär-lek så stor, Ja, långt större än nå - gon för - står. *D. S.*

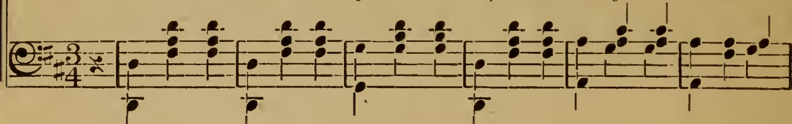
No. 116. Kom till Jesus nu!

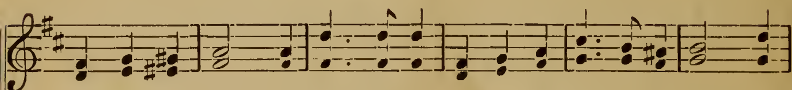
LEONARD STRÖMBERG. WINNIE M. GABRIELSON.

DUETT.

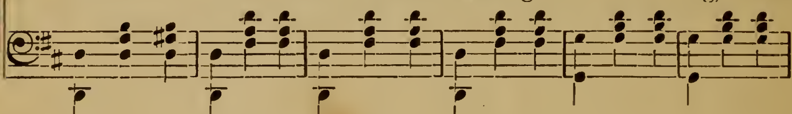

1. Du ir - ran-de själ ut - i syn-der och värld, Så ängslad och plågad af
2. Du län - ge har ir - rat i värl-den omkring Och sökt i de jäk-tan-de
3. Du druckit ur brunnar, som vatten ej ge, Du dröjt, där de lockan-de
4. Dig sa - tan har bju-dit en myc-kenhet fröjd, Du aldrig dock fick hvad din
5. Hos ho-nom al - le - na din själ kan få ro, När ödmjuk du kommer i

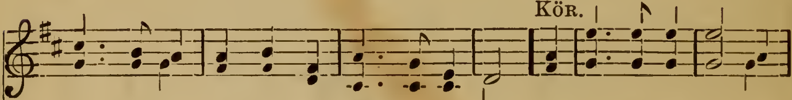

tröt-tan - de flärd, Säg, vill du ha gläd-je, så sök den i dag. Just
nö - je - nas ring Den frid du be - höf-ver,–du får den i dag. Just
fre - stel - ser le, Du tör - star och kvider,–släck tör-sten i dag, Just
själ gjor - de nöjd. Du står där så fat-tig,–blif rik nu, i dag, Just
bön och i tro. Hos ho - nom finns frälsning för al - la i dag, Just

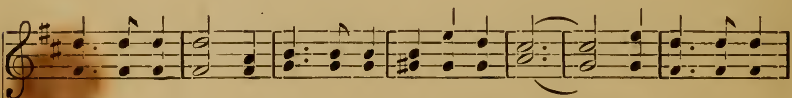

KÖR.

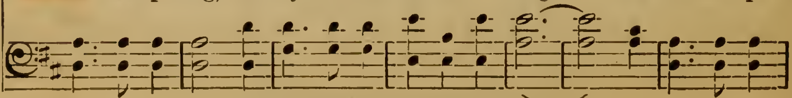

1–5. nu till den kors - fä - ste Mä - sta-ren drag. Han vän-tar på dig, han

vän - tar på dig, Så fly till hans skö-te i dag! Han vän-tar på

dig, han vän-tar på dig, Just nu till den korsfä-ste Mä - sta-ren drag.

No. 117. En sådan som mig.

C. J. BUTLER.

1. Jag var från min Fräl - sa - re fjär - ran,........ Ja, stadd på för - tap - pel-sens stig;...... Och un - dra - de of - ta, om Her - ren Kan fräl - sa en så-dan som mig.
2. Jag van - dra - de fram ut - i mör - ker,........ Ej strå - le af ljus på min stig;...... Och tyck - te mig se i min jäm - mer, Att frälsning ej fin-nes för mig.
3. Då hör jag, i mör - ka - ste stun - den,....... En röst hvi-ska vän - ligt till mig:...... "Se jag, dy - ra själ, i - från syn - den Kan fräl - sa en så-dan som dig."
4. Jag lyss - na - de — se, det var Je - sus......... Som ta - la - de vän - ligt till mig....... Jag ro - pa - de: "Fräls den för - näm - ste Bland syn - da - re—här har du mig."
5. Jag hvi - la - de nu i hans ar - mar,....... Mitt hjär - ta det fröj - da - de sig........ Och ro - pa - de högt: "Du för - bar - mar Dig öf - ver en så-dan som mig."

rit.

6. Nu slapp jag i mörker att vandra,
Ty ljuset nu lyser min stig.
Med fröjd jag förkunnar för andra:
"Han frälste en sådan som mig."

7. Snart slutar jag här uppå jorden
Och möter, min Frälsare, dig
Och sjunger för evigt i himlen —
"Du frälste en sådan som mig."

No. 118. Hvar skall du stanna?

FABIAN. C. E. REED.

SOLO ELLER DUETT.

1. Säg, min vän, hvar skall du stan-na Ef - ter ti - dens kor - ta höst,
2. Je - sus ön - skar att få tryc-ka Hvar-je syn - da - re i famn;
3. Om du än är arm, förskju-ten: Syndens, la - stens ar - ma träl;

Skall du ut - i mörkret ham-na U - tan hopp och u - tan tröst?
Att ur sa - tans hand dem ryc-ka, Fö - ra in i fridens hamn.
Är din motståndskraft helt bruten, Dy-ster, mörk din ar - ma själ;

Säg, o själ, skall du gå mis - te Om de fräl-stas sköna hem?
Skall han då för - gäf-ves vän - ta, När han vän - ligt kallar dig?
Kom till Je - sus, kom du ar - ma, Dig in - till hans skö-te slut;

Säg, o säg, skall du gå mis-te Om vår Guds Je - ru - sa - lem?
O. han ön - skar ömt få häl-sa Dig väl-kom - men hem till sig.
Han skall sig om dig för-bar-ma; In - gen har han ka-stat ut.

No. 119. Finnes plats för mig?

E. E. Meyer.

1. Bo-nin-gar i Fa-drens land, Bygg-da af Guds star-ka hand,
2. Kro-na skön i Fa-drens hus, Kla-ra-re i stjärnors ljus.
3. Kläd-nad hvi-ta-re än snön, Kri-stus själf den gjort så skön.
4. Gyll-ne har-por strängats där, Ä-re-sång åt Je-sus kär

Äng-lar mång' där fröj-da sig. Fin-nes där en plats för mig?
U-tan fläck, o-van-ske-lig. Finns en kro-na ock för mig?
Hör, han kal-lar oss till sig. Finns där ock en dräkt för mig?
Bru-sar här-lig, e-vig-lig. Finns en har-pa ock för mig?

Kör.

Fin-nes där en plats för mig? Fin-nes där en plats för mig?
Finns en kro-na ock för mig? Finns en kro-na ock för mig?
Finns där ock en dräkt för mig? Finns där ock en dräkt för mig?
Finns en har-pa ock för mig? Finns en har-pa ock för mig?

Äng-lar mång' där fröj-da sig, Fin-nes där en plats för mig?
U-tan fläck, o-van-ske-lig, Finns en kro-na ock för mig?
Hör han kal-lar oss till sig, Finns där ock en dräkt för mig?
Klin-gan-de e-vin-ner-lig, Finns en har-pa ock för mig?

No. 120. Ack, hur lycklig är barndomstiden!

1. Bar - na - å - ren hur säl - la, gla - da, Förr'n syn - dens
2. O, hur' sällt att i spä - da å - ren Som lam få
3. Je - sus var ock ett barn i ti - den Som vi ock
4. Som en mo - der sitt barn hug - sva - lar, I or - det

D. C.—Ack, hur lyck - lig är barn-doms - ti - den, Men ack, så

frost-natt hun-nit brod-den ska - da — Bar - na-hjär - tat, som sig fått
be - ta med de äl - dre få - ren Up - på än - gen—i Je - su-
kom med nå - den, gläd-jen, fri - den; Han går för oss och fö - rer
Je - sus oss så ömt till - ta - lar: Fruk - ta ic - ke, ty jag be -

snart, så snart den är för - li - den! Ack, hur lyck-lig är barndoms-

D. C.

ba - da i nå - dens sku - rar ut - i lif - vets vår!
så - ren, Hvar - i vi lif och hel - sa haf - va fått!
stri - den Mot vå - ra fi - en - der, hal - le - lu - ja!
va - rar — Si, jag skall bä - ra lam - men i min famn.

ti - den, Men ack, så snart, så snart den ha - star bort!

Ahnfelt.

No. 121. Gör mig stilla.

1. Je - sus, låt din räd - da duf - va Snart få hvi - la ut hos dig.
2. Up - pe - håll och stärk då mo - det, Så-som du det en-sam kan.
3. Låt ej syn - den, låt ej flär - den Söf - va och be - då - ra mig.
4. Gör mig stil - la, gör mig stil - la, Göm mig djupt i di - na sår.

Den-na jord har in-gen tuf-va, Där hon trygg kan hvi-la sig,
Lär mig stän-digt se på blo-det, Som för mi-na syn-der rann.
Ack, för he-la, vi-da värl-den Vill jag ic-ke mi-sta dig.
Där kan det ej gå mig il-la, Hur det än i världen går.

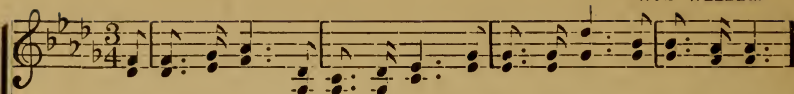
Och hon läng-tar, och hon läng-tar Hem från ök-nens mör-ka stig.
Ack, det blo-det, ack, det blo-det, Hvar-i lif och frid jag fann!
Du al-le-na, du al-le-na Fö-rer mig den rät-ta stig.
I det nä-stet, i det nä-stet, Ack, hur väl din duf-va mår!

No. 122. Morgon mellan fjällen.

1. Mor-gon mel-lan fjäl-len, Kla-ra bäck och flod, Sor-lan-de mot häl-len, Sjun-ga: "Gud är god, Gud är god."
2. Da-gen ser jag bräc-kas, Fram går lju-sets flod. Da-lar-na, som väc-kas, Sva-ra: "Gud är god, Gud är god."
3. Sko-gens fåg-lar sjun-ga, Med ett gläd-tigt mod, Där på kvist de gun-ga, Kvitt-ra: "Gud är god, Gud är god."
4. Själ, vak upp och sva-ra Dem med ny-födt mod. Höj din lof-sång kla-ra: "Gud, vår Gud är god, Gud är god."

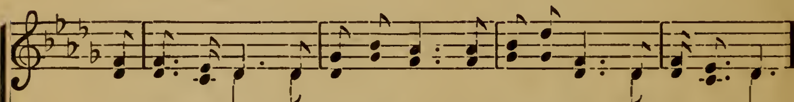
No. 123. Min moders bön.

W. S Weeden.

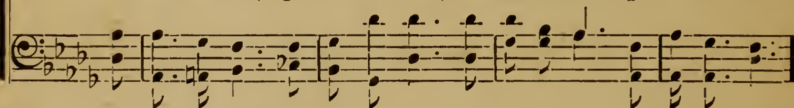

1. Ur min-net al - drig sli - ter sig Den dag, då mo - der sa - de mig:
2. Jag kan ej glöm-ma hen-nes röst, Som all - tid gaf mitt hjär-ta tröst,
3. Fast år ha gått, jag glömmer ej De kär-leks-or - den, nej, o nej!
4. Den stund jag al - drig glömma kan, När Je - su hel - ga frid jag fann.

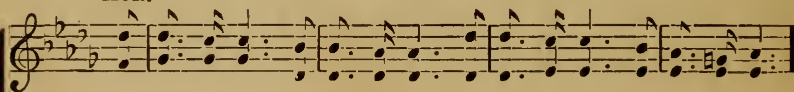

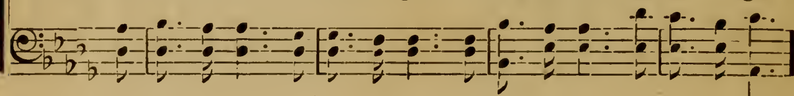
"Du läm-nar nu min vård så öm, Din moders bön dock ic - ke glöm."
Fast jag har van-drat, Gud vet hvar: Ej moders bön jag bortglömt har.
Än klart det står in - för min blick, Hur hon i bön för bar-net gick.
Han allt för - lät, gaf ro så skön; Det var hans svar på moders bön.

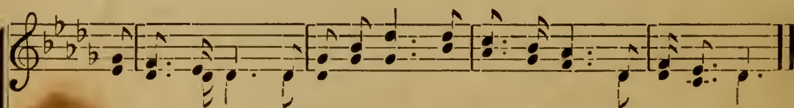

Kör.

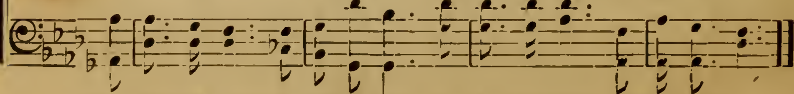

1, 2 o. 3. När helst jag minns min mo-der kär, Jag kän-ner hen - nes an - de när.
4. O, pris ske Gud för frälsningen! I him-len mö - tas vi i - gen.

Jag hör en röst så ljuf och skön, Som hviskar varmt om moders bön.
Vi de - la hvi-lan ljuf och skön, Som svar up-på min moders bön.

No. 124. Hvem står och väntar vid din dörr?

Harmonierad af W. M. G.

1. En röst till dig of - ta har hvi - skat, Till Je - sus, din Fräl - sa - re, kom: Öf - ver - gif syn-dens stig, den dig fö - rer Till e - vig ru - in, o vänd om........
2. Du län - ge hans bjud-ning för - ak - tat Ej lyss - nat till vän - nen så god, Öpp - na dör - ren, att han må in - trä - da, Dig re - na från synd i sitt blod......
3. Snart hans hjälp kä - ra själ du be - höf - ver Då vid döds-flo-den, mörk, du skall stå. Var då vis, sök hans hjälp förr'n han läm - nar, Snart han e - vigt i - från dig kan gå.........
4. Snart till doms skall du trä - da för Her - ren; In - gen tid att bli frälst gif-ves då, Då i e - vi - ga mör - ker du läm - nas, Me - dan fräl - sta i him - len in - gå.........

KÖR.

Hvem står och vän-tar vid din dörr? Hvem står och vän-tar vid din dörr? Det Jesus är, han klappar, hör! Öppna nu! Se, han väntar vid din dörr.

No. 125. Landet bortom Jordan.

LEONARD STRÖMBERG. WINNIE M. GABRIELSON.

1. Jag vet ett här - ligt, sa - ligt land, Där in - gen nöd är mer....... Långt bort på Jor-dans an - dra strand Det lju - sa lan - det ler........
2. Till det - ta land ej mör - ker når, Och in - gen sorg och nöd....... Där fal - ler in - gen smärtans tår, Och där finns in - gen död.......
3. Där allt är frid, och allt är ljus, Där allt är har - mo - ni......... Hur sa - ligt i min fa - ders hus För hjär - tat det skall bli........
4. Och först af allt, min Je - sus kär Jag i det lan - det ser........ Jag stan - na får hos ho - nom där, Vi skil - jas al - drig mer......
5. O, låt mig gå på lif - vets stig Fram - åt med hopp och tro!....... Jag läng - tar, Fräl - sa - re, till dig, Och till din ljuf - va ro.........

Kör. Dit.......... vill jag gå, ... där............ vill jag bo,...............

Dit vill jag gå, där vill jag bo, Dit vill jag gå, där vill jag bo, Där är mitt hem, där

bor min vän: Det lan - det skönt är him - me - len.

No. 126. Förtröstan.

C. L. Eby.

1. Ut-af synd och sorg var min själ betryckt Och din väg var mörk för mig,
2. Nu jag hvi-lar ljuft i din fräl-sar-famn; O, så god du är mot mig!
3. Jag mig lämnar helt; må din vil - ja ske Ut - i allt; jag går din stig.

Men till dig jag gick och din frid und-fick. Jag förtröstar, Gud, på dig.
Med min Je - sus när jag ej fruk-tar här; Jag förtröstar, Gud, på dig.
Vär-des nåd mig ge, tills jag dig får se; Jag förtröstar, Gud, på dig.

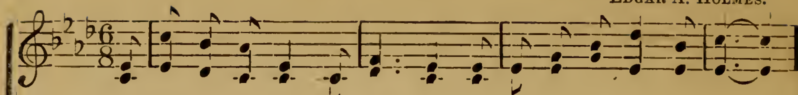
Kör.

För - trö-star på dig, För - trö-star på dig, Och min an-de fröj-dar sig.

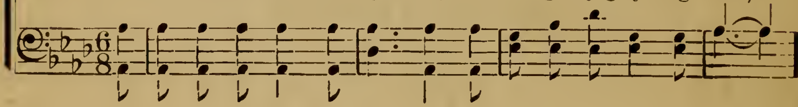
Ut - i lif och död du skall bli mitt stöd; Jag för-trö-star, Gud, på dig.

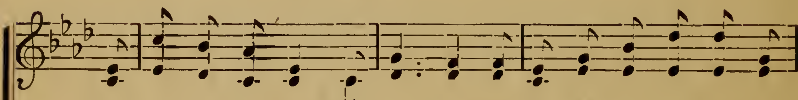
No. 127. Gå i ensamhet och bed.

EDGAR A. HOLMES.

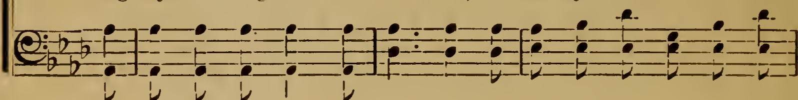

1. Min fot gan-ska of - ta tröt - tas, När lif - vet mig mö - da ger;
2. Af ar - be - tet matt blir han-den, Och da - gen så lång jag ser;
3. Mitt hjär-ta rätt of - ta plå - gas, När pröfning för mig sig ter;
4. Nog fre-stel-ser stun-dom ho - ta Att dra mig i dju - pet ner;
5. Om lju-set så klart ej ly - ser, Att vä - gen jag tyd-ligt ser;

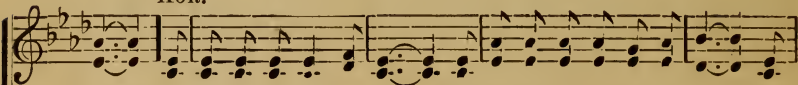

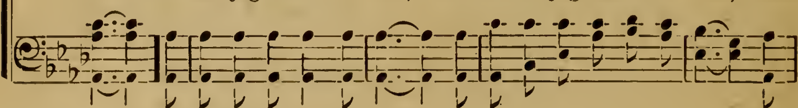
Men då för att styr - ka vin - na, Jag går och i en - sam - het
Men när jag af mö - dan dig - nar, Jag går och i en - sam - het
Men då att min tro bör styr - kas, Jag går och i en - sam - het
Men för att jag ej skall fal - la, Jag går och i en - sam - het
Jag skyn-dar mig då till Je - sus, Och öd-mjukt ned-fal - ler och

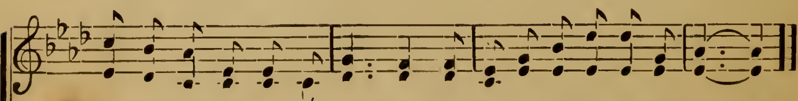

KÖR.

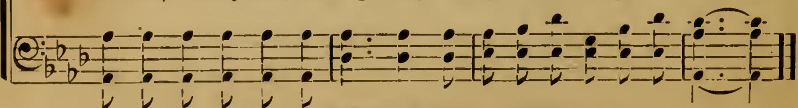

ber. Min dörr jag då slu-ter till, Med Jesus jag sam-ta-la vill; Han

tröstar, han styrker, väl - sig - nar, Och hjärtat be-tungas ej mer.

No. 128. Hemma där.

E. E. Meyer.

1. O, jag vet en stad så ljus, Fjärran bort från jordens grus, Det en kunglig bo-ning är, skön och skär. In-gen plåga finnas skall, I den stad af ren kristall, Sorg och synd skall aldrig fin-nas där.
2. När jag når den gyll-ne port, Le-dan-de till sa-lig ort, Öppnad af en ängels hand skall den bli. Med de säl-la skall jag då Till en ljuf-lig hvi-la gå, Sjun-gan-de min se-ger-me-lo-di.
3. Fräl-sa-ren jag skå-dar där, Ho-nom e-vigt lik jag är. Klädnad hvi-ta-re än snö, då jag får. Glad jag sjunger då min ton I-bland äng-lar vid Guds tron, E-vigt frälsad hos min Gud jag står.

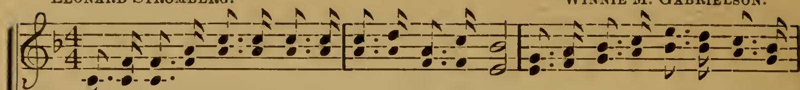
skön och skär.

Kör.

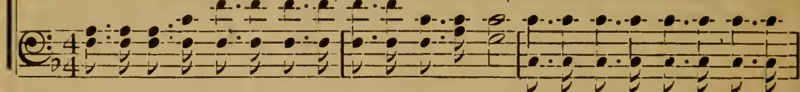
Hemma där, hemma där, I det land af ändlös fröjd höres änglars sång;
Hemma där, hemma där,
Hemma där, Hemma där, Blir det sa-lig-het för mig en gång.
Hemma där, hemma där, en gång.

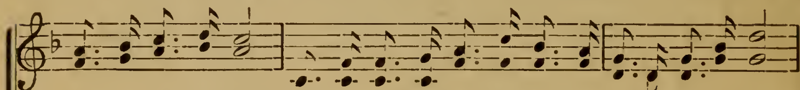
No. 129. Kom till källan.

LEONARD STRÖMBERG. WINNIE M. GABRIELSON.

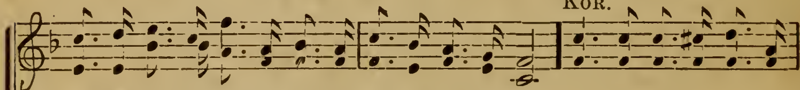
1. Vill du hafva kraft att kämpa emot synd och nöd? Vill du vinna mod som räcker
2. Vill du hafva frid som varar hvarje dag och stund? Vill du hafva lugn och sällhet
3. Vill du hafva ljus på vä-gen i den mörka natt, Och när dystra dimmor ho-ta
4. Allt i honom skall du finna, allt af honom få, Om du blott till hälso-källan

ut - i lif och död? Skynda då till häl - so - källan, som så klar flöt fram,
ut - i hjär-te-grund? Vill du haf - va tro som al-drig, al-drig svikta skall?
döl - ja hjärtats skatt? Vill du skå-da öf - ver gränsen till det bättre land?
vill med gläd-je gå. Om åt Je-sus blott du gif - ver he - la hjärtat ditt,

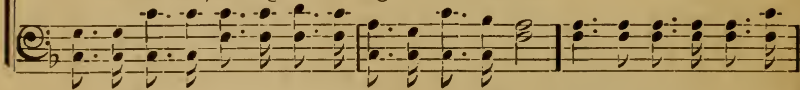

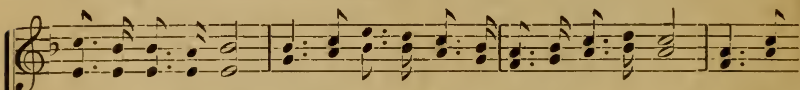

När vår dy - re Her-re Je - sus dog på korsets stam.
Kom då, själ, och störta ned i häl-so-källans svall.
Tro på Jesus, han skall fö-ra dig till himlens strand.
Skall han trofast, var-ligt fö - ra dig till hemmet sitt.

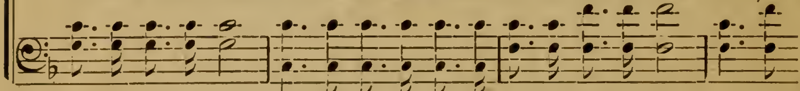
KÖR.

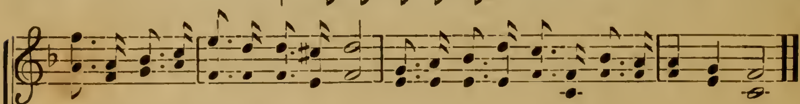
Kom, o kom till käl-lan,

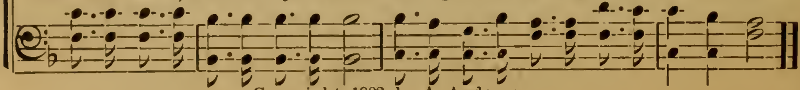

häl-so-käl-lan klar! Som från korset strömmar fri och un-der-bar. Kom, o

kom till källan, som från synd kan två! Evigt lif och glädje skall vid den du få.

No. 130. När de frälsta tåga in.

J. M. Black.

1. In-vid por-ten då äng-lar sko-la stå, När de fräl - - sta tå-ga in; Och vid re-sans slut kro-nor de-las ut,
2. Vän-ner skil-da här mö-tas å-ter där, När de fräl - - sta tå-ga in; Hvitklädd ska-ran är, palm hvar hand nu bär.
3. Al-la tungors ljud hö-ja lof till Gud, När de fräl - - sta tå-ga in; Från blodtvagna mång' hvilken väl-dig sång!
4. Lam-met dödadt, men lef-ver nu i-gen, När de fräl - - sta tå-ga in; Eg-nas på allt vis e-vigt lof och pris,

När de frälsta, de frälsta tå-ga in;

När de fräl - - sta tå-ga in.

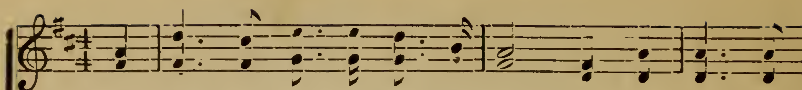
När de frälsta, de frälsta

Kör.

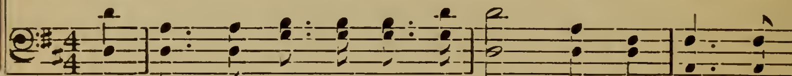
När de fräl - - sta tå-ga in, När de fräl - - sta tå-ga in, Fröj-de-sång då skall ljuda genom himmelen, När de fräl - - sta tå-ga in.

När de frälsta tå-ga in, När de fräl-sta tå-ga in, När de frälsta, de frälsta tå-ga in.

No. 131. Min Förlossare lefver.

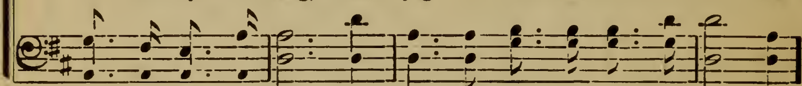
1. Jag vet, att min för-los-sar' lef - - ver Och mig ett
2. Jag läm-nar allt i Je-su hän - der, Hans blod det
3. Min själ är re-dan sa-lig vor - den Vid tan-ken
4. Jag vet, att Je-sus snart skall kom - ma, Jag vet, att

D. S.—Ty nu jag vän-tar blott att hö - ra Hans röst mig

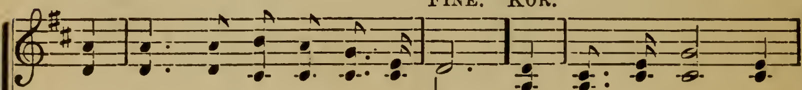

rum be-redt hos sig; Jag vet, han se-ger-kro-nan gif - ver
ma-nar godt för mig; Jag vet, att snart han bu-det sän-der,
på Guds frälsningsråd: Guds Son kom ned till den-na jor-den
ti-den ej blir lång, Förrn' jag för-kla-rad bland Guds from-ma

ro-pa: "Barn, kom hem!" Ty nu jag vän-tar blott att hö - ra

FINE. KÖR.

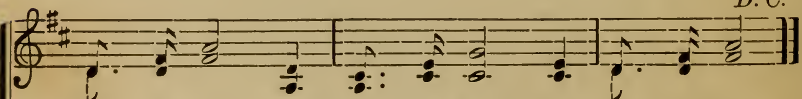
Åt trog - na barn, som gå hans stig.
Som häl - sar: "Mästar'n kal-lar dig!"
Att fräl - sa syn-da-re af nåd.
Får sjun - ga Lammets ny-a sång.

Där - för be-gär ej

Hans röst mig ro-pa: "Barn, kom hem!"

D. C.

af mig här Att stan - na kvar bland synd och flärd,

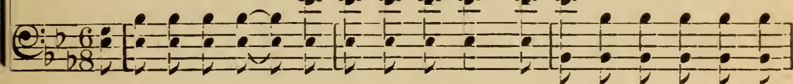

No. 132. Nyfödas måste du!

Geo. C. Stebbins.

1. En öf-ver-ste kom till Je - sus en natt, Att frå - ga om frälsningens
2. O, människo - barn, hör-sam-ma det bud, Som all-var-ligt ut-gafs af
3. Om himlen du tän - ker hin - na en gång Och sjunga bland helgon de
4. I himlen du har nå'n äl-skad kanske, Som vän-tar vid por-ten att

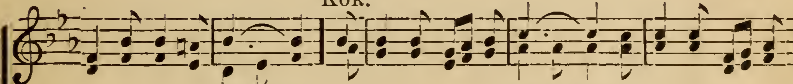

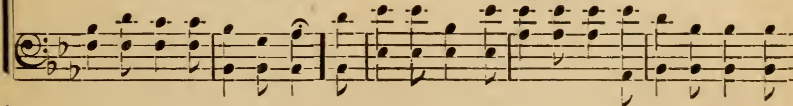
dyr - ba - ra skatt; Och mä-sta-rens svar till oss lju - der än - nu: "Ny-
Her-ren vår Gud! O, lyss-na till ordet!—det ta - lar just nu: "Ny-
sa - li - gas sång, Om du skall få lif-vet så he - ter det ju: "Ny-
å - ter dig se. Tag var - nin-gen fräl-sa-ren sän-der dig nu: "Ny-

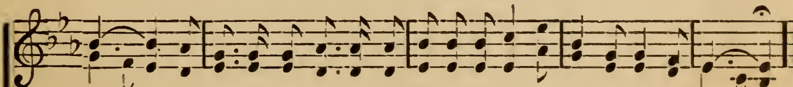

Kör.

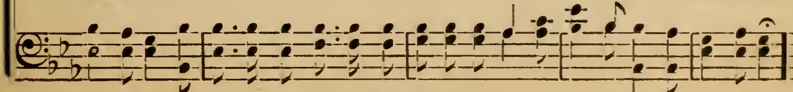

må-ste du!" må-ste du!"
fö-das må-ste du!"...... "Ny-fö - das må-ste du!"..... "Ny-fö - das må-ste
må-ste du!" må-ste du!"

måste du!" måste du!"
du!".... Jag sannerligt, sannerligt säger till dig: "Nyfödas måste du!"....
måste du!" måste du!"

By permission.

No. 133. Jag är främling.

Italiensk mel.

1. Jag är främling, jag är en pil-grim; Blott en af-ton, blott en
2. Till det lan-det mitt ö-ga blic-kar; E-vigt strå-lar, e-vigt
3. Till det lan-det min ko-sa sträc-kes, Där min Je-sus, där min

D.C.–Jag är främ-ling, jag är en pil-grim; Blott en af-ton, blott en

FINE.

af-ton bor jag här. Gör mig ej hin-der, ty jag vill
strå-lar so-len där. I främ-lings-lan-det är mörkt och
Je-sus so-len är. Där grå-ter in-gen, där slu-tar

af-ton bor jag här.

D. C.

föl-ja Dit flo-den i-lar med rast-lös böl-ja.
far-ligt, Där går jag vil-se och tröttnar snar-ligt.
nö-den, Där bor ej syn-den, dit når ej dö-den.

No. 134. Sabbatsdag, hur skön du är!

J. B. J. Blomqvist.

1. Sab-bats-dag, hur skön du är! Skänkt af Gud–jag har dig kär.
2. Ef-ter ar-bets-veckans strid Få vi sit-ta ned i frid.
3. Gud; vår Gud, till dig vi se, Gif oss rik väl-sig-nel-se.
4. Låt i dag ditt hel-ga ord Gö-ra un-der på vår jord.
5. Kom och mån-get by-te tag Från den star-ke den-na dag.
6. Her-re, kom-me snart den tid, Då vi ef-ter lif-vets strid

rit.

Kom, o kom, att än en gång Sam - la oss till bön och sång.
Vid vår Fa - ders ri - ka bord, Lyss-nan - de till nå - dens ord.
Låt ditt e - van - ge - li - um Lju - da klart på al - la rum.
Vå - ra ar - ma sjä - lar föd, Her - de god, med lif - vets bröd.
Ber - ga mån-gen kärf - ve in Ut - i him - la - la - dan din
Ut - i e - vig sab - bats-ro Få i di - na går - dar bo.

No. 135. I djupet af mitt hjärta.

C. O. ROSENIUS. O. AHNFELT.

Fine.

1. I dju - pet af mitt hjär - ta En stad jag högt å - trår:
2. Se den på tro - nen sit - ter Där rå - der öf - ver dem
3. Men på de vi - da vat - ten Hvar fin - ner jag dock väg?

Je - ru - sa - lem, det säl - la hem, Der all min nöd och
Med e - vig frid—där finns ej strid, Ty in - gen ond och
Bland blin - da skär hvar vä - gen är I storm och mör - ka

D. S.)*

smär - ta Sitt pass och af - sked får. I
bit - ter Bor i Je - ru - sa - lem. Se
nat - ten Till hem - met, säg, o säg. Ack,

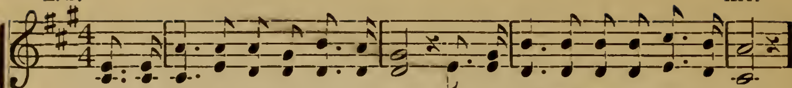
4. Jo, du mig visar vägen,
Min dyre Frälsare,
Och vägen går i dina spår.
Själf hjälplös och förlägen
Jag blott på dig vill se.
Ja, du mig etc.

5. Så äfven jag skall vinna
I Jesu Kristi namn.
Ja, också jag så arm och svag
Skall en gång målet hinna
I härlighetens hamn.
Så äfven jag etc.

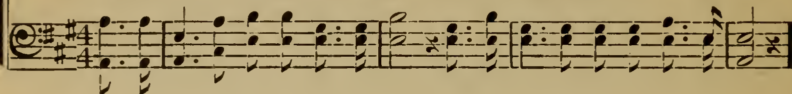
*) Upprepa första delen af hvarje vers.

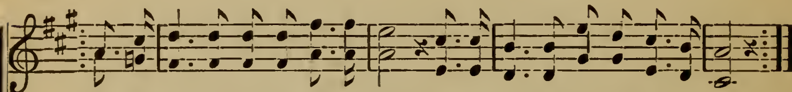
No. 136. Närmare till dig.

L. S. Arr.

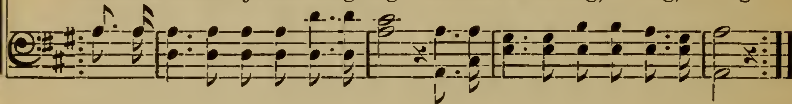

1. När-ma-re, o Jesus Krist till dig, När-ma-re, hvad än det kostar mig!
2. När-ma-re, om korset skul-le än Bli din hand, som ock på nytt i - gen
3. När-ma-re till dig, om vä-gen bär Genom nattens djupa skuggor här!
4. När-ma-re till dig och di - na sår! Och när snart jag mi-na vin-gar får,

När-ma-re i morgon än i går, När-ma-re, o Her-re, år från år.
Binder mig allt fa-sta - re till dig Och från jord och värld mer löser mig.
Hvad du nöd-gas ta-ga, Herre, tag, Närmare till dig blott städs mig drag.
Samma ton ur hjärtat tränge sig: När-ma-re till dig, till dig, till dig!

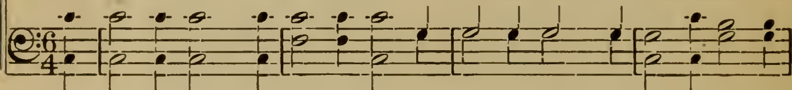

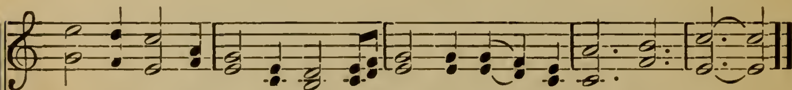
No. 137. Nådastolen.

Thomas Hastings.

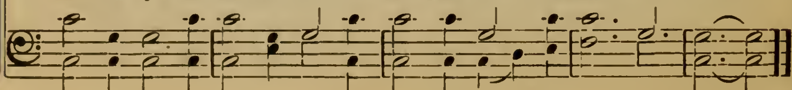

1. Från hvarje storm, som här-ja skall, Från al - la vre - da vågors svall, Det
2. Det finns en plats, där Je-sus ger Sin frid och fröjd åt den som ber; En
3. Det finns en plats, där vän med vän För - ny - ar, stär - ker kär-le-ken; Fast
4. Ack, al - drig hjär - tat fun-ne tröst När ondskans makt tycks va-ra löst, Och
5. Så låt oss dit med glädje fly Långt bort från synd och världens gny; Och

finns en tillflykt, finns en sol, Så lugn och trygg vid nå - dens stol.
plats be-lyst af e - vig sol: Den blod-be - stänk - ta nå - da - stol.
skil-da vidt, som pol till pol. De mö - tas dock vid nå - dens stol.
al-drig hjälp och se-ger vanns, Om in - gen nå - da - stol det fanns.
i vår själ en himmelsk sol Skall strå-la fram vid nå - dens stol.

No. 138. Källan.

1. En käl - la finns, som flö - dar fri, Hvars pur-pur - rö - da flod
2. Från Gol - ga - ta den käl - lan går, Där Je - sus göt sitt blod,
3. Kom själ, o kom till Je - su blod, Som flöt på kor-sets stam,
4. Jag kom - mer nu, o Gud, till dig Till kor-sets hel - ga fot,

Blef öpp - nad ut - i Da - vids stad, Ut - i E - ma-nuels blod.
Där han för vå - ra syn - der dog, Vår sak att gö - ra god.
Och i dess fräls - nings-våg dig två Från all din synd och skam.
Och blott på trons och löf - tets grund Jag be - der: tag mig mot.

Kör.

Se nå - dens käl - la än flö - dar fri, Med
än flö - dar fri.

lif för hvar och en, Och den, som kommer och sti - ger
för hvar och en,

i, I - från syn - den blif - ver ren.
och sti - ger i,

No. 139. Närmre, drag mig närmre!

1. Jesus, min Jesus, hvilken vän du är för mig! O, jag har funnit ljuflig ro i dig. När min väg var öde, sorgen brände i mitt bröst, Då din ljufva stämma ingöt mod och tröst.

2. Då stjärnor klara sprida ut sitt silfverljus, O, lär mig sjunga om min faders hus, Om det landet sälla, dit de kära gått förut; Låt mig där få hvila efter stridens slut.

3. Då, Herre Jesus, sista skuggan sänker sig, Och i det tysta du skall kalla mig, I ditt hulda sköte låt mig somna in förnöjd, För att sedan vakna till en evig fröjd.

KÖR.

Närmre, drag mig närmre, Tills jag hvilar helt i dig! Närmre, drag mig närmre, Jesus kär, till dig!

No. 140. Barndomshemmet.

MEL.: "Närmre, drag mig närmre."

1. O, ljufva minnen från min barndoms glada tid!
Blott deras hågkomst, o hur skön och blid!
Där i hemmet kära, uti syskonringen glad,
Jag i oskuld lekte, och min moder bad.

Kör:
Moder, o min moder! Ofta tanken går till dig,
Moder, o min moder! Glöm, o glöm ej mig!

2. Uti min yra, barndomshemmet glömde jag,
Och lefde fjärran ifrån Gud hvar dag.
Litet jag då visste, hvad som skulle möta mig
I en värld af oro, på min vandrings stig.

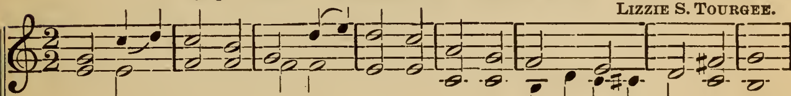
Kör:
Hemmet, barndomshemmet ofta för min blick sig ter.
Hemmet, ja det hemmet jag med längtan ser.

3. Men jag har funnit syn på hem, som bättre är,
Där bortom molnen — ja mitt hem är där.
Där jag möter moder invid porten till Guds stad,
När jag fri från banden tågar in så glad.

Kör:
Hemmet, o det hemmet, hos vår Frälsare så kär!
Hemmet, i det hemmet, möt, o möt mig där!

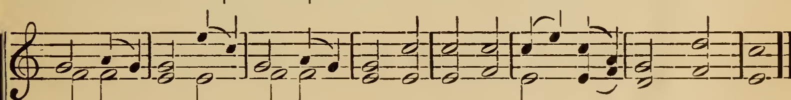
No. 141. Vidden af Guds nåd.

LIZZIE S. TOURGEE.

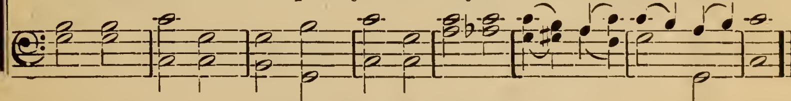

1. Lik-som haf-vets vi-da böl-ja, Så är vid-den af Guds nåd,
2. Ljuf-ligt bju-des syn-darn frälsning Och den fräl-ste kraft och mod.
3. Ej Guds kär-leks om-fång mä-tes Af vår fatt-nings rin-ga mått,
4. Om vi to-ge Gud på or-den Och vår kär-lek vo-re ren,

Äf-ven i hans dom-slut föl-ja Tec-ken af dess mild-hets råd.
Je-su kors bär fri-dens hälsning; Rening fås i Kri-sti blod.
Ty o-änd-lig god-hets upp-såt E-vigt från hans hjär-ta gått.
Lif-vets sol-sken då på jor-den Prydde nå-dens full-hets sken.

No. 142. Kristi kors.

1. Uti Kristi kors jag fröjdas,
Öfver tidens klagan höjd,
Kring dess topp beständigt strålar
Ljus och lif och frid och fröjd.

2. När mig lifvets mödor trycka,
Hoppet flyktar, modet flyr,
Korset skall mig icke svika,
Glädjens dag där gror för mig.

3. Och när medgångssolen tömmer
Allt sitt guld uppå min stig,
Ljuset, som från korset strålar,
Ökar dagens fröjd för mig.

4. Med- och motgång, sorg och glädje
Helgas under korsets hägn;
På den platsen faller ständigt
Himlens nåd likt vårens regn.

No. 143. "Kom öfver och hjälp oss!"

A. F. Myers.

1. Ett rop hörs öf - ver dju - pen Från långt af-läg - sen strand: Kom
2. Vi haf - va mån - ga gu - dar, Men in - gen hjäl-pa kan; Ju
3. Vi haf - va hört be - rät - tas Att bort-om hafvens brus En
4. Ack, I som lju - set ä - gen Och fröj-den er där - i, För-

öf - ver hit och hjälp oss Att sli - ta vå - ra band; Vi sit - ta
mer man till dem be - der, Ju me - ra sjun-ker man; De ä - ro
sol med bli - da strå - lar Nu spri-der lif och ljus; Att en, som
glömmen ej vår ställning, Till e - der blic-ka vi. Vi ön - ska

ut - i dö - dens Och mör-ka skuggors land, Och in - tet ljus oss
blott af - gu - dar, Och gjor-da ut - af trä, Blott stumma, dö - da
he - ter Je - sus, Från syn-den fräl - sa kan; Vi ön - ska hö - ra
att få hö - ra Me - si - e gla - da bud, Att vi må lä - ra

ly - ser, Oss le - der in - gen hand.
bil - der: För dem vi bö - ja knä.
me - ra Om den - ne fräl - sar - man.
kän - na Er Fräl - sa - re och Gud.

Kör.

Kom öf - - ver och
Kom öf-ver, ja, öf-ver och

hjälp oss! Kom öf - - - ver och hjälp oss! Kom
hjälp oss! Kom öf - ver och hjälp oss! Kom öf - ver och hjälp oss! Kom

öf - - - ver och hjälp oss! Kom öfver och hjälp oss i dag.
öf-ver och hjälp oss! Kom hjälp oss!

No. 144. Pilgrimens hemlängtan.

CHARLIE D. TILLMAN.

1. Som en pil-grim nu jag vandrar Trött och tung i sträf-sam bygd.
2. Här är o - ro, här är smär-ta, Här är ån - ger, här är blygd;
3. Här är sorg, ty här är hyd-dan På den lö - sa san - den byggd;
4. Fräl-sad, fröj-de - full jag läm-nar Dö-dens dal och mö-dans bygd;

Men där up - pe får jag hvi - la Ut - i klippans ljuf - va skygd.
Snart du fin - ner lugn, mitt hjär-ta, Ut - i klippans ljuf - va skygd.
Där är gläd-je, där är trygghet Ut - i klippans ljuf - va skygd.
Död och mö - da mer ej fin - nas Ut - i klippans ljuf - va skygd.

KÖR.

Ut - i klippans ljuf - va skygd, Ut - i klippans ljuf-va skygd!

Jag snart skall där få hvi - la, Ut - i klippans ljuf - va skygd!

No. 145. Den himmelska lofsångens härliga toner.

mf ... *f* ... *mf* ... *f*

1. Den him-mel-ska lof-sån-gens här-li-ga to-ner, De klin-ga mer ljuf-ligt och klart Än all jor-disk mu-sik, som mitt hjär-ta här fröj-dar, När da-lar och höj-der som e-ko ge svar.
2. Där-up-pe hörs lof-sång likt dån af mång' vat-ten, Ja him-len är full af dess brus. När de sa-li-gas an-dar sin Fräl-sa-re pri-sa Och sjun-ga i kö-ren vid him-lar-nes ljus.
3. Om du vill in-stäm-ma i him-lar-nes lof-sång, Kom två dig i Fräl-sa-rens blod. Kom och pryd dig i Je-su rätt-fär-dig-hets klädnad, Du skall då af ho-nom ut-ko-ras till brud.

O här-li-ga lof-sång i Guds....... pa-ra-dis,........ Där him-lens här-ska-ror upp-stäm-ma Guds pris..........

O härli-ga lofsång i Guds paradis, O du härli-ga lofsång i Guds paradis Där himlens härskaror uppstämma Guds pris, Ja, där himlens härskaror uppstämma Guds pris.

No. 146. Led mig hem.

LEONARD STRÖMBERG. WINNIE M. GABRIELSON.

1. Dy - re Je - sus, led mig, led mig På den väg, som
2. Ic - ke blott när so - len ski - ner I - från him - mel
3. När de vre - da stor - mar ra - sa, Ho - tan - de att
4. Och när dö - dens natt sig när - mar, Och jag flo - den

hem - åt bär, Att till sist jag må få va - ra I det
hög och blå, Men ock - så när dim - mor sti - ga, Go - de
kros - sa mig, Låt mig fin - na lug - na hamnen, Go - de
bru - sa hör, Då, min Je - sus, nöjd jag bi - dar, Att du

hem, där själf du är.
Je - sus, led mig då.
Je - sus, blott hos dig.
mig till him - len för.

KÖR.

Närm - re hem - met led mig, Je - sus, Närm - re hem - met hvar - je dag. Låt mig i - la, *rit.* tro - fast i - la Närm - re hem - met hvar - je dag.

FABIAN.

No. 147. Den nya staden.

1. En gyll-ne stad............... i tron jag ser,................ Där in-gen synd................ och död är mer,................ Där in-gen tår.................. från ö-gat går................ Och in-gen sorg................. vårt hjär-ta når.................
2. Och in-gen natt............... där in-ne är,................. Ty Her-ren själf................ är so-len där,................ Och hel-go-nen.................. i e-vigt ljus.................. Lof-sjun-ga Gud................. vid har-pors brus.................
3. De kä-ra där................ som gått för-ut................. De ma-na mig................. att hål-la ut.................. Till dess att jag.................. dit-in får gå.................. Och kro-nan af.................. hans hand und-få.................
4. Dess pär-le-port............... och gyll-ne glans,............ Dess ju-bel-sång................ och ä-re-krans,.............. Dess har-po-lek.................. och ska-ra hvit................ Allt kom-mer mig................. att läng-ta dit..................

KÖR.

O, Je-sus kär, låt mig få bo Hos dig en gång i e-vig ro, Långt bort från

synd och nöd och strid, Ut - i det land där det är e - vig frid!

No. 148. Hemma där.

1. Jag står på stor-mig Jordans strand Och ka - star längtans blick Till Kanaans sköna, säl-la land, Där jag mitt hemman fick.
2. O, hvil-ken taf - la här - lig, skön Upp-rul - las för min syn! Där fäl-ten stå i klädnad grön Vid kla-ra flodens bryn.
3. Där lif - vets träd stå prun-kan-de Med e - vig frukt så skön, Och sällhet öf - ver - flö - dan-de Blir själens ljuf-va rön.
4. I det - ta sto - ra, skö - na land Ej mörk-rets väl - de rår, Ty so-len där på Kanaans strand Är Herren, Fa-der vår.

Kör.

Hemma där, hemma där, hem-ma där, hem-ma där, Tänk så skönt, att en gång va - ra där! hemma där, hemma där, hemma där, hem-ma där, hemma där, Tänk så skönt, att en gång vara där!

No. 149. Lefver du?

Ej fort. *mf*

Ord af L. S.

1. Lef - ver du det ny - a lif - vet Ut - i Je - su
2. Lef - ver du än - nu må - hän - da Syn - dens ty - gel -
3. Bed att Je - sus måt - te väc - ka An - dens ny - a
4. Lef - ver jag till Her - rens ä - ra, I hans fruk - tan,
5. Blif mitt lif jäm - väl i dö - den, Som en gång mig

Kri - sti tro? Är ditt namn i him - len skrif - vet —
lö - sa lif? Tän - ker ej på lif - vets än - da,
lif hos dig Och det syn - da - lif - vet släc - ka,
stil - la, nöjd? Är ock mig hans an - de nä - ra,
fö - re - står! Hjälp mig i den si - sta nö - den,

Skall du i Guds ri - ke bo? O, jag frå - gar dig än - nu:
Blott på värl-dens tids-för - drif? O, jag frå - gar dig än - nu:
Hvil - ket fö - der död af sig! Frå - ga dig hvar-en - da dag:
Är hans ord min hög-sta fröjd? Her - re Je - su, kom och blif
Att med dig jag lef - va får! Lef - va som din kä - ra brud

mf *rit.* — *fz* *p* *rit.*

Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
Lef - ver jag? Frå - ga dig hvar-en - da dag: Lef - ver jag?
Själf mitt lif! Her - re Je - su, kom och blif Själf mitt lif!
Sist hos Gud! Lef - va som din kä - ra brud Sist hos Gud!

No. 150. Ända hem.

1. På synd-full jord vår Je - sus van-drat mån-ga tröt - ta steg, Hans
2. Hans föt - ter gått de tun - ga ste - gen till Get - se - ma - ne Att
3. Till Gol - ga - ta hans föt-ters kär-leks-van-dring slut-ligt bär; De

hel - ga fot - spår se vi än på lif-vets sma - la väg; Bland
ängs - las in - till dö - den, svet - tas blod för syn - da - re; I
gå ej läng - re, ty de spi - kas fast vid kor - set där; Han

o - ro och be - svär är Je-sus städs mig när, Och går bredvid mig
nat-tens mör-ker han min sak i bön bär fram, Och Fa-dren ly - dig
vil - ligt off - rar sig att å - ter - lö - sa mig, För mig han vandrat

D.S.–därf-vet ej mig når, ty han min sak för-står Och går bredvid mig

FINE. KÖR.

he - la vä - gen hem, än - da hem.
är till kor-sets död, korsets död. Han går bredvid mig he-la vä-gen
kor-sets tun - ga stig, tun-ga stig.

he - la vä - gen hem, än-da hem.

D. S.

hem, ja, ända hem. Han går bredvid mig hela vägen hem, ja, ända hem, För-

No. 151. Nåd det finns.

Andante con espressione.

1. Up - på Gol - ga-ta Guds of-fer-lamm Bar vår synd och utstod hån och skam.
Syn-da - re, allt får du efterskänkt, All din synd i hafvets djup blir dränkt.

2. Du som tro-löst lu - pit bort från Gud Och lättfärdigt brutit Herrens bud,
Je - su öm-ma hjär-ta för dig slår; Han dig sö-ker ut - i syndens snår.

3. Ut från barndomshemmets lugna härd I en hemsk, förförisk, syndfull värld
Här du kommit in på far-lig stråt: Syndens vilddjur lagt sig i för - såt.

4. Hör i dag det heter: "ho som hälst Herrens namn åkal-lar skall bli frälst."
Där - för in - nan nådens sol går ned Om för - lå - tel-se och miskund bed.

1

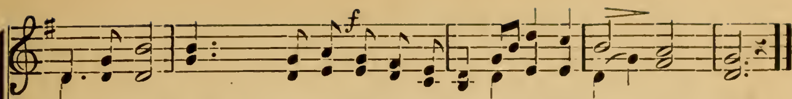
1. Se, hur dju-pa så-ren blö - da, Nå-dens ri - ka strömmar flö - - da.
2. Nå-dens klara klockor klin - ga Och dig gläd-je-bud-skap brin - - ga.
3. For du ut att sö - ka lyc - ka. Men fast ro - sor vä - gen smyc - - ka,
4. Snart din lefnadsdag kan än - das, Dö-dens pi - lar mot dig sän - - das.

2

1. Kom, o, kom och du skall själf bli sänkt I nå - dens flod.
2. Ro - par på dig, där du vil - se går, O, hör hans röst!
3. O, vänd om och ro - pa: Gud för - låt! För-låt min skuld!
4. Ho - nom, som för di - na syn - der led En kval - full död.

Kör. *mp*

Nåd det finns för hvarje skuld du har, Blod, som hvarje syn-da -
Nåd det finns för hvar - je skuld du har, Blod, som hvarje syn - da - - -

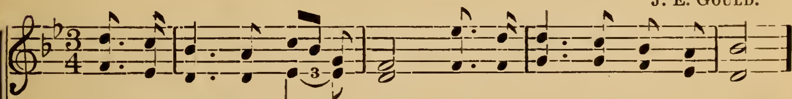

fläck borttar, Kraft, som se-ger gif-ver al-la dar', För dig, för dig.
fläck borttar, Kraft, som seger gif - ver al-la dar', För dig, för dig, för dig.

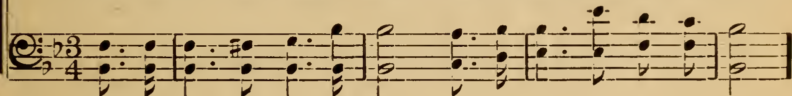

No. 152. O, min Frälsare, mig led.

J. E. Gould.

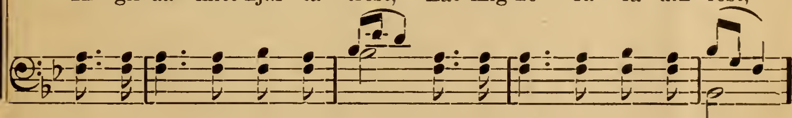

1. O, min Fräl - sa - re, mig led Öf - ver lif - vets böl - ja vred.
2. Likt ett barn vid mo-ders bröst Stil-las haf - vet vid din röst.
3. När jag slu - tar fär-den svår — Dödens brän-ning mot mig slår.—

O-känd far - led för mig är, Brän-nin-gar och dol - da skär.
Stor-mig böl - ja läg - ger sig, När hon hör ditt "stil-la, tig".
In - gif då mitt hjär - ta tröst, Låt mig hö - ra få din röst,

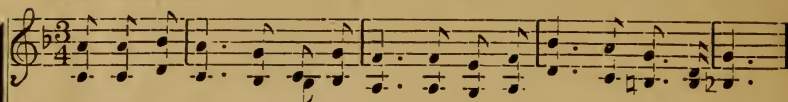
Dy - re Je - sus, led mig fram, För min far - kost in i hamn.
Gud alls-vål - dig är ditt namn; För min far - kost väl i hamn.
Där jag hvi - lar i din famn: "Jag skall fö - ra dig i hamn."

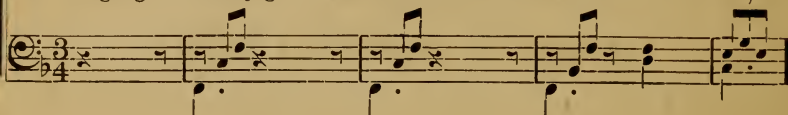
No. 153. Frälst af nåd.

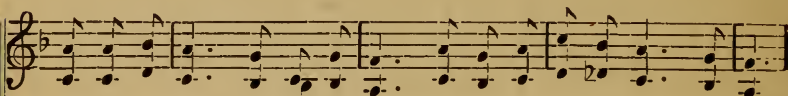
Geo. C. Stebbins.

SOLO eller DUETT.

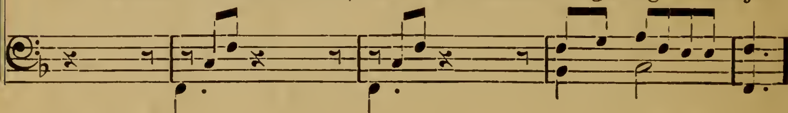

1. En gång väl tyst - na skall min sång, När silf-ver-snö - ret bri-ster här;
2. En gång mitt tält-hus fal - la skall, Dock fruktar ej mitt hjär-ta sig;
3. En gång när so - len ne-der - går Bland purpur-mol - nen ve - ster-ut,
4. En gång—till dess jag va - ka må, Samt bru-ka vän-tans - ti - den väl,

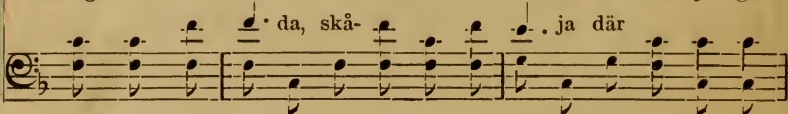
Men tänk att vak - na få en gång Hos ko-nun-gen, min Je - sus kär!
Ty Je-sus, han mitt allt i all', Ett bätt-re hem be-redt åt mig.
Då vet jag att jag hö - ra får: "Väl gjordt", och mödans dag är slut.
Och när min Je - sus kal-lar, då Till honom svin-gar sig min själ.

Kör.

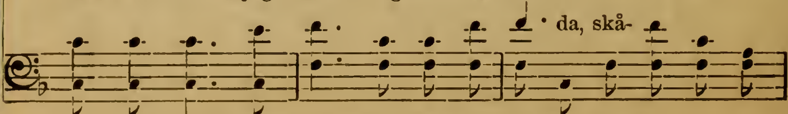

Jag skall få skå - - - da ho-nom där Och sjun ga:

frälst af nåd jag är. Jag skall få skå - - - da ho - nom

rit.

där Och sjun - ga: frälst af nåd jag är.

ja där

No. 154. Ära ske hans namn.

1. Skönt klingar nam - net Je - sus klart, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
2. Det he - lar ljuf - ligt all min brist, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
3. Det lä - ker al - la hjär-tats sår, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
4. Nu vill jag täl - ja för en - hvar, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
5. Hans namn är hjär - tats me - lo - di, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!

Det stil - lar sor - gen un - der - bart; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
Det mät-tar sjä - len rikt för-visst; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
Och ljuft den tröt - te hvi - la får; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
Att Fräl - sa - ren jag fun - nit har; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
Kun - gör en - hvar hans kär - lek fri; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!

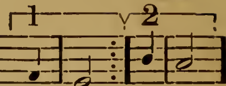
1 2

Ära ske hans namn, ära ske hans namn, Ära ske hans dyrbara namn! bara namn!

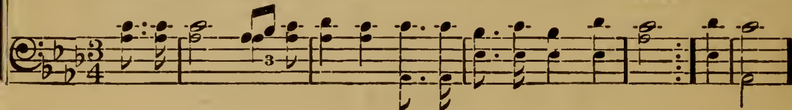
No. 155. Om din synd än är blodröd.

W. H. Doane.

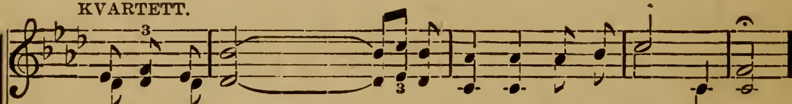
DUETT.

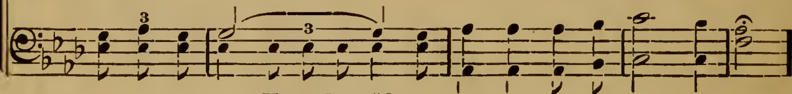
1. Om din synd än är blodröd, Skall den blifva hvit som snö, som snö.
2. Hör den röst, som dig ma-nar; O vänd å - ter till din Gud, din Gud;
3. Syn-den vill han för-lå - ta Och för e-vigt glömma bort, -ma bort.

KVARTETT.

Vo - re den röd...................... som purpur, Skall den bli som ull.
Ty han är stor...................... i kär-lek Och barmher - tig - het.
"Kommen till mig,.................... i al - le!" Sä - ger Her - ren Gud.

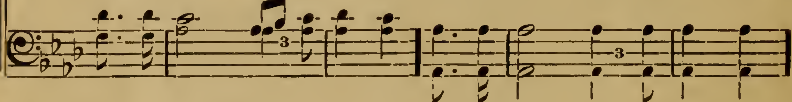

Vo-re den röd
Ty han är stor
"Kommen till mig

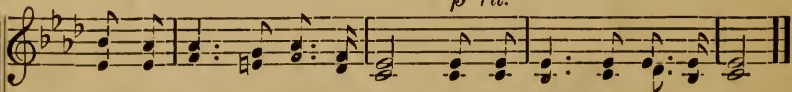
DUETT. *p* KVARTETT. *f*

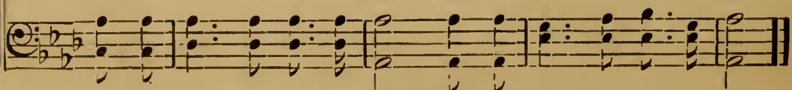
Om din synd än är blod-röd, Om din synd än är blod - röd,
Hör den röst, som dig ma-nar, Hör den röst, som dig ma - nar:
Syn-den vill han för-lå - ta, Syn-den vill han för - lå - ta

p rit.

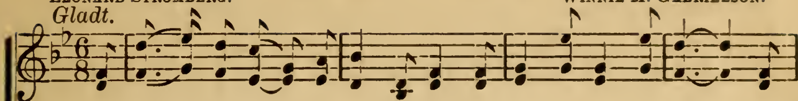
Skall den blif - va hvit som snö, Skall den blif - va hvit som snö.
O vänd å - ter till din Gud, O vänd å - ter till din Gud.
Och för e - vigt glömma bort, Och för e - vigt glöm-ma bort.

No. 156. Julsång.

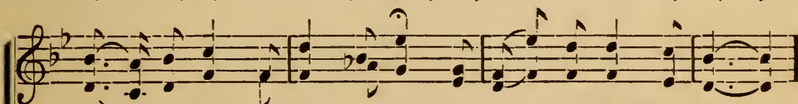
LEONARD STRÖMBERG. WINNIE M. GABRIELSON.

Gladt.

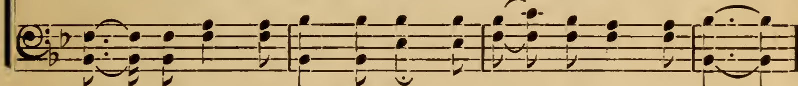

1. Du skö - na, kä - ra jul-hög-tid, Välkommen än en gång. Sprid
2. Än - nu har jul-natts-sån-gen klar Ej tyst-nat på vår jord; Den
3. En vän vi fått, en vän så god, Som al-drig svi - ka skall; Som
4. Så kom till oss Guds re - na Lamm, O, kom med mod och tröst Och
5. Så to - na, jul-sång, klar och blid, Mitt hjär-ta, sjung af fröjd! Med

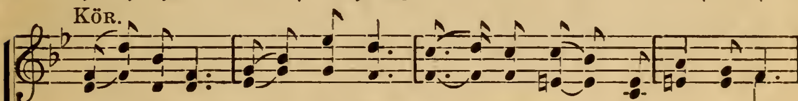

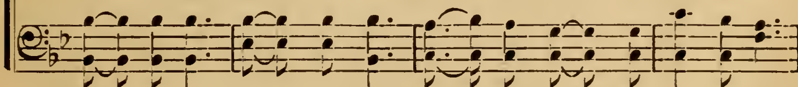
öf - ver land och stad din frid Och lär oss äng - lars sång.
lju - der än så un - der-bar Med si - na dy - ra ord.
med sitt e - get hel - ga blod Vill fri - a oss från fall.
fräls oss i - från synd och skam Och drag oss till ditt bröst.
kär - lek, ro och e - vig frid Vår Je - sus kom från höjd.

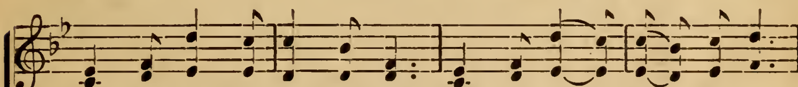

KÖR.

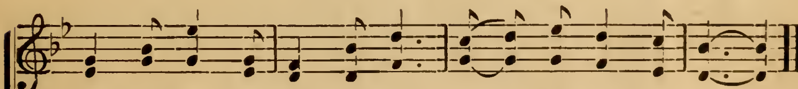
Pris ske Gud; pris ske Gud För den hel - ga ju - le - tid,

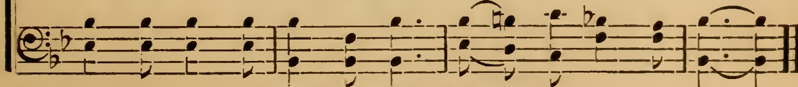

För dess gläd - je och dess frid! Pris ske Gud; pris ske Gud,

Att vår Je - sus kom - mit har, kom - mit har till oss.

No. 157. Nyårssång.

LEONARD STRÖMBERG. WINNIE M. GABRIELSON.

1. Ny - års - kloc - ka klin - ga Ut - i natt - lig tid......
2. Ring från him - lens sa - lar Her-rens hel - ga ord.....
3. Brin - - ga till de ar - ma Tröst och frid och ljus.....
4. Je - - sus var oss nä - ra, Huld och god och blid;...

1. Till oss al - la frid........
2. På vår lå - ga jord.......
3. Gud, från him - lens hus........
4. Till oss al - la frid........

Och med klan - gen brin - ga Till oss al - la, till oss al - la frid.
Till de dunk - la da - lar På vår lå - ga jord, vår lå-ga jord.
Sänd din kär - lek var - ma, Gud, från himlens hus, från himlens hus.
Då skall å - ret bä - ra Till oss al - la, till oss al - la frid.

1. Till oss al - la frid........
2. På vår lå - ga jord.......
3. Gud, från him - lens hus........
4. Till oss al - la frid........

KÖR.

Tack, o Gud, för år som gått, Tack för all den nåd vi fått.

O, låt det - ta ny - a år Brin-ga frid i si - na spår.

No. 158. Han uppstått har.

FABIAN. F. E. B. ARR.

Lifligt.

1. Lof-ven Her-ren, han som är och var! Ä-ra ske Gud, hal-le-lu-ja! Han var död, men se han upp-stått har.
2. Fö-ren jub-let öf-ver haf och land. Ä-ra ske Gud, hal-le-lu-ja! Han har sli-tit sön-der dö-dens band.
3. Han be-röf-vat graf-ven all dess makt. Ä-ra ske Gud, hal-le-lu-ja! Sa-tan har han e-vigt ne-der-lagt.
4. Stäm då in i äng-lars sång och sjung: Ä-ra ske Gud, hal-le-lu-ja! Han är her-rars Her-re, kun-gars Kung.

KÖR.

1—4. Ä-ra ske Gud, hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Pris ske Gud, hvad nåd och sa-lig-het! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Här i ti-den och i e-vig-het.

No. 159. Påsksång.

LEONARD STRÖMBERG. WINNIE M. GABRIELSON.

1. Han bor ej mer i graf-vens ro, Vår dy - re Fräl - sa - re;
2. Hans nöd var stor, hans strid var svår, Och dy - stert kor-set var,
3. Be - se - grad dö - dens fur - ste är Och grafvens makt är slut.
4. Du vun - nit allt!—Vårt of - fer tag: Vi vil - ja föl - ja dig.
5. Så led oss med din starkhets hand Tills dö-dens flod vi nå.

Men från den öpp - na klippans rum Ses lju - sa äng - lar le.
Men se - gran - de lik - väl han går Så ren, så un - der - bar.
Tack va - re dig, o Je - sus kär, Som tro - fast här - dat ut.
Vi gif - va dig vår tro i dag Och van - dra lif - vets stig.
Då, lyft oss till ditt lju - sa land Och gif oss kro - nan då.

KÖR.

Han upp - stått har, hal - le - lu - ja! Han e - vigt lef - va skall!
Han se - grat har, hal - le - lu - ja, Att fräl - sa värl-den all.

No. 160. Inbördes kärlek.

HANS GEORGE NAEGEL.

1. Väl - sig - nadt ban - det är, Som knyts af kär - le - ken E -
2. Till Fa - drens tron i höjd Gå vå - ra bö - ner opp; Vi
3. Det hop - pet lyft - ning ger Och mod ut - i vår strid, Ty
4. Då sko - la vi bli fri' Från all be - svär - lig-het; Och

mel - lan krist - na hjär - tan här: Det lik - nar him - me - len.
de - la sam - ma sorg och fröjd, Och sam - ma tro och hopp.
hvar och en med läng - tan ser Mot den - na säl - la tid.
kär - lek skall för e - vigt bli Vår fröjd i e - vig-het.

No. 161. Hemmet hos Gud.

1. O, tänk uppå hemmet hos Gud,
Vid det evigt kristallklara haf,
Där de frälste i blodtvagen skrud
Prisa Jesus, som lifvet dem gaf!
Där hos Gud, där hos Gud;
O, tänk uppå hemmet hos Gud.

2. O, tänk på de vänner hos Gud,
Som gått före och nu äro där;
Hvilken sång, hvad melodiska ljud,
Brusa fram genom boningen skär!
Där hos Gud, där hos Gud;
O, tänk på de vänner hos Gud!

3. Ack, snart är jag hemma hos Gud!
Ja, det närmar sig äfven för mig;
Många älskade dyra hos Gud
Hafva länge mig väntat till sig.
Där hos Gud, där hos Gud,
Ack, snart är jag hemma hos Gud!

No. 162. Ära ske hans namn.

1. När invid korset jag böjde mig,
Ropande: Jesus, förbarma dig!
Då till sitt hjärta han tryckte mig.
Ära ske hans namn!

Kör:

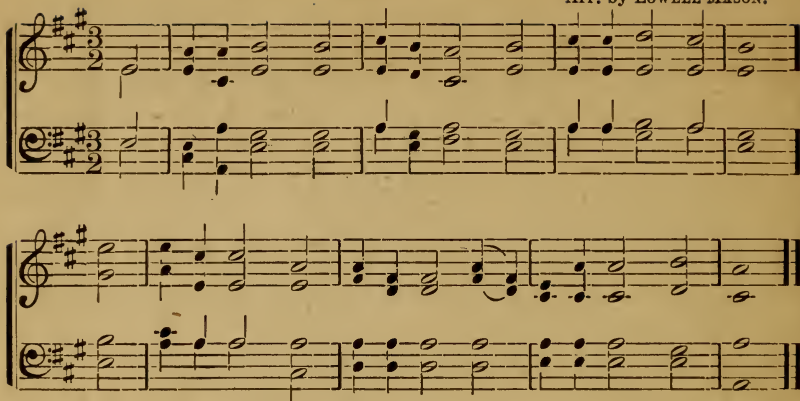
Ära ske hans namn!
Ära ske hans namn!
Då till sitt hjärta han tryckte mig.
Ära ske hans namn!

2. När invid korset i bön jag låg
Och i min ångest till Jesus såg,
Då vardt jag ren i den purpurvåg.
Ära ske hans namn!

3. Kom till den källan, kom hvarje själ,
Störta däri och se, allt blir väl,
Jesus dig frälsar från allt dig kväl.
Ära ske hans namn!

Azmon.

Arr. by Lowell Mason.

No. 163. Två mig.

1. För evigt nu jag tager bo
I Jesu djupa sår,
Det är min tröst och all min ro:
I döden Jesus går.

2. Min Gud och Frälsare så god,
Du brunn mot synd och men,
Bestänk mig städse med ditt blod
Och gör och håll mig ren.

3. Två mig och gör mig så till din;
Två mig, men två mig hel;
Två mig, men ej blott foten min,
Men hjärta, kropp och själ.

4. Tillämpa ditt försoningsblod,
Tills trones öga ser,
Tills själen blir en kärleksflod,
Och synd ej finnes mer.

No. 164. Bön om tro.

1. O gif en tro, som manligt står,
Fast trängd på hvarje kant;
Som utan bäfvan stadigt går
På nödens högsta brant;

2. Som ej har klagan eller knot,
Fast under korset böjd;
Som lugn bekymmer tar emot
Och har i Gud sin fröjd;

3. En tro, som strålar ljus och skär
I stormens raseri;
Som oförsagd i faran är,
I mörker tvifvelfri;

4. O, Gud, gif oss en sådan tro;
Hvad vill, må komma se'n;
Vi ha då försmak af den ro,
Som finns i himmelen.

No. 165. Korsets krigare.

1. Är jag en korsets krigare,
Och följer jag Guds Lamm,
Skall jag hans namn då förbise
Och anse det som skam?

2. Har jag ej fiender igen,
Ej flod att sträfva mot;
Har världen blifvit nu min vän,
Att dra mig till Guds fot?

3. Nej, vill jag segra, fordras strid,
O Gud gif makt och mod
Att kämpa i den onda tid
I kraft af Kristi blod!

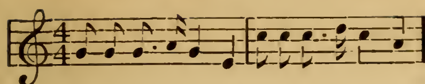
No. 166. Försoning.

1. Försoning! O, hvad himmelsk tröst:
Din röst är ljuf och dyr,
Du balsam är för kvalfullt bröst,
För dig all smärta flyr.

2. Försoning! Eko, för dess ton
Omkring vår hela jord,
Och skarorna omkring Guds tron
Besjunge detta ord!

3. Försoning! O, du slagna Lamm,
All äran tillhör dig;
Ditt lof ur hjärtan bryte fram,
Ditt lof mångdubble sig!

No. 167. Skördesång.

1. Så din säd hvar morgon, så vid middags-
stunden;
Så, när aftonvinden svalkar kinden din;
Tåligt vänta skörde- och insamlingstiden,
Hasta då med fröjd och bärga skörden in.

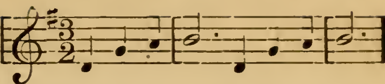
Kör:

:,: Bärga skörden in, bärga skörden in;
Hasta då med fröjd och bärga skörden in. :,:

2. Så, när solen skiner; så, när skuggor falla,
Frukta ej för moln, ej heller kylig vind;
Snart blir skörden mogen och arbetet
ändadt,
Hasta då med fröjd och bärga skörden in.

3. Gå, om än med tårar, så din säd för
Herren,
Dina tårar samlar han i lägeln sin;
Snart skall gråten sluta, sång i stället
klinga,
Hasta då med fröjd och bärga skörden in.

No. 168. Mitt sälla val.

1. Mitt val är gjordt: du sälla dag!
Jesus är min och hans är jag.
Väl må min själ i helig fröjd
Lofsjunga Gud i himmels höjd.

Kör:

Sälla dag! sälla dag!
Då Jesus tog min synd på sig;
Han lär mig be så innerlig
Och vaksamt gå min pröfvostig.
Sälla dag! Sälla dag!
Då Jesus tog min synd på sig.

2. Det ljufva band, som binder mig,
Jag vårda vill så flitelig,
Och glad jag höja vill min sång,
Då till Guds hus jag styr min gång.

3. Så är det gjordt, ej bättre fanns:
Jesus är min och jag är hans;
Han kallade, och i mitt bröst
Jag kände ljuft den himlaröst.

No. 169. Säg det för Jesus.

1. Är du tryckt och trött af lifvets strider?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Är du sorgsen öfver flydda tider?
Säg det för Jesus allen'.

Kör:

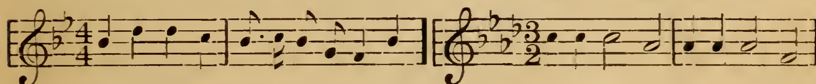
Säg det för Jesus, säg det för Jesus;
Han är din trofaste vän.
Det finns ej någon, som dig älskar högre;
Säg det för Jesus allen'.

2. Fuktas kinden af objudna tårar?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Har du synd, som än ditt hjärta sårar?
Säg det för Jesus allen'.

3. Fruktar du när stormen solen skymmer?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Ängslas du af morgondags bekymmer?
Säg det för Jesus allen'.

4. Ryser du vid tanken uppå döden?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Fruktar du att svika i den nöden?
Säg det för Jesus allen'.

No. 170. Jag är frälst.

1. Jag är frälst! Mig Herren frälsat;
Hjälp mig prisa Jesu namn.
Frid han till mitt hjärta hälsat,
Han, Guds älskeliga Lamm!

Kör:

Ära, ära, halleluja!
Jag är glad att frälsning kom;
Ära, ära, halleluja!
Frälst jag är från syndens dom.

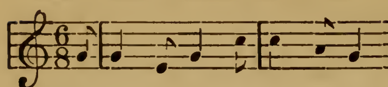
2. Högt jag sjunger i min glädje:
— O, må sången nå till dig! —
"Herre, skydda du mig evigt,
Led mig dina ögons stig."

3. Fria frälsning, glada budskap,
Må du gå från pol till pol,
Till dess hvarje fallet folkslag
Vänder sig till nådens sol.

4. Och när lifvets mål skall hinnas,
Domens stora dag gå fram;
Må mitt namn då tecknadt finnas,
I din bok, o du Guds Lam!

No. 171. Den öppna porten.

MEL.: Gospel Hymns, Cons. No. 15.

1. Det finns en port, som öppen står,
   Och från de gyllne salar
   Ett sken, som klart från korset går,
   Om Kristi kärlek talar.

Kör:

O djup af kärlek, underlig!
Står porten öppen ock för mig?
För mig, för mig, ja, öppen ock för mig.

2. Ja. öppen skall den ständigt stå
   För den, som nåd anammar,
   För rik och fattig, stora, små,
   Af alla folk och stammar.

3. Trots fienden, träng dristigt in,
   Ty nu är rätta tiden;
   Tag korset på och kronan vinn,
   På striden följer friden.

4. På flodens andra strand vi då
   Ej korset längre bära;
   Men lifvets krona där vi få
   Och sjunga Lammets ära.

No. 172. Ej finns en vän lik Jesus.

MEL.: Bow of Promise, No. 30.

1. O, det finns ej en vän lik Jesus,
   När du tryckes utaf bördor mång';
   Han kan läka hjärtats sår,
   Kraft du utaf honom får;
   O, det finns ej en vän lik Jesus!

Kör:

Det finns ej en vän lik Jesus!
Det finns ej en vän lik Jesus!
Till din bön han lyssna skall,
Han bevarar dig från fall;
O, det finns ej en vän lik Jesus!

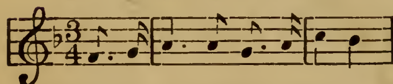
2. Hvilken vän jag har fått i Jesus!
   Frid och fröjd han till mitt hjärta bär;
   På hans arm jag stöder mig.
   Vandrar trygg min lefnadsstig;
   O, det finns ej en vän lik Jesus!

3. Då min väg genom dalen leder,
   Och jag nalkas dödens kalla flod,
   Ingen fruktan dock mig når,
   Ty min Jesus med mig går;
   O, det finns ej en vän lik Jesus!

4. När vi möta till sist de kära,
   Hvilka redan hunnit hemmets kust:
   Då med dem på bättre vis,
   Sjunga vi vår Jesu pris;
   O, det finns ej en vän lik Jesus!

No. 173. Gif mig Jesus.

MEL.: Redeeming Love, No. 28.

1. Världen tag, men gif mig Jesus,
   Världens fröjder snart förgå;
   Allting här är ovaraktigt,
   Men Guds löften fast bestå.

Kör:

O hur saligt det skall blifva,
När bland änglars jubelsång,
Jesus skall mig kronan gifva,
Som han lofvat har en gång.

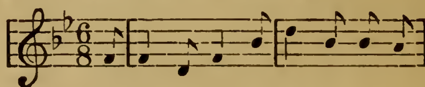
2. Världen tag, men gif mig Jesus,
   Han mitt hjärtas glädje är,
   Med sin Ande han mig leder
   Genom strid och sorger här.

3. Världen tag, men gif mig Jesus,
   Kärleksfullt han skyddar mig
   På min korta pilgrimsvandring,
   Hur det än gestaltar sig.

4. Världen tag, men gif mig Jesus,
   Af hans kors jag fröjdar mig;
   Snart skall jag hans ansigt' skåda
   I hans himmel eviglig.

No. 174. Där bjudes ej farväl.

MEL.: Bow of Promise, No. 174.

1. Hur sällt med dyra vänner möta,
   Hvad njutning för vår själ!
   Men ack, så snart vi måste bjuda
   Hvarann' igen "farväl"!

Kör:

I himlen skiljas vi ej mer,
Där bjudes ej farväl,
Där upphör sången ej, som här,
Där bjudes ej farväl.

2. När våra kära från oss ryckas,
   Och vän skiljs ifrån vän,
   Hur ljuft det hopp, att bortom grafven
   Vi mötas få igen.

3. Ej något afskedsord skall höras
   I hemmet uti höjd,
   Där tystnar aldrig jubelsången,
   Där är en evig fröjd.

Register.